

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554

The Suitability of Educational Service Fee of Suranaree
University of Technology in Academic Year 2011.

นายศราวุธ ป้อมสินทรัพย์ และคณะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตุลาคม 2555

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554

The Suitability of Educational Service Fee of Suranaree
University of Technology in Academic Year 2011.

ที่ปรึกษาโครงการ

1. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผน (รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย แสงอาทิตย์)
2. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สถิตย์โชค โพธิ์สอาด)

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

นายศราวุธ ป้อมสินทรัพย์

ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ร่วมวิจัย

1. นางเพ็ญพรรณ ปิয়ারมย์	นักวิจัย
2. นางสาวจุไรรัตน์ วิสัยดี	นักวิจัย
3. นางสาวฐินิดา ประมวลทรัพย์	นักวิจัย
4. นางสาวจงชญา วีระชัย	นักวิจัยและเลขานุการ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตุลาคม 2555

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยสถาบัน เรื่อง ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) เพื่อศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ข้อมูลค่าบำรุงการศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา 2) ข้อมูลค่าใช้จ่ายงบประมาณเพื่อจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างปีงบประมาณ 2552-2554 3) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 4) ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้สถิติพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยสถาบัน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ โดยการพิจารณาการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย (จากผลรวมอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและค่าธรรมเนียมเรียกเก็บพิเศษ ซึ่งอ้างอิงตามหลักสูตรที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และเป็นอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุดของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา) สรุปได้ 5 ประเด็น ดังนี้

- กรณีเปรียบเทียบกับภาพรวมทุกสถาบันอุดมศึกษา (กรณีศึกษา) จำนวน 17 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 12,491.76 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 15

- กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาคมีลักษณะ Residential University จำนวน 8 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,137.50 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7

- กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 7 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 15,270 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7

- กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,352.86 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6

– กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 6 แห่ง พบว่า มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 13,781.67 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6

ตารางที่ 1 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 จำแนกตามประเภทกลุ่มมหาวิทยาลัย

กลุ่ม ในภาพรวม $\bar{X} = 12,491.76$ บาท	กลุ่ม ม. Residential University $\bar{X} = 10,137.50$ บาท	กลุ่ม ม. ด้านวิทยาศาสตร์ $\bar{X} = 15,270$ บาท	กลุ่ม ม.วิจัยแห่งชาติ $\bar{X} = 10,352.86$ บาท	กลุ่ม ม.เอกชน $\bar{X} = 13,781.67$ บาท
1. ม.อัสสัมชัญ	1. ม.อุบลฯ	1. ม.อัสสัมชัญ	1. ม.พระจอมเกล้า ธนบุรี	1. ม.อัสสัมชัญ
2. ม.พระจอมเกล้า ธนบุรี	2. ม.บูรพา	2. ม.พระจอมเกล้า ธนบุรี	2. ม.ธรรมศาสตร์	2. ม.กรุงเทพ
3. ม.อุบลฯ	3. ม.มหาสารคาม	3. ม.กรุงเทพ	3. ม.ขอนแก่น	3. ม.รังสิต
4. ม.ธรรมศาสตร์	4. ม.ขอนแก่น	4. ม.รังสิต	4. ม.มหิดล	4. ม.ศรีปทุม
5. ม.บูรพา	5. ม.ทักษิณ	5. ม.ศรีปทุม	5. ม.เชียงใหม่	5. ม.หอการค้าฯ
6. ม.กรุงเทพ	6. ม.เชียงใหม่	6. ม.หอการค้าฯ	6. มทส.	6. มทส.
7. ม.รังสิต	7. มทส.	7. มทส.	7. ม.เกษตรฯ	
8. ม.ศรีปทุม	8. ม.แม่โจ้			
9. ม.หอการค้าฯ				
10. ม.มหาสารคาม				
11. ม.ขอนแก่น				
12. ม.มหิดล				
13. ม.ทักษิณ				
14. ม.เชียงใหม่				
15. มทส.				
16. ม.แม่โจ้				
17. ม.เกษตรฯ				

--- หมายถึง เส้นแบ่งกลุ่มระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย สูงกว่า/ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย

2. สภาพปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม สรุปได้ 2 ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เมื่อพิจารณาเทียบกับอัตราเงินเฟ้อธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เทียบกับช่วงระยะเวลาที่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2555 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เท่ากับร้อยละ 3.45 (อ้างอิงจากธนาคาร

แห่งประเทศไทย, เดือนกุมภาพันธ์ 2555) นำมาคำนวณหามูลค่าปัจจุบันอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2560 พบว่า อยู่ระหว่าง 2,140–4,835 บาท ทั้งนี้ ได้พบว่าในปี พ.ศ. 2554–2555 มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัยคงเหลือเพียง 2,625 และ 2,535 บาท ตามลำดับ คิดเป็นส่วนที่คงเหลือร้อยละ 52.50 และ 50.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งกรณีให้อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยให้เท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 จะมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยปรับใหม่ เท่ากับ 9,524 บาท และ 9,862 บาท ตามลำดับ ตัวอย่างดังปรากฏในตารางที่ 2

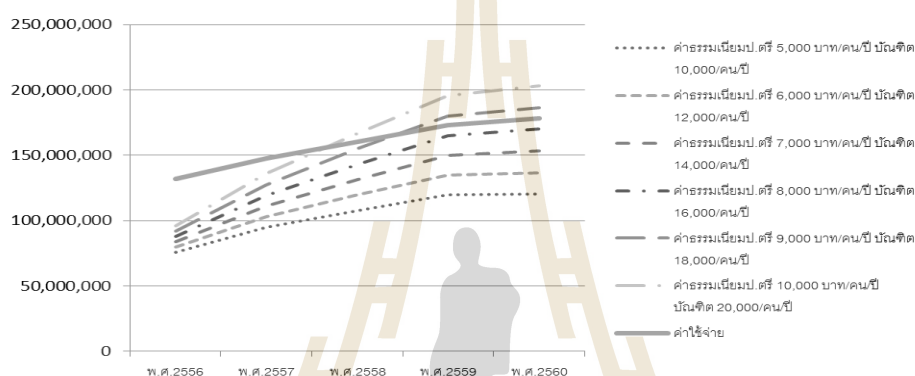
ตารางที่ 2 ตัวอย่างมูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

พ.ศ.	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มทส. ที่เรียกเก็บ	อัตรา ค่าเงินที่ ลดลง (DF) (2)	มูลค่า ปัจจุบัน (PV) (1)*(2)	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่มี มูลค่าเท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536
	(1)			
2536	5,000	0.967	4,835	5,171
...	...	...	...	...
...	...	...	...	...
2554	5,000	0.525	2,625	9,524
2555	5,000	0.507	2,535	9,862
2556	5,000	0.491	2,455	10,183

2.2 เมื่อพิจารณาประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และประมาณการค่าใช้จ่าย สามารถเปรียบเทียบผลการประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5,000 บาท และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 10,000 บาท ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560 พบว่า จะมีประมาณการรายรับอยู่ในช่วง 75,475,000 บาท ถึง 120,117,630 บาท ตามลำดับ และประมาณการรายจ่ายอยู่ในช่วง 131,807,365 บาท ถึง 178,125,111 บาท ตามลำดับ ซึ่งทั้งนี้จะมีส่วนต่างระหว่างประมาณการรายรับและรายจ่าย ติดลบอยู่ในช่วงต่ำสุด 52,624,151 บาท และสูงสุด 58,007,481 บาท ทั้งนี้ เพื่อให้การประมาณการ รายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเริ่มใกล้เคียงหรือเท่ากับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา จะต้องมีการปรับอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มขึ้น และได้พบว่าจะมีจุดตัดที่สำคัญใน 2 ช่วง ได้แก่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 20,000 บาทต่อปีต่อคน

2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 9,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 18,000 บาทต่อปีต่อคน รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ กับ ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ระหว่าง ปีงบประมาณ 2556-2560

3. แนวทางบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากหลายสถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน โดยพบว่า มีปัจจัยที่ต้องดำเนินการ ได้แก่

- การสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นให้เกิดกระบวนการรับรู้ และยอมรับกติกา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย
- การใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงตัวนักศึกษาได้ซึ่งเป็นช่องทางที่มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว เช่น ครูแนะแนว การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสัณจร หรืออื่น ๆ มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว
- การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเริ่มเปลี่ยนแปลงตั้งแต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าใหม่เท่านั้น ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ จะคงใช้ระบบเดิมจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาว่าหากเงินที่ได้รับเพิ่มขึ้นนี้ มีสิ่งใดที่นักศึกษามีความต้องการให้มหาวิทยาลัยนำไปสนับสนุน และสามารถพัฒนาให้เกิดผลได้งานอย่างแท้จริง ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษา พบว่า สิ่งที่นักศึกษามีความต้องการ เรียงตามลำดับ 1-5 ได้แก่

อันดับที่ 1 คือ การปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่งภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถและความถี่ของการให้บริการ **อันดับที่ 2** คือ การปรับปรุงระบบ Internet ให้มีความเร็วสูงขึ้น **อันดับที่ 3** คือ การสร้าง Community Mall หรือ University Complex

สำหรับทำกิจกรรมและข้อปั้ง **อันดับที่ 4** คือ การทำหลังคาสำหรับลานจอดรถมอเตอร์ไซค์ให้เพียงพอ และ**อันดับที่ 5** คือ ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่มีกลิ่น และไม่เหลือ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

4.1 จากผลการศึกษาในข้อ 1 จะเห็นได้ว่าอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับที่อื่น และค่อนข้างอยู่ในลำดับท้าย ๆ เมื่อได้มีการจัดลำดับภายในกลุ่ม ดังนั้น การทบทวนปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจึงมีเหตุผลที่จะสามารถชี้แจงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ได้

4.2 จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยกรณีที่จะมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยใหม่ควรอยู่ในช่วง 9,000–10,000 บาท ซึ่งการปรับดังกล่าวจะทำให้เพิ่มมูลค่าปัจจุบันที่ลดลงให้ใกล้เคียงกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 และเมื่อพิจารณาคำนวณค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแล้ว พบว่า ยังไม่เกินกับกรอบวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อกับนักศึกษาและผู้ปกครอง โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรสมทบงบประมาณลดลงจากจำนวนเฉลี่ยที่เคยสมทบไว้เดิม แม้จะมีการปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมแล้วก็ตาม ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถมีกรอบวงเงินให้บริการจัดสวัสดิภาพ สวัสดิการแก่นักศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น

4.3 จากการศึกษาวิจัย พบว่า ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจะมีมูลค่าลดลงตามสภาวะเศรษฐกิจ ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะปรับเพิ่มในครั้งนี้อีกก็ตาม แต่ด้วยปัจจัยจากภายนอกในการพิจารณาปรับเพียงครั้งเดียวอาจจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และมหาวิทยาลัยจะกลับมาสู่ปัญหาข้อจำกัดเดิมในการจัดให้บริการสวัสดิภาพและสวัสดิการแก่นักศึกษาที่ยังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ควรดำเนินการเช่นเดิม ดังนั้น อาจจะต้องมีการพิจารณาทบทวนปรับเพิ่มในอัตราที่เหมาะสม ทุก 3–5 ปี ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการนำเงินที่ได้รับมาจัดสรรคืนให้แก่ นักศึกษาในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่นักศึกษา ซึ่งแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับปณิธาน มลากุล ณ อยุธยา (2555) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในองค์การแบบค่อยเป็นค่อยไป (Gradual Change) โดยทำการเปลี่ยนแปลงแบบค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ในองค์การเป็นระยะ ๆ ทีละส่วน ซึ่งแตกต่างจากสิ่งเดิมไม่มากนัก และช่วยลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งเป็นการลดแรงต้านที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามแนวคิดของคุชชียาวะประภาส (2555) โดยสรุปปัจจัยของการบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ปัจจัยที่เป็นแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง และ 2) ปัจจัยที่เป็นแรงเสริมการเปลี่ยนแปลง

4.4 ในส่วนของบัณฑิตศึกษาซึ่งตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยเคยใช้ ได้แก่ มีการเรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 2 เท่าของระดับปริญญาตรี เช่น ปัจจุบันนักศึกษาระดับปริญญาตรีเรียกเก็บ 5,000 บาท ระดับบัณฑิตศึกษาเรียกเก็บ 10,000 บาท เพราะฉะนั้นหากมีการเลือกเกณฑ์ใดใน

การจัดเก็บอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของระดับปริญญาตรีแล้ว จึงควรให้เกณฑ์เดิมในการเรียกเก็บกับบัณฑิตศึกษาเป็น 2 เท่า ซึ่งจะได้รับบริการที่เท่าเทียมกันกับระดับปริญญาตรี

4.5 หากมหาวิทยาลัยจะมีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยแล้วอาจจะต้องนำแนวทาง วิธีการของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ได้จากผลการวิจัยมาประกอบการพิจารณา วางแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความสำเร็จให้แก่ผู้ปกครองตั้งแต่แรกก่อนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะพิจารณาเลือกมหาวิทยาลัยมากกว่าการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความนิยมและความชื่นชอบในสาขาที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยมีสาขาใดที่เป็นที่นิยมและเป็นที่ต้องการเข้าเรียนของนักศึกษาในปัจจุบันก็ควรที่จะต้องเน้นเรื่องการรักษาคุณภาพและยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยมีปัจจัยบวกในการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้ดียิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้หารือในที่ประชุมคณะทำงานทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 1/2555 เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2555 โดยที่ประชุมมีข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ การชี้แจงให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับเหตุผลของการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสำหรับจัดเป็นค่าใช้จ่ายที่จัดเป็นสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษา รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาเมื่อเทียบกับกรอบวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

4.6 นอกจากเรื่องค่าบำรุงมหาวิทยาลัย หากจะมีการปรับเพิ่มจะสามารถใช้ในส่วนของการจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษาเท่านั้น แต่ในส่วนของการกิจหลักของมหาวิทยาลัย เช่น การจัดการเรียนการสอน การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หรือการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเช่นกัน ดังนั้น อาจจะต้องมีการศึกษาทบทวนของการเก็บค่าหน่วยกิตว่าปัจจุบันมีความสอดคล้องกับความเป็นจริงด้วยหรือไม่

คำนำ

การวิจัยสถาบันมีความสำคัญและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาเป็นประโยชน์ในการจัดหาข้อมูลสำหรับสนับสนุนการวางแผน การกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของผู้บริหาร การวิจัยสถาบันจึงมีหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์สถาบัน วิเคราะห์การดำเนินงาน กระบวนการของสถาบัน จัดหาสารสนเทศเพื่อการบริหาร พัฒนานโยบายและการนำไปปฏิบัติ

การศึกษาความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 เป็นการศึกษาวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบัน โดยเปรียบเทียบจากอัตราเงินเพื่อเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา ๆ มา (คิดเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยตลาดที่ร้อยละ 3.45) ส่งผลทำให้อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยดังกล่าวมีมูลค่าปัจจุบันลดลงน้อยกว่า 5,000 บาท ที่จัดเก็บในปีเริ่มต้นดำเนินการเป็นอย่างมากและมีผลอย่างมากต่อการนำมาจัดบริการสวัสดิการที่ดีและเพียงพอแก่นักศึกษา ซึ่งการทำวิจัยสถาบันเรื่องนี้ ถือเป็นการทำวิจัยเฉพาะกิจตามความต้องการของมหาวิทยาลัย

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดและมีงบประมาณที่เหมาะสมต่อการจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษา รวมทั้งมหาวิทยาลัยมีข้อมูลเชิงนโยบายเพื่อประกอบการตัดสินใจ และแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลง หากจะมีการปรับปรุงอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่อไป

คณะผู้ทำวิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการวิจัยสถาบัน ผู้บริหาร นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ ให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยสถาบัน เรื่อง ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) เพื่อศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ข้อมูลค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา 2) ข้อมูลค่าใช้จ่ายประมาณเพื่อจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างปีงบประมาณ 2552-2554 3) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 4) ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้สถิติพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยสถาบัน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 ของสถาบันการศึกษา จำนวน 17 แห่ง พบว่า มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่าง 800-26,900 บาท และเมื่อรวมกับค่าธรรมเนียมเรียกเก็บพิเศษ พบว่า มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่าง 3,100-27,050 บาท โดยมีผลการเปรียบเทียบระหว่างสถาบันอุดมศึกษากรณีศึกษา 5 ประเด็น สรุปได้ดังนี้ 1) **กลุ่มมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม** มีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 12,491.76 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 15 จากทั้งหมด 17 แห่ง 2) **กลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค** มีลักษณะ Residential University มีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,137.50 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 8 แห่ง 3) **กลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** มีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 15,270 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 7 แห่ง 4) **กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ** มีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,352.86 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 6 จากทั้งหมด 7 แห่ง และ 5) **กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน** มีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 13,781.67 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 6 จากทั้งหมด 6 แห่ง

2. สภาพปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม สรุปได้ 2 ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เมื่อพิจารณามูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า ในภาพรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2560 อยู่ระหว่าง 2,140–4,835 บาท ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2554-2555 มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัยคงเหลือเพียง 2,625 และ 2,535 บาท ตามลำดับ คิดเป็นส่วนที่คงเหลือร้อยละ 52.50 และ 50.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งกรณีที่ต้องการให้มูลค่าของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 จะต้องปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยใหม่ ให้เท่ากับ 9,524 บาท และ 9,862 บาท ตามลำดับ

2.2 เมื่อพิจารณาประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และประมาณการค่าใช้จ่าย สามารถเปรียบเทียบผลการประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5,000 บาท และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 10,000 บาท ระหว่างปีงบประมาณ 2556-2560 จะมีรายรับอยู่ในช่วง 75,475,000 บาท ถึง 120,117,630 บาท ตามลำดับ และรายจ่ายอยู่ในช่วง 131,807,365 บาท ถึง 178,125,111 บาท ตามลำดับ ในส่วนของส่วนต่างระหว่างรายรับและรายจ่าย ติดลบอยู่ในช่วงต่ำสุด 52,624,151 บาท และสูงสุด 58,007,481 บาท ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเริ่มใกล้เคียงหรือเท่ากับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษาในอัตราการจัดเก็บในระดับต่าง ๆ พบว่า มีจุดตัด 2 ช่วง ได้แก่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 20,000 บาทต่อปีต่อคน และ 2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 9,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 18,000 บาทต่อปีต่อคน

3. แนวทางบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย สรุปได้ 3 ประเด็น 1) การสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นให้เกิดกระบวนการรับรู้ และยอมรับกติกา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย 2) การใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงตัวนักศึกษาได้ซึ่งเป็นช่องทางที่มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว เช่น ครูแนะแนว การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสัณจร หรืออื่น ๆ มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว และ 3) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเริ่มเปลี่ยนแปลงตั้งแต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าใหม่เท่านั้น ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ ควรใช้ระบบเดิมจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ประกอบด้วย 3 ประเด็น ดังนี้

4.1 จากผลการศึกษาในข้อ 1 จะเห็นได้ว่าอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับที่อื่น และค่อนข้างอยู่ในลำดับท้าย ๆ เมื่อได้มีการจัดลำดับ

ภายในกลุ่ม ดังนั้น การทบทวนปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจึงมีเหตุผลที่จะสามารถชี้แจงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ได้

4.2 จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยตามผลในข้อ 2.1 และ 2.2 พบว่ามีความสอดคล้องกันโดยในกรณีที่จะมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยใหม่ควรปรับเพิ่มให้อยู่ในช่วง 9,000–10,000 บาท ซึ่งการปรับดังกล่าวจะทำให้เพิ่มมูลค่าปัจจุบันที่ลดลงให้ใกล้เคียงกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 และเมื่อพิจารณาคำนวณค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแล้ว พบว่า ยังไม่เกินกับกรอบวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) โดยไม่ส่งผลกระทบต่อแก่นักศึกษาและผู้ปกครองมากนัก และหากได้ปรับเพิ่มแล้วโดยมหาวิทยาลัยไม่ควรสมทบงบประมาณลดลงจากจำนวนเฉลี่ยที่เคยสมทบไว้เดิม ถึงแม้จะมีการปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมแล้วก็ตามซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถมีกรอบวงเงินเพิ่มเพื่อการจัดให้บริการสวัสดิภาพและสวัสดิการแก่นักศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น

4.3 ในส่วนของบัณฑิตศึกษาซึ่งตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยเคยใช้ ได้แก่ มีการเรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 2 เท่าของระดับปริญญาตรี เช่น ปัจจุบันนักศึกษาระดับปริญญาตรีเรียกเก็บ 5,000 บาท ระดับบัณฑิตศึกษาเรียกเก็บ 10,000 บาท เป็นต้น ดังนั้น หากมีการเลือกเกณฑ์ใดในการจัดเก็บอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของระดับปริญญาตรีแล้วจึงควรให้เกณฑ์เดิมในการเรียกเก็บกับบัณฑิตศึกษาเป็น 2 เท่า ซึ่งได้รับบริการที่เท่าเทียมกันกับระดับปริญญาตรี

4.4 มหาวิทยาลัยอาจมีการพิจารณาทบทวนปรับเพิ่มในอัตราที่เหมาะสม ทุก 3–5 ปี ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำเงินที่ได้รับมาจัดสรรคืนให้แก่นักศึกษาในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่นักศึกษา

4.5 กรณีที่มหาวิทยาลัยจะมีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยแล้วอาจจะต้องนำแนววิธีการของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ได้จากผลการวิจัยมาประกอบการพิจารณา วางแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยให้มีผลกระทบน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ปกครองตั้งแต่แรกก่อนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะพิจารณาเลือกมหาวิทยาลัยมากกว่าการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความนิยมและความชื่นชอบในสาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาใดที่เป็นที่นิยมและเป็นที่ต้องการเข้าเรียนของนักศึกษาในปัจจุบันก็ควรที่จะต้องเน้นเรื่องการรักษาคุณภาพและยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยมีปัจจัยบวกในการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้ดียิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น และนอกจากนี้ควรนำผลการสำรวจความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการภายหลังจากการปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ได้แก่ **อันดับที่ 1** คือ การปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่ง

ภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถและความถี่ของการให้บริการ **อันดับที่ 2** คือ การปรับปรุงระบบ Internet ให้มีความเร็วสูงขึ้น **อันดับที่ 3** คือ การสร้าง Community Mall หรือ University Complex สำหรับทำกิจกรรมและช้อปปิ้ง **อันดับที่ 4** คือ การทำหลังคาสำหรับลานจอดรถมอเตอร์ไซค์ให้เพียงพอ และ**อันดับที่ 5** คือ ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่มีกลิ่น และไม่เหลือ

4.5 นอกจากเรื่องค่าบำรุงมหาวิทยาลัย หากจะมีการปรับเพิ่มจะสามารถใช้ในส่วนของการจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษาเท่านั้น แต่ในส่วนของการกิจหลักของมหาวิทยาลัย เช่น การจัดการเรียนการสอน การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หรือการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเช่นกัน ดังนั้น อาจจะต้องมีการศึกษาทบทวนของการเก็บค่าหน่วยกิตว่าปัจจุบันมีความสอดคล้องกับความเป็นจริงด้วยหรือไม่

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ประกอบด้วย 2 ประเด็น ดังนี้

5.1 ควรทำการศึกษาวิจัยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย รวมทั้งรายการที่แต่ละมหาวิทยาลัยเรียกเก็บเพิ่มเติมในเชิงลึก โดยเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทุก 3-5 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้มีข้อมูลที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

5.2 อาจมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับต้นทุนค่าใช้จ่ายนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยในกำกับ เพื่อให้มีข้อมูลประกอบการพิจารณาและการตัดสินใจของผู้บริหารต่อไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

Abstract

The research Institute investigated the suitability of the educational service fee for the Bachelor Degree in Suranaree University of Technology (SUT) in academic year 2012. The objectives of this research were: (1) to study the appropriateness of the educational service fee for Bachelor Degree in SUT compared with other universities (case study), (2) to study the suitability of the educational service fee of SUT at present, and (3) to study the management implication if there were to be changes of the educational service fee.

Qualitative and quantitative methods, population and samples were used in the research such as: 1) the data of the educational service fee for the Bachelor Degree in case study; 2) the budget for the welfares and benefits of students of SUT during fiscal year 2009 – 2011; 3) the undergraduate students of SUT, and 4) the executive and staff associated with collecting the educational service fee in the case study of the university. The basic statistics including percentage, mean, standard deviation, and data analysis were used as tools for case study analysis.

The results of the research are as follows:

1. For current rate of the educational service fee for the Bachelor Degree in academic year 2011, the study found that the educational service fee of 17 universities was between 800 and 26,900 baht. When combined with extra fees, the rate of the educational service fee was between 3,100 and 27,050 baht. The results of the comparison among five universities were: 1) the group of universities in case study as a whole; the mean of the group of universities was 12,491.76 baht, SUT ranked number 15 of 17 universities; 2) the group of universities in the region with the Residential University averaged 10,137.50 baht, SUT ranked number 7 of 8 universities; 3) the group of Universities of Science and Technology averaged 15,270 baht, SUT ranked number 4 of 7 universities; 4) the group of national research universities averaged 10,352.86 baht, SUT ranked number 6 of 7 universities; 5) the group of private universities averaged 13,781.67 baht, SUT ranked 6 of 6 universities.

2. For the current rate of the educational service fee of SUT and the suitability of the educational service fee concluded two issues. The details were as follows:

2.1 Considering the present value of the educational service fee, SUT found that the educational service fee since 1993 – 2017 ranged from 2,140 and 4,835 baht. As seen in 2011 – 2012, the present value of the educational service fee's remaining cost was between 2,625 and 2,535 baht respectively. It remains 52.50% and 50.7%, compared with 5,000 baht in 1993, which requires that the value of the educational service fee equals to 5,000 baht in 1993 to increase the rate of the new educational service fee to 9,524 baht and 9,862 baht respectively.

2.2 When considering the estimates of the educational service fee and costs, cost estimates can compare the estimated revenue from fees and fee structure (5000 baht for Bachelor Degree and 10,000 baht for Master Degree) during the fiscal year 2013 - 2017 to generate revenue in the range of 75,475,000 to 120,117,630 baht respectively and expenses in the range of 131,807,365 to 178,125,111 baht respectively. The difference between revenues and expenditures was negative, in the range of 52,624,151 baht minimum and 58,007,481 baht maximum on the projected revenues from the fee. It was similar or equal to the estimated cost provided to students at various levels of collection in the second period, including 2 cut-off points: 1) the 2014 fiscal year, the educational service fee for Bachelor Degree at a rate of 10,000 baht per year per person and Master Degree at a rate of 20,000 baht per year per person, and 2) the 2015 fiscal year, the fee charged for undergraduates is at a rate of 9,000 baht per year per person and for graduates is at a rate of 18,000 baht per year per person.

3. The change management of collecting tuition fee /educational service fee concluded three issues: 1) provide understanding to parents of students from the start of the recognition process and accepting the rules before entering university, 2) a channel that is accessible to students are already available such as guidance teachers, public relations courses, etc and 3) the changes will be implemented

with new first year students only. The other students who are still using the old system will continue to do so until the completion of the course.

4. Policy recommendations based on the following three issues.

4.1 As a result of study in number 1, it can be seen that collecting the educational service fee of university is not very high compared to the other. Additionally, it is in the end when it was ranked among the groups. Therefore, the review of raising the educational service fee is to clarify the reasons for those involved in various aspects.

4.2 The results of the university's present condition in 2.1 and 2.2 were found to be consistent in the event of rate increase of educational service fee; it should be adjusted in the range 9,000 to 10,000 baht. Adjusting the new rate of the educational service fee will increase the present value close to the value of collecting the educational service fee of 5,000 baht in 1993 considering the program was found to exceed the framework of the loan. The Educational Loan Fund (Kis.) and the Loan Commitment to the Future (DIW), which does not affect the students and their parents, raised the funds contributed by the University that should not be reduced to the average number of contributions to the original. Despite the increase in fees, even this will enable the university to have the facility to provide more safety and welfare to students.

4.3 The educational service fee for graduate students costs 2 times the number of undergraduate students is currently charged or 5,000 baht for undergraduate students and 10,000 baht for graduate students respectively. It only means that if there is a selection criteria for collecting the educational service fee rates for undergraduate students, it should be the same for graduate students with a two times, which is available on equal terms with a bachelor's degree.

4.4 The University may have to reconsider the rate increase every three to five year plan developed by the University. It is useful to return the money that has been allocated to students for their good living.

4.5 The University has decided to change the rate of the educational service fee but it may be required to study the methods of the other universities that have researched with this matter into consideration. Change management plan should be changed by a minimal impact. In particular, the parents' prior understanding before deciding to let their children study in the university was found to be an important factor to students of universities. This helps to consider the university better than the increasing costs of education with the inclusion of the most popular and favorite field offered in the university. While it's true that the university has fields that are very popular and currently preferred by the students for enrolment, it should be focused on maintaining and improving its higher quality. This is what gives the university a positive factor in the costs of education with the reality that it can meet the needs of students. In addition to the survey of students, the University should perform the following after increasing its costs: (1) to improve bus services running outside the university (purple), from car condition to the frequency of service, (2) to improve the speed of internet, (3) to create a Community Mall or University Complex for activities and shopping, (4) to build the roof for the motorcycle parking lot, (5) to improve water supply system: clean, odorless and non-yellowing.

4.6 In addition to the educational service fee, some concerns can also be raised that will be used for the safety and welfare of the students. Although the main missions of the university are teaching and learning or enhancing the quality of teaching and learning, the capacity of curriculum improvement is necessary as well. Therefore, be sure to review the tuition fee collection whether it is consistent with reality or not.

5. Recommendations for future research include the following 2 issues:

5.1 The educational service fee of each university more in depth by comparing Suranaree University of Technology with other universities every three to five years in order to provide information that is reasonably consistent with current and appropriate resources to develop the university.

5.2 A comparative study can be done on the cost paid by university students according to public universities, private universities, and university governance to provide information for consideration and decision of the executive.

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยสถาบันฉบับนี้สามารถดำเนินการมาได้และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และคณะกรรมการวิจัยสถาบัน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุนเงินอุดหนุนวิจัยสถาบัน

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การวิจัยฉบับนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผน (รองศาสตราจารย์ ดร. สิทธิชัย แสงอาทิตย์) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สติติยโชค โพธิ์สอาด) ที่ได้ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด ผู้บริหาร บุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ประสานการเข้าถึงข้อมูล และให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างยิ่ง พนักงานธุรการ ส่วนแผนงานทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา การประสานงานต่าง ๆ ให้ผ่านพ้นไปได้อย่างดีเยี่ยม บุคลากรส่วนแผนงานทุกท่านที่เป็นกำลังใจให้งานวิจัยดำเนินไปได้ด้วยดี และขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องท่านอื่นที่ไม่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้

สุดท้ายต้องขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น และนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่ให้ข้อคิด ความเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และทีมงานนักวิจัยทุกท่าน ที่ร่วมมือกันทำให้วิจัยสถาบันฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นายศราวุธ ป้อมสินทรัพย์
หัวหน้าโครงการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ณ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 คำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา.....	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินเฟ้อ เงินฝืด.....	11
2.4 มูลค่าปัจจุบัน (Present value).....	15
2.5 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.).....	16
2.6 กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.).....	18
2.7 การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management).....	19
2.8 ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และมติที่ประชุมต่าง ๆ.....	26
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิจัย.....	37
4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับ ปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรรณิศึกษา.....	37
4.2 ผลการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.....	48
4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียม การศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย.....	58
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม.....	62
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	70
5.2 อภิปรายผล.....	79
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	84
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	84
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	86
รายการอ้างอิง.....	87
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	90
ประวัติผู้วิจัย.....	100

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การให้กู้ยืมเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2554..	17
2.2 กรอบวงเงินให้กู้ยืมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีการศึกษา 2554.....	18
2.3 กรอบวงเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.).....	18
4.1 อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม ปีการศึกษา 2554...	39
4.2 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม ปีการศึกษา 2554.....	40
4.3 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ กับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University.....	43
4.4 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ กับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	44
4.5 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ กับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ.....	46
4.6 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ กับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน.....	47
4.7 อัตราการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเฟ้อ ระหว่างปี พ.ศ. 2536-2555.....	49
4.8 มูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.....	49
4.9 ค่าใช้จ่ายที่จัดให้แก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนเพื่อพัฒนา ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2554.....	51
4.10 ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้แก่นักศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 – 2560.....	54
4.11 ประมาณการรายรับที่ได้จากการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ ระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2560.....	56
4.12 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการ ค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ระหว่างปีงบประมาณ 2552-2560.....	57
4.13 ปัจจัยในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย.....	64
4.14 อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการเข้ารับการศึกษา.....	65
4.15 การจัดอันดับความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยควรจัดให้สำหรับนักศึกษา.	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.1 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 จำแนกตามประเภทกลุ่มมหาวิทยาลัย.....	73
5.2 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ 5,000–10,000 บาท จำแนกตามประเภทกลุ่มมหาวิทยาลัย.....	74
5.3 ตัวอย่างมูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี....	75
5.4 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560 (กรณียังไม่มีเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย).....	76
5.5 ค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กรณีที่มีการปรับเป็น 9,000–10,000 บาท จำแนกตามสำนักวิชา.....	82
5.6 ค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เปรียบเทียบกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.).....	82

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่จัดเป็นสวัสดิการนักศึกษากับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2551-2553.....	3
4.1 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยครุศึกษาในภาพรวม	42
4.2 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University.....	43
4.3 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	45
4.4 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ.....	46
4.5 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน.....	48
4.6 ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้แก่นักศึกษาปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2560.....	54
4.7 ประมาณการรายรับที่ได้จากการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2560.....	56
4.8 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ กับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ระหว่างปีงบประมาณ 2556-2560.....	58
5.1 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ กับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ระหว่างปีงบประมาณ 2556-2560.....	76
5.2 โครงสร้างแหล่งเงินที่นำมาจัดสรรสวัสดิการให้นักศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง.....	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการอยู่ในกำกับของรัฐบาลแห่งแรกของประเทศ มีรูปแบบบริหารจัดการแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” โดยมหาวิทยาลัยได้เริ่มดำเนินการรับนักเรียนรุ่นแรกในปีการศึกษา 2536 จนถึงปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2554) มหาวิทยาลัยได้รับนักศึกษาแล้ว จำนวน 19 รุ่น และมีระยะเวลาดำเนินการมาแล้วกว่า 20 ปี ทั้งนี้ แหล่งเงินที่มหาวิทยาลัยได้นำมาใช้จ่ายเพื่อการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยจะประกอบด้วยสองแหล่งสำคัญ ได้แก่ เงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยในส่วนของเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมีรายการที่สำคัญ ได้แก่ เงินค่าธรรมเนียมการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย เงินค่าลงทะเบียนเรียนรายวิชา หน่วยกิตละ 500 บาท เงินค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 5,000 บาท/ปีการศึกษา เงินค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 200 บาท/ปีการศึกษา และเงินค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียว จำนวน 2,000 บาท (โดยจะคืนให้เมื่อออกจากมหาวิทยาลัย) โดยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเหล่านี้มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์การใช้จ่ายที่ชัดเจนตามที่มาของเงินรายได้ ได้แก่ เงินรายได้ค่าลงทะเบียนรายวิชา มหาวิทยาลัยจะนำไปสมทบกับเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อนำไปใช้จ่ายในการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาโดยตรง เช่น สมทบในค่าวัสดุการศึกษา เป็นต้น เงินรายได้ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะนำไปสมทบกับเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อการจัดสวัสดิการและส่งเสริมคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีแก่นักศึกษา เช่น เป็นค่ารักษาพยาบาลให้แก่ นักศึกษา การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพแก่นักศึกษา เป็นต้น และส่วนของค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยจะจัดส่งให้แก่นักศึกษาทั้งหมดเพื่อให้นักศึกษานำไปใช้เพื่อจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษาโดยตรง ทั้งนี้ รายการรายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยมหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการมาแล้วกว่า 20 ปี แต่มหาวิทยาลัยก็ยังคงใช้อัตราการจัดเก็บเดิมมาโดยตลอด ถึงแม้เศรษฐกิจของประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงแล้วก็ตาม ซึ่งสิ่งที่ได้พบต่อมาได้แก่เงินรายได้ที่จัดเก็บโดยเฉพาะในส่วนของเงินค่าบำรุงมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอต่อการนำมาจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษาได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการที่เพิ่มขึ้นในสภาพปัจจุบัน กอปรกับการประชุมคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2554 ได้ให้ข้อสังเกตว่า “ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ให้บริการนักศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี มหาวิทยาลัยจึงควรปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัย

ซึ่งมหาวิทยาลัยคิดในอัตรา 5,000 บาท มาโดยตลอดระยะเวลา 20 ปี” โดยต่อมามหาวิทยาลัยได้มีคำสั่งที่ 524/2554 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2554 แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ศึกษาทบทวนอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน โดยคณะทำงานชุดดังกล่าวได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้อย่างละเอียดในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้มีความรอบคอบและเหมาะสมที่สุด และจากการประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2554 ได้มีมติเห็นควรให้พิจารณาปรับปรุงเฉพาะในส่วนของค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และได้มอบประเด็นต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายต่อไป

ทั้งนี้ จากการศึกษาในเบื้องต้นของคณะผู้วิจัย โดยได้ทำการเปรียบเทียบระหว่างการเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยคงที่ จำนวน 5,000 บาท/ปี ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2551–2553 กับการใช้จ่ายเงินเพื่อจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาที่ผ่านมา เช่น การจัดเป็นค่ารักษาพยาบาลแก่นักศึกษา การจัดบริการรถรับ-ส่งสาธารณะภายในมหาวิทยาลัย การจัดให้บริการ Internet ในพื้นที่ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและในหอพักนักศึกษา การจัดให้มีการรักษาความปลอดภัย การจัดให้บริการแม่บ้านทำความสะอาด และการจัดให้บริการแหล่งเรียนรู้ (Learning Space) เป็นต้น พบว่า มหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่ารายได้เป็นจำนวนค่อนข้างมาก รายละเอียดดังต่อไปนี้

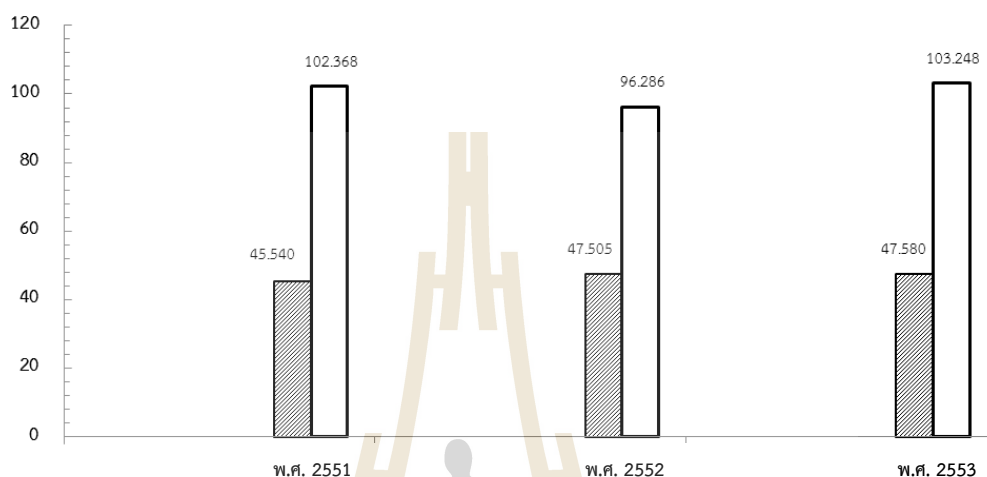
ปีงบประมาณ 2551 ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษาโดยตรง โดยนำมาจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย เท่ากับ 102.368 ล้านบาท และมีรายรับ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เท่ากับ 45.540 ล้านบาท คิดเป็นส่วนต่างรายรับ-รายจ่ายจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เท่ากับ -56.828 ล้านบาท

ปีงบประมาณ 2552 ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษาโดยตรง โดยนำมาจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย เท่ากับ 96.286 ล้านบาท และมีรายรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เท่ากับ 47.505 ล้านบาท คิดเป็นส่วนต่างรายรับ-รายจ่ายจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เท่ากับ -48.781 ล้านบาท

ปีงบประมาณ 2553 ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษาโดยตรง โดยนำมาจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย เท่ากับ 103.248 ล้านบาท และมีรายรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เท่ากับ 47.580 ล้านบาท คิดเป็นส่วนต่างรายรับ-รายจ่ายจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย -55.668 ล้านบาท

ภาพที่ 1.1 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่จัดเป็นสวัสดิการนักศึกษากับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี
ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2551-2553

ล้านบาท

■ หมายถึง รายได้มหาวิทยาลัยที่เกิดจากการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ต่อหัวนักศึกษา เท่ากับ 5,000 บาท/ปี

□ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษา

(อ้างอิงจาก: ที่ประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 2/2554 วันที่ 21 ตุลาคม 2554)

นอกจากนี้ เมื่อศึกษาวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบัน โดยเปรียบเทียบจากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา ๆ มา ตามอัตราเงินเฟ้อของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ร้อยละ 3.45 พบว่า อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 5,000 บาท/ปี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปี พ.ศ. 2555 จะมีมูลค่าปัจจุบันลดลงเหลือ 2,535 บาท และในปี พ.ศ. 2556 จะลดลงเหลือ 2,455 บาท (ข้อมูลจากเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย ณ มกราคม 2555) ส่งผลให้อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยดังกล่าวมีมูลค่าปัจจุบันลดลงน้อยกว่า 5,000 บาท ที่จัดเก็บในปีเริ่มต้นดำเนินการเป็นอย่างมากและมีผลอย่างมากต่อการนำมาจัดบริการสวัสดิการที่ดีและเพียงพอแก่นักศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดและมีงบประมาณที่เหมาะสมต่อการจัดสวัสดิการที่ดีให้นักศึกษา รวมทั้งมหาวิทยาลัยมีข้อมูลเชิงนโยบายเพื่อประกอบการตัดสินใจต่อไป จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมในปัจจุบัน และแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงหากจะมีการปรับปรุงอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา)

1.2.2 เพื่อศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

1.3 คำถามที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 ในสภาพปัจจุบันอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีความเหมาะสมหรือไม่ และเป็นอัตราที่มากน้อยเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

1.3.2 อัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีควรเป็นอย่างไร

1.3.3 หากจะมีการปรับเปลี่ยนค่าบำรุงมหาวิทยาลัยควรมีวิธีการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำการศึกษาวិธีการและอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ในช่วงปีงบประมาณ 2552-2554 โดยเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกับมหาวิทยาลัยที่เลือกกรณีศึกษาที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1.4.1.1 มหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะเป็น Residential University ดังเช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.4.1.2 มหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปิดสอนในสาขาวิชาใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.4.1.3 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

1.4.1.4 มหาวิทยาลัยเอกชน (บางแห่ง)

1.4.2 ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดสวัสดิการและบริการแก่นักศึกษาจะเป็นการรวบรวมข้อมูลตาม “ปีงบประมาณ” และในส่วนของรายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่เกิดจากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา (เฉพาะในส่วนของค่าบำรุงมหาวิทยาลัย) ทำการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับปีงบประมาณ เช่น ภาคการศึกษาที่ 3/2553 ภาคการศึกษาที่ 1/2554 และภาคการศึกษาที่ 2/2554 เป็นรายได้ของปีงบประมาณ 2554 เป็นต้น

1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาบางแห่งมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่าย/หรือไม่แสดงรายการอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 3) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 5) มหาวิทยาลัยนเรศวร และ 6) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนั้น จึงเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลของมหาวิทยาลัยดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบและแสดงรายการอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยปรากฏอยู่ในบทที่ 4 ในวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 ได้

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง อัตราที่เรียกเก็บจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 1) ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนวิชาเรียน หน่วยกิตละ 500 บาท 2) ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บรายปี ได้แก่ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท และค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา 200 บาท และ 3) ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียว (คืนให้เมื่อออกจากมหาวิทยาลัย) ได้แก่ ค่าประกันของเสียหายทั่วไป 2,000 บาท (ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วย ค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับ นักศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 24 เมษายน 2536)

1.6.2 ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย หมายถึง อัตราค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีจ่ายตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกำหนดเรียกเก็บต่อ 1 ภาคการศึกษา เพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ที่ดีภายในมหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลและสรุปเป็นรายการค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจำนวน 13 รายการ ได้แก่ 1) ค่าบำรุงห้องสมุด 2) ค่าบำรุงห้องพยาบาล 3) ค่าบำรุงและพัฒนาการกีฬา 4) ค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา 5) กิจกรรมเสริมหลักสูตร 6) ค่าบำรุงสารสนเทศ 7) ค่าประกันอุบัติเหตุ/ประกันชีวิต 8) ค่ากระแสไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศห้องเรียน 9) ค่าธรรมเนียมกองทุนสวัสดิภาพนักศึกษา 10) ค่าใช้บริการเครือข่าย 11) ค่าธรรมเนียมเฉพาะหลักสูตร 12) ค่าบำรุงโครงการพิเศษ และ 13) ค่าบำรุงคณะ

1.6.3 สวัสดิภาพและสวัสดิการมหาวิทยาลัย หมายถึง สิ่งที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดสิทธิประโยชน์สำหรับนักศึกษาเพื่อพัฒนาด้านความปลอดภัยและด้านสภาพความเป็นอยู่ที่ดีภายในมหาวิทยาลัย เช่น บริการห้องสมุด บริการสถานกีฬาและสุขภาพ Learning Space การรักษาพยาบาล และประกันสุขภาพ บริการรถประจำทางภายในมหาวิทยาลัย การรักษาความปลอดภัย การรักษาความสะอาด ค่าสาธารณูปโภค การบริการอินเทอร์เน็ต การให้บริการคอมพิวเตอร์ในหอพักนักศึกษา เป็นต้น

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1.7.1 มีข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน
- 1.7.2 ได้มีแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยสถาบัน เรื่อง ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) เพื่อศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินเฟ้อ เงินฝืด
- 2.4 มูลค่าปัจจุบัน
- 2.5 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
- 2.6 กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)
- 2.7 การบริหารการเปลี่ยนแปลง
- 2.8 ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และมติที่ประชุมต่าง ๆ
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนทางการศึกษาได้มีผู้ให้ความเห็นต่างกัน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528) ได้รวบรวมแนวคิดดังกล่าวของนักคิดชาวต่างประเทศโดยเริ่มจากนักเศรษฐศาสตร์ สำนักคลาสสิก ได้แก่ Smiths (1976) Schultz (1959 และ 1961) Dension (1962) Gliliches & Jorgenson (1966) Hansen (1963) Becker (1964) Hahoch (1967) Blaug (1972) ซึ่งได้ศึกษาความสำคัญของการลงทุนทางการศึกษาไว้ว่า การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนกับสิ่งมีชีวิต เป็นการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ซึ่งความคิดดังกล่าวมีมานานแล้ว แต่เพิ่งได้รับความสนใจเมื่อประมาณ 30 ปีที่ผ่านมา Smiths ได้กล่าวเน้นเรื่องนี้ในหนังสือ The Wealth of Nation ซึ่งต่อมาได้รับการสนับสนุนจากนักเศรษฐศาสตร์พัฒนาคนอื่น ๆ เช่น Schultz and

Dension ซึ่งทั้งสองเคยศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Regression Equation) ที่มีทุน (Captial) แรงงาน (Labors) เป็นตัวแปรต้น และการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่า การขยายตัวทางเศรษฐกิจมิได้เกิดจากการเพิ่มทุนและแรงงานเท่านั้น ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ตัวแปรดังกล่าวนี้ เชื่อกันว่ามีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ หรือทุนมนุษย์อยู่ร่วมด้วย Schultz (1959 และ 1961) Dension (1962) Gliliches & Jorgenson (1966) ซึ่งเรื่องนี้ Schultz (1959 และ 1961) Dension (1962) ได้ทดลองเอาตัวแปรเกี่ยวกับคุณภาพของคนงานมาหาความสัมพันธ์กับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แล้วสรุปว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางเศรษฐกิจเป็นอันมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนด้านอื่น ๆ ทำให้คนเราริเริ่มมองเห็นว่าการศึกษาไม่เพียงแต่จะช่วยถ่ายทอดส่งเสริมวัฒนธรรมและอารยธรรมดั้งเดิมเท่านั้น ยังมีส่วนสำคัญในการเพิ่มผลผลิตเพื่อพัฒนาประเทศ และการแสดงทรรศนะของ อีราร์ บัวศรี (2509: 9-30) กล่าวว่า การศึกษาเป็นสิ่งที่มุ่งสร้างความเจริญให้แก่บุคคลเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรมสามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ ซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนการศึกษา (Returns to Education) ก่อให้เกิด (1) กำลังคน (Manpower) (2) ทักษะและองค์ความรู้ (Skill and Knowledge) (3) วัฒนธรรม (Culture) (4) ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ชัยวัฒน์ คนจริง (2521) แบ่งค่าใช้จ่ายการศึกษาเป็น 2 ประเภทคือ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ซึ่งผู้รับการศึกษาจะต้องจ่ายเอง เช่น ค่ากินอยู่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายในการสร้างอาคารและสถานที่ ค่าดำเนินการ ค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าครุภัณฑ์ ส่วนค่าใช้จ่ายตามแนวคิดของ Seneca และ Taussing (1974: 136-141) หมายถึง ประโยชน์ที่ควรจะได้ แต่ต้องยอมเสียไปเนื่องจากการจัดการศึกษา ซึ่งตรงความหมายโดยทั่ว ๆ ไป ของค่าเสียโอกาสนั่นเอง ค่าเสียโอกาสนี้จะรวมทั้งที่ต้องจ่ายเป็นตัวเงินสดจริง และที่จ่ายโดยปริยาย ดังนั้น ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาจึงรวมถึงต้นทุนทางตรงที่จ่ายเป็นเงินสดที่เกิดแก่โรงเรียน นักเรียน หรือครอบครัวนักเรียน และต้นทุนทางอ้อม เช่น การใช้อาคารสถานที่ที่มีอยู่ก่อนแล้วเพื่อการศึกษา แทนที่จะนำไปใช้อย่างอื่น หรือรายได้ที่ได้ควรได้รับจากการทำงานแต่กลับไม่ได้เพราะเวลาไปเรียนหนังสือแทนที่จะทำงาน ในการคำนวณค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของ Hansen (1963: 67) ได้พิจารณาโดยรวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากสังคมและปัจเจกชน โดยแยกค่าใช้จ่ายออกเป็น 2 ประเภท (1) ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการของโรงเรียน เช่น เงินเดือน อุปกรณ์การเรียน ดอกเบี้ย (2) ค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนเสียรายได้จากการทำงาน สำหรับค่าใช้จ่ายปัจเจกชนประกอบด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุง และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นโดยความบังเอิญ เช่น ค่าหนังสือ ค่าเดินทาง เป็นต้น Johns and Morphet (1969: 500) กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษา โดยทั่วไปแบ่งเป็น 6 ประเภท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ค่าใช้จ่ายในการสอน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอาคาร ค่าใช้จ่ายบริการสนับสนุน

การศึกษา และค่าใช้จ่ายคงที่ Perlman (1973: 14–15) แบ่งค่าใช้จ่ายเป็น 2 อย่าง ได้แก่ 1) ค่าใช้จ่ายทางตรง มี 2 ประเภท ประกอบด้วย 1.1) ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการของโรงเรียนเป็นค่าใช้จ่ายของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งประกอบด้วย ค่าหนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าพักผ่อน ค่าเดินทาง เป็นต้น 1.2) ค่าใช้จ่ายทางตรงทางด้านสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือไปจากค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าครูภัณฑ์ เงินเดือน ค่าจ้างแรงงานอื่น ๆ ค่าสิ่งก่อสร้าง เป็นต้น และ 2) ค่าใช้จ่ายทางอ้อมเป็นค่าเสียโอกาสของผู้เรียนที่ใช้เวลามาเรียนมากกว่าไปทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา

เทียนฉาย กิระนันท์ (2534) กล่าวว่า ถ้าเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งผลิตซึ่งสร้างกระบวนการผลิต (Production Process) หลาย ๆ กระบวนการเพื่อผลิตผลผลิต (Output) ในทำนองเดียวกันกับการผลิตทางเศรษฐกิจอย่างอื่นแล้วเท่ากับว่ามหาวิทยาลัยสร้างผลผลิตได้หลายประเภท หลายชนิดในขณะเดียวกัน โดยใช้ปัจจัยการผลิต (Input) ชุดเดียวกัน ปัจจัยที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ได้แก่ บุคลากร อาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ การประกอบการ เทคโนโลยี และกรรมวิธีการผลิต ปัจจัยการผลิตชุดเดียวกัน เมื่อนำไปใช้ภายใต้กระบวนการผลิตต่าง ๆ กัน ก็จะสร้างผลผลิต ชนิด และประเภทต่าง ๆ กัน เช่น บัณฑิตปริญญาตรี มหาบัณฑิต ปริญญาโท คุรุศึกษบัณฑิตปริญญาเอก การวิจัย การฝึกอบรม และการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน

มานิต บุญประเสริฐ และคณะ (2544) ได้สรุปผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่อปีต่อนักศึกษา 1 คน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการดำเนินงานของแต่ละสถาบัน พบว่า สถาบันที่มีอายุการดำเนินงานระหว่าง 5–10 ปี จะมีค่าใช้จ่าย ต่อหัวในปี 2538 สูงที่สุดและลดลงในปีต่อ ๆ มา จนถึงปี 2542 ขณะที่สถาบันที่มีอายุ 11–20 ปี จะมีค่าใช้จ่ายต่อหัวในปี 2538 และปี 2542 เกือบจะเท่า ๆ กัน อาจกล่าวได้ว่าสถาบันที่เพิ่งเริ่มดำเนินการมีการลงทุนระยะแรกที่สูง นักศึกษาไม่มาก ค่าใช้จ่ายต่อหัวก็จะสูงและจะลดลงในปีต่อ ๆ มาเมื่อมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น และการลงทุนน้อยลงเมื่อสถาบันดำเนินการเริ่มอยู่ตัวค่าใช้จ่ายต่อหัวจะเริ่มคงที่ ส่วนสถาบันที่มีอายุดำเนินการมากกว่า 20 ปี จะมีค่าใช้จ่ายต่อหัวเพิ่มขึ้นจากปี 2538 จนถึงปี 2542 อาจมีสาเหตุมาจากค่าใช้จ่ายดำเนินการเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้ลดลง นอกจากนี้ในการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาระหว่างสถาบัน พบว่า สาเหตุหลักของสถาบันที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงสุด คือ จำนวนนักศึกษาที่มีปริมาณน้อย ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อาจเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ ซึ่งมีได้แปรตามจำนวนนักศึกษา

จรัส สุวรรณมาลา และคณะ (2541) ให้กรอบแนวคิดของการลดต้นทุนการศึกษา คำว่า ต้นทุนต่อหัวนักศึกษา หมายถึง (1) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนต่อหัว

นักศึกษาจริง 1 คน (2) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนต่อ 1 หน่วยกิตการศึกษา และ (3) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนต่อนักศึกษาเต็มเวลา 1 คน โดยอาจใช้คำว่า ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา สลับไปสลับมา และการกำหนดหน่วยต้นทุน (Cost Center) ในที่นี้หมายถึง หน่วยจ่ายเงินในระบบงบประมาณของมหาวิทยาลัย มีการจำแนกงบประมาณออกเป็นแผนงาน (แผนการจัดการศึกษา แผนบริหารการศึกษา ฯลฯ เป็นต้น) หน่วยงาน (เช่น กอง สำนัก คณะ ฯลฯ เป็นต้น) และหมวดรายจ่าย (เช่น เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย วัสดุ ฯลฯ เป็นต้น) หน่วยต้นทุนแบ่งออกเป็น 2 หน่วยคือ ต้นทุนทางตรง (Direct Costs) และต้นทุนทางอ้อม (Indirect Costs)

วันเพ็ญ ผ่องกาย (2549) สรุปเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ 3 ประเภท ที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ (1) จำนวน คุณสมบัติและความสามารถของนักศึกษาที่เข้าศึกษา (2) ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาระดับการศึกษา และภูมิหลัง รูปแบบโครงสร้างการผลิต เช่น การออกแบบหลักสูตร เป็นต้น โครงสร้างที่อยู่ของ สถาบัน เช่น ขนาดห้องเรียน จำนวนอาจารย์ เป็นต้น และพฤติกรรมนักศึกษา เช่น การคงอยู่ สาขาวิชาเลือก เป็นต้น และ (3) จำนวนคุณลักษณะและความสามารถของนักศึกษา เช่น ความแตกต่างและคุณค่าของนักศึกษาที่รับเข้ามา เป็นต้น โดยการจัดการศึกษาถือว่าเป็นภารกิจอัน สำคัญยิ่งประการหนึ่งของรัฐ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งนับเป็น ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น ทุกปีรัฐจะจัดสรรงบประมาณเพื่อ การศึกษา ปริมาณร้อยละ 20 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด หรือประมาณร้อยละ 3.5 ของ ผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ (GDP) โดยงบประมาณของระดับอุดมศึกษาเป็นปริมาณร้อยละ 0.5 ของ ผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ นับว่าเป็นการลงทุนที่ไม่น้อย ด้วยเหตุนี้ จึงมีผู้พยายามศึกษาว่าการ ลงทุนเพื่อจัดการการศึกษาของรัฐนั้นเกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใดเกิดความสูญเสียเปล่า ณ จุดใดบ้าง ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานมีผลสนองตอบต่อตัวเองและสังคมมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ ยังพยายามหามาตรการในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สอดคล้องต่อทิศทางการผลิตและพัฒนากำลังพลของประเทศ

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2543 มีมติให้มีการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา (Unit Cost) ในลักษณะ Full Cost คือ พิจารณารวมทั้งงบประมาณแผ่นดิน รวมและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้คณะและ ค่าใช้จ่ายส่วนกลางทั้งที่แยกรายละเอียดเป็นค่าใช้จ่ายจริงหมวดเงินเดือน ค่าใช้จ่ายหมวดค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุ และค่าใช้จ่ายงบประมาณดำเนินการทั้งหมด (เงินเดือนค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ) และ ทปอ. กลุ่มเสวนาฯ (2544) ได้รายงานการประชุมกลุ่มฯ เรื่อง ต้นทุนและการจัดสรรงบประมาณ อุดมศึกษา เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2544 สรุปได้ว่า เห็นควรใช้ประสิทธิภาพและรูปแบบของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นกรณีศึกษา และนำไปสู่การศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยไม่

จำเป็นต้องใช้ข้อสรุปเหมือนกันและจัดทำ “ร่าง” คู่มือการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา (ร่างวันที่ 10 มีนาคม 2554) ซึ่งรูปแบบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศาสตราจารย์ ดร. ศิริจันทร์ ทองประเสริฐ แบ่งเกณฑ์การพิจารณาออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) หน่วยงานที่ปันค่าใช้จ่ายโดยใช้ฐานจำนวนบุคลากร เช่น หน่วยงานที่ให้บริการด้านบุคคล 2) หน่วยงานที่ปันค่าใช้จ่ายโดยใช้ฐานจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เช่น สำนักบริการวิชาการ สำนักลงทะเบียน กองกิจการนักศึกษา 3) หน่วยงานที่ปันค่าใช้จ่ายโดยใช้ฐานขนาดพื้นที่ เช่น สำนักบริการกายภาพ 4) หน่วยงานที่ปันค่าใช้จ่ายโดยใช้ฐาน 40% ของจำนวนบุคลากร +30% ของ FTES +30% ของขนาดพื้นที่ เช่น สำนักงานอธิการบดี (ตัวเลขดังกล่าวอาจแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละมหาวิทยาลัย)

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ต้นทุนค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสำหรับการบริหารจัดการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งเป็นการคำนวณตามปีงบประมาณ ประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร รายละเอียดดังนี้

ต้นทุนคงที่ หมายถึง ค่าใช้จ่ายรวมที่มีได้เปลี่ยนแปลงไปตามระดับของการผลิตในช่วงของการผลิตระดับหนึ่ง แต่ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยก็จะเปลี่ยนแปลงในทางลดลงถ้าปริมาณการผลิตเพิ่มมากขึ้น สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย จ้างเหมารถโดยสารประจำทาง จ้างเหมารักษาความปลอดภัย จ้างเหมารักษาความสะอาด สาธารณูปโภค ค่าอินเทอร์เน็ตรายเดือนสำหรับหอพักนักศึกษา และค่าปรับปรุงภูมิทัศน์ (ตัดหญ้าสนามกีฬา)

ต้นทุนผันแปร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นที่จะมีต้นทุนรวมเปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนของการเปลี่ยนแปลงในระดับกิจกรรมหรือปริมาณการผลิต ในขณะที่ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่เท่ากันทุก ๆ หน่วย โดยทั่วไปแล้วต้นทุนผันแปรนี้จะสามารถควบคุมได้โดยแผนกหรือหน่วยงานที่ทำให้เกิดต้นทุนผันแปรนั้น สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย บริการห้องสมุด บริการสถานกีฬา และสุขภาพ Learning Space และการรักษาพยาบาลและประกันสุขภาพ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเงินเพื่อ เงินฝืด

จากคู่มือการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นอ้างถึงในเว็บไซต์ http://lpn.nfe.go.th/web_lp8/unit8.htm (2555) กล่าวไว้ว่า

2.3.1 เงินเพื่อ หมายถึง สภาวะทางเศรษฐกิจที่ระดับราคาและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วผิดปกติ หรือเป็นสภาวะที่ค่าของหน่วยเงินตราลดลงไปเรื่อย ๆ เป็นเหตุให้เงินจำนวนเดียวกันนี้ไม่สามารถจะซื้อสินค้าและบริการจำนวนเดียวกันได้เมื่อเวลาผ่านไป กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ปริมาณเงินมากกว่าปริมาณสินค้า โดยองค์ประกอบที่ทำให้เกิดภาวะเงินเพื่อ ดังนี้

2.3.1.1 อุปสงค์เกิน (Demand Pull Inflation) เงินเฟ้อเพราะอุปสงค์เกิน ทฤษฎีเงินเฟ้อดั้งเดิมอธิบายสาเหตุของเงินเฟ้อว่า เกิดจากการที่อุปสงค์มวลรวมมีมากกว่าอุปทานมวลรวม ระดับราคาสินค้าที่เป็นอยู่ขณะนั้นผลทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ถ้าเราเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นแต่ไม่เพิ่มระดับการจ้างงานเพิ่มขึ้นตาม นั่นคือ ผลผลิตจะสามารถเพิ่มขึ้นโดยต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยยังคงเดิม ดังนั้น การที่อุปสงค์มวลรวมเพิ่มขึ้นในขณะที่การผลิตขณะนั้นอยู่ไกลการมีงานทำเต็มที่ เงินเฟ้อจะไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าอุปสงค์มวลรวมเพิ่มในขณะที่การผลิตอยู่ ณ ระดับการมีงานทำเต็มที่ ทำให้ราคาเพิ่มโดยที่ผลผลิตไม่เพิ่มตาม เคนส์เรียกเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นเมื่อเศรษฐกิจมีการจ้างงานเต็มที่แล้วว่า เงินเฟ้อแท้จริง (True Inflation)

2.3.1.2 ต้นทุนเพิ่ม (Cost Push Inflation) มีสาเหตุมาจากด้านอุปทาน เมื่อต้นทุนเพิ่ม จะทำให้อุปทานลดลง ซึ่งส่งผลให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ถ้าอุปสงค์มีค่าคงที่ผลผลิตจะลดลง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) เงินเฟ้อเพราะค่าจ้างเพิ่ม (Wage Push Inflation) เกิดจากการขึ้นสูงของค่าจ้าง โดยอุปสงค์ของแรงงานมีได้มีมากกว่าอุปทานของแรงงานขณะนั้น ซึ่งเป็นไปได้ แต่ในทางเศรษฐกิจที่ทั้งตลาดแรงงานและตลาดผลผลิตมีการแข่งขันไม่สมบูรณ์เท่านั้น เพราะโดยปกติแล้วตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ การขึ้นค่าจ้างและราคาสินค้าจะเป็นไปโดยกลไกของตลาดอย่างเดียวเท่านั้น การแก้ปัญหาเงินเฟ้อในลักษณะนี้ค่อนข้างยาก มาตรการที่ได้ผลควรจะเป็นมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมค่าจ้างโดยตรง ในยามที่เกิดภาวะการณ์เช่นนี้รัฐบาลจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกเอาระหว่างการที่จะทำให้ระดับราคาสินค้ามีเสถียรภาพ แต่ทำให้มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น หรือการว่างงานน้อยลงแต่ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น

2) เงินเฟ้อเพราะกำไรเพิ่ม (Profit Push Inflation) เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทางด้านอุปทานหรือต้นทุนการผลิต เนื่องจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าตลาดที่มีการแข่งขันที่สมบูรณ์ (Perfect Market) การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาสินค้าหรือค่าจ้างจะเป็นไปโดยกลไกตลาด เพราะฉะนั้นปัญหาภาวะการณ์เช่นนี้เกิดเฉพาะตลาดที่มีการแข่งขันไม่สมบูรณ์เท่านั้น คือ ผู้ผลิตมีอำนาจที่จะกำหนดราคาสินค้าได้เอง

2.3.1.3 เงินเฟ้อเพราะสาเหตุอื่น ๆ

1) โครงสร้างอุปสงค์เปลี่ยนแปลง (Bottleneck or Structural Inflation) เมื่อระบบเศรษฐกิจมีการพัฒนาขึ้น การบริโภคและโครงสร้างจะมีการปรับตัวอย่างรวดเร็วแต่โครงสร้างการผลิตยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันจึงทำให้เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน (Excess Demand) ราคาสินค้าสูงขึ้น และทำให้สินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้นด้วย แต่เงินเฟ้อประเภทนี้ไม่สามารถใช้การแก้ไขได้แบบเดียวกับอุปสงค์เกินเพราะนอกจากจะไม่ทำให้ปัญหาเงินเฟ้อลดลงแล้วยังคงก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานด้วย

2) เงินเพื่อที่เกิดจากการติดต่อระหว่างประเทศ (International Transmission of Inflation) ได้แก่ 1) การผ่านทางสินค้าออก กล่าวคือ เมื่อตลาดต่างประเทศมีความต้องการที่จะซื้อผลิตภัณฑ์สินค้าจากประเทศไทยเพิ่มขึ้นราคาสินค้าที่จะส่งออกของไทยจึงสูงขึ้น ทำให้ความต้องการที่จะขายสินค้าภายในประเทศลดต่ำลง นั่นคือ อุปสงค์ที่ต้องการส่งออกมีมากทำให้อุปทานที่เหลืออยู่ในประเทศลดลง เช่น ราคาน้ำมันตลทราย 2) การผ่านทางสินค้าเข้า เช่น ไทยสั่งซื้อเป็นสินค้านำเข้า เมื่อน้ำมันของตลาดโลกสูงขึ้น ราคาผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการต่าง ๆ ที่ใช้น้ำมันเหล่านี้เป็นส่วนประกอบก็จะพลอยสูงขึ้นตาม

ผลกระทบจากการเกิดภาวะเงินเฟ้อ

เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะเกิดภาวะต่าง ๆ ดังนี้ 1) ผลต่อความต้องการถือเงิน ภาวะเงินเฟ้อจะทำให้ค่าของเงินลดลงเพราะเมื่อราคาสินค้าแพงขึ้นเงินเท่าเดิมจะซื้อของได้น้อยลง การถือเงินจะขึ้นอยู่กับการคาดคะเนราคาสินค้าหรือค่าของเงินด้วย ค่าของเงินยิ่งต่ำคนจะยิ่งพยายามถือเงินให้น้อยลง โดยจะมีการใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการมากขึ้น 2) ผลกระทบต่อรัฐบาลมักจะได้รับประโยชน์จากภาวะเงินเฟ้อนั้นคือ ภาวะเงินเฟ้อจะทำให้ประชาชนมีรายได้ที่เป็นตัวเงินเพิ่มสูงขึ้น ถ้ารัฐเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าก็จะเก็บภาษีได้มากขึ้น มีรายได้มากขึ้น ส่วนทางด้านรายจ่ายของรัฐบาลนั้นถ้าเป็นจำนวนที่คงที่ เช่น เงินเดือน บำนาญ เงินสงเคราะห์ต่าง ๆ รัฐบาลก็จะได้รับประโยชน์เพราะเงินนั้นมีค่าน้อยลง นอกจากนี้ถ้ารัฐมีการกู้ยืมมากรัฐจะได้ประโยชน์ฐานะลูกหนี้ เพราะจำนวนเงินที่จ่ายในแต่ละส่วนจะมีค่าน้อยลง และเนื่องจากรัฐมีรายได้มากขึ้น การชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยจึงทำได้โดยไม่ลำบากในการเก็บรักษามูลค่า และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนได้เลย 3) ผลที่มีต่อการกระจายรายได้เมื่อเกิดเงินเฟ้อจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในการกระจายรายได้ของบุคคล เช่น ผู้มีรายได้เป็นจำนวนเงินคงที่ตายตัวหรือรายได้ประจำจะเสียเปรียบ เพราะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จะสูงขึ้นเนื่องจากสินค้าแพงขึ้น แต่รายได้ที่เป็นตัวเงินยังคงเดิม หรือเพิ่มขึ้นน้อยกว่าอัตราเงินเฟ้อ เช่น ข้าราชการ ผู้มีรายได้จากบำนาญ ในขณะที่ผู้มีรายได้จากกำไรหรือมีรายได้เป็นตัวเงินที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น พ่อค้า นักธุรกิจ มักจะได้ประโยชน์เพราะสามารถขึ้นราคาสินค้าให้สูงขึ้นตามต้นทุนการผลิตหรืออาจจะขึ้นราคาไป มากกว่าต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น ทำให้ได้กำไรมากขึ้น หรือลูกหนี้จะได้เปรียบในขณะที่เจ้าหนี้เสียเปรียบเนื่องจากเงินที่นำไปชำระหนี้ค่านี้นั้นมีอำนาจซื้อลดลงเนื่องจากค่าของเงินลดต่ำลงไปเรื่อย ๆ เพราะราคาสินค้าสูงขึ้น หรือผู้ถือทรัพย์สินที่เป็นตัวเงินแน่นอน เช่น เงินสด เงินฝากประจำ หุ้นกู้ จะเสียเปรียบเพราะเงินลดค่าลงในขณะที่ผู้ถือทรัพย์สินที่มีราคาไม่แน่นอนมักจะได้เปรียบ เพราะราคาของทรัพย์สินมักจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ เช่น ที่ดิน อาคารบ้านเรือน เครื่องมือเครื่องจักร กักตุนสินค้า จะเห็นได้ว่าภาวะเงินเฟ้อจะทำให้การกระจายรายได้เป็นไปอย่างไม่ยุติธรรมมากขึ้น เพราะคนรวยจะยิ่งรวยขึ้น (เช่น พ่อค้า ผู้ผลิต นักธุรกิจ นายทุน) ในขณะที่คนจนยิ่งจนมากขึ้น (เช่น ลูกจ้าง กรรมกร ข้าราชการ) ซึ่งถ้าหากผู้มีรายได้ประจำเหล่านี้ได้รับความเดือดร้อนเพราะค่าครองชีพสูง ก็อาจจะดิ้น

รณเรียกร้อยค่าแรงงาน เงินเดือนให้สูงขึ้น ซึ่งถ้าทำได้สำเร็จ นายจ้างก็ต้องจ่ายค่าแรงงานเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตก็จะสูงขึ้นทำให้ต้องตั้งราคาสินค้าสูงขึ้นไปกว่าเดิม ภาวะเงินเฟ้อก็จะแรงยิ่งขึ้นและ ลูกจ้างเองก็จะไม่สามารถหลีกเลี่ยงความเดือดร้อนจากภาวะเงินเฟ้อได้

2.3.2 เงินฝืด หมายถึง สภาวะที่ระดับสินค้าและบริการลดลงเรื่อย ๆ แม้สินค้าจะมีราคาถูก แต่ก็ขายไม่ออกเพราะประชาชนยากจนไม่มีเงินซื้อ เมื่อเกิดสภาวะนี้จะมีใครอยากลงทุน เนื่องจากสินค้าที่ผลิตขายไม่ออก ธุรกรรมจะว่างงานเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเงินฝืดเป็นภาวะที่อุปทานมวลรวมของระบบเศรษฐกิจมีมากกว่าอุปสงค์มวลรวม เนื่องจากปริมาณเงินที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจมีไม่เพียงพอกับความต้องการถือเงินหรือความต้องการใช้เงินของประชาชน ดังนั้น องค์กรประกอบที่ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ ดังนี้

2.3.2.1 ธนาคารกลางพิมพ์ธนบัตรออกมาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจน้อยไป ไม่เพียงพอกับความต้องการ

2.3.2.2 การที่ประเทศมีฐานะดุลการค้า ดุลการชำระเงินขาดดุลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานทำให้ประเทศต้องสูญเสียเงินตราให้กับต่างประเทศ ส่งผลให้ปริมาณเงินที่หมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจมีน้อยลง

2.3.2.3 รัฐบาลเก็บภาษีในอัตราสูง ทำให้ปริมาณเงินจำนวนหนึ่งถูกดูดออกจากระบบ (ปริมาณเงินน้อยลง)

2.3.2.4 สถาบันการเงินชะลอการปล่อยสินเชื่อให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจมีไม่เพียงพอกับความต้องการ

2.3.2.5 ธนาคารกลางดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวด เช่น การที่ธนาคารกลางประกาศเพิ่มอัตราเงินสำรองที่ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำรงตามกฎหมาย หรือการประกาศใช้นโยบายควบคุมการปล่อยสินเชื่อ ฯลฯ ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะส่งผลให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจน้อยลง

2.3.2.6 รัฐบาลใช้นโยบายงบประมาณแบบเกินดุล กล่าวคือ รัฐบาลมีรายได้มากกว่ารายจ่ายทำให้มีปริมาณเงินจำนวนหนึ่งถูกดูดออกจากระบบเศรษฐกิจ (ปริมาณเงินลดลง)

ผลกระทบจากภาวะเงินฝืด

เมื่อเกิดภาวะเงินฝืดหรือเศรษฐกิจถดถอยถือว่าเป็นปัญหาร้ายแรงมาก ส่งผลกระทบต่อสิ่งต่าง ๆ คือ 1) ผลต่อประชาชนซึ่งเกิดขึ้นในเรื่องของรายได้ที่มีอยู่ กล่าวคือ ภาวะเงินฝืดทำให้เงินมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้น ผู้ที่ได้รับประโยชน์คือ ผู้มีรายได้ประจำและเจ้าหน้าที่ ส่วนผู้ที่เสียประโยชน์ก็คือ ผู้มีรายได้จากการกำไรและลูกหนี้ 2) ผลต่อระบบเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดขึ้นในลักษณะที่ภาวะการถดถอย การผลิตที่ลดลง เกิดการว่างงานทำให้ประชาชนขาดรายได้ อำนาจซื้อตกต่ำลง สินค้าจะตกค้างอยู่ในคลังสินค้าอย่างมาก

ถ้าโรธุรกิจลดน้อยลงหรือเกิดภาวะการณ์ขาดทุนอย่างรุนแรง สภาพเศรษฐกิจของประเทศจะซบเซา ตกต่ำ รายได้ประชาชนจะถดถอยลงในภาวะที่ตลาดซบเซา ผู้ประกอบการต่างมีความต้องการเงินเพื่อมาหมุนเวียนในกิจการทำให้ต้องหาทางเพื่อเปลี่ยนสินค้าให้เป็นเงิน ซึ่งต้องลดราคาสินค้าเพื่อจูงใจผู้ซื้อทั้งลดแลกแจกแถม เงินฝืดมักจะเป็นผลพวงมาจากภาวะฟองสบู่แตกทำให้เกิดปัญหานี้เสียและความเชื่อมั่นต่อการลงทุนลดน้อยลง ทำให้ภาคการเงินระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้นเมื่อสถาบันการเงินไม่ยอมปล่อยสินเชื่อทำให้ภาคธุรกิจไม่สามารถที่จะหาเงินมาหมุนเวียนจนทำให้กิจการบางแห่งต้องปิดตัวลง ยังผลให้ต้องเลิกจ้างพนักงานเป็นจำนวนมาก เมื่อพนักงานส่วนหนึ่งกลายเป็นคนตกงานทำให้ประชาชนไม่มีเงินจับจ่ายซื้อสินค้า ซึ่งจะส่งผลโดยตรงไปยังธุรกิจการค้าและมีผลต่อภาคการผลิตอื่น ๆ ทำให้เกิดปรากฏการณ์โดมิโนทางเศรษฐกิจทำให้เศรษฐกิจล้มระเนระนาด

2.4 มูลค่าปัจจุบัน

มูลค่าปัจจุบัน (Present Value ย่อว่า PV) นิยามขึ้นตามหลักแนวคิดที่ว่า เงิน 1 บาท หรือ 1 หน่วยในวันนี้ จะมีค่าเท่าไรในอนาคต หรือเงินจำนวนหนึ่งในอนาคต ถ้าคิดย้อนกลับมาในวันนี้จะมีค่าเท่าไร โดยตามหลักทั่ว ๆ ไปแล้ว เรามักจะกล่าวกันว่า เงิน 1 หน่วยในวันนี้ จะมีค่ามากขึ้นในอนาคต ซึ่งตัวแปรสำคัญที่ทำให้เป็นเช่นนั้น คือ อัตราดอกเบี้ย หรืออัตราผลตอบแทน โดยสูตรการคิดหามูลค่าปัจจุบัน คือ $PV = FV/(1+r)^n$ เมื่อ r คืออัตราดอกเบี้ยต่องวด และ n คือจำนวนปี หรือจำนวนงวด PV คือมูลค่าปัจจุบัน FV คือมูลค่าในอนาคต (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2554)

ทั้งนี้ Bank (1992 อ้างถึงใน ปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชุก, 2555) สรุปการคำนวณมูลค่าปัจจุบันโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

$$PV = \frac{V_t}{(1+r)^t}$$

PV = มูลค่าปัจจุบัน (Present Value)

V_t = มูลค่าในปีที่ t

r = อัตราคิดลดแสดงการลดค่าของอนาคต

ตัวอย่างการคำนวณ

ถ้ามูลค่าของปีที่ 5 (V_5) เท่ากับ 12 ล้านบาท อัตราคิดลด (r) เท่ากับ 0.1 (หรือ 10%) จะได้ $PV = \frac{12}{(1+0.1)^5} = 7.5$ ล้านบาท หมายความว่า มูลค่าปีที่ 5 จะมีมูลค่าปัจจุบันเท่ากับ 7.5 ล้านบาท หากอัตราคิดลดเพิ่มขึ้น (ลดค่าของอนาคตมากขึ้น) เป็น 0.15 (หรือ 15%) มูลค่าปัจจุบันของปีที่ 5 จะเหลือเพียง $PV = \frac{12}{(1+0.15)^5} = 6$

ล้านบาท แต่หากอัตราคิดลดเท่ากับ 0 (ปัจจุบันและอนาคตมีความสำคัญเท่ากัน มูลค่าปัจจุบันของ 12 ล้านบาทในปีที่ 5 ก็ยังคงเป็น 12 ล้านบาทเท่าเดิม)

ถ้าปารธรรมชาติแห่งนี้ให้ผลประโยชน์ทุกปี ปีละ 12 ล้านบาทเป็นเวลา 20 ปี (รวมปีปัจจุบัน) เราสามารถหาผลประโยชน์รวมจากป่าแห่งนี้คิดเป็นมูลค่าปัจจุบันได้จากสูตร

$$TPV = \sum_{t=0}^{19} \frac{V_t}{(1+r)^t} = \frac{V_0}{(1+r)^0} + \frac{V_1}{(1+r)^1} + \frac{V_2}{(1+r)^2} + \dots + \frac{V_{19}}{(1+r)^{19}}$$

เมื่อ $t = 0$ คือปีปัจจุบันกำหนดให้ $r = 0.1$

จะได้มูลค่าปัจจุบันของป่ารวมทั้งสิ้น (TPV : total Present value)

$$\begin{aligned} TPV &= 12 + \frac{12}{1.10} + \frac{12}{(1.10)^2} + \dots + \frac{12}{(1.10)^{19}} \\ &= 110.42 \text{ ล้านบาท} \end{aligned}$$

ในทำนองเดียวกัน หากกิจกรรมนั้นมีทั้งต้นทุนและผลประโยชน์ เราสามารถคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์สุทธิได้ (NPV : Net Present Value) ได้จากสูตร

$$NPV = \sum_{t=0}^T \frac{B_t - C_t}{(1+r)^t}$$

เมื่อ B_t และ C_t คือประโยชน์และต้นทุนในปีที่ t ตามลำดับ $t = 0$ สำหรับปีปัจจุบัน และ $t = T$

เมื่อ T เป็นปีสุดท้ายของโครงการจะตัดสินใจดำเนินโครงการนี้ถ้า $NPV > 0$

2.5 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2539 ในลักษณะเงินหมุนเวียน ตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 โดยเริ่มดำเนินการให้กู้ยืมครั้งแรกในปีการศึกษา 2539 ต่อมารัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 มีผลให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ในการครองชีพ ระหว่างศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง ช่วยแบ่งเบาภาระด้านการเงินของผู้ปกครอง และเป็นการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติโดยรวม โดยมุ่งหวังว่าผู้กู้ยืมจะสามารถเล่าเรียนได้จนสำเร็จตาม หลักสูตรมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมถึงมีจิตสำนึกในการชำระหนี้คืน และเพื่อสร้าง โอกาสทางการศึกษาให้กับรุ่นน้องต่อไป

โดยกรอบการให้กู้ยืมเงินตามประกาศคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 และการให้กู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีการศึกษา 2554 รายละเอียดดังแสดงใน ตารางที่ 2.1 และ 2.2

ตารางที่ 2.1 การให้กู้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2554

ประเภท	สาขาวิชา	ค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่าย ที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษา บาท/ราย/ปี	ค่าครองชีพ บาท/ราย/ปี	รวมบาท/ ราย/ปี
1) สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	1.1 กลุ่มสาขาที่ขาดแคลนและเป็นความต้องการ ของตลาดแรงงาน ได้แก่ บัญชี เศรษฐศาสตร์ สารสนเทศ นิติศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์) ครุศาสตร์อุตสาหกรรม โลจิสติกส์ อุตสาหกรรม บริการ ธุรกิจอุตสาหกรรม และธุรกิจการบิน	60,000	26,400	86,400
	1.2 กลุ่มสาขาอื่น ๆ			
	1.2.1 ผู้กู้เงินรายเก่าที่เคยกู้ยืมในระดับ อนุปริญญา/ปริญญาตรีในสาขาที่อยู่ใน 1.2 มาก่อน ปีการศึกษา 2554	60,000	26,400	86,400
	1.2.2 ผู้กู้ยืมเงินนอกจาก 1.2.1	50,000	26,400	76,400
2) ศิลปศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	2.1 ศิลปศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	70,000	26,400	96,400
3) วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.1 วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	70,000	26,400	96,400
4) เกษตรศาสตร์	4.1 เกษตรศาสตร์	70,000	26,400	96,400
5) สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์	5.1 สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เภสัชศาสตร์	90,000	26,400	116,400
6) แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	6.1 แพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์	200,000	26,400	226,400

ตารางที่ 2.2 กรอบวงเงินให้กู้ยืมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปี
การศึกษา 2554

ที่	กลุ่มสาขาวิชา	วงเงินให้กู้ ภาคการศึกษาที่ 1					วงเงินให้กู้ ภาคการศึกษาที่ 2			วงเงินให้กู้ ภาคการศึกษาที่ 3			รวมทั้งปี	
		จำนวน หน่วย กิต	ค่าหน่วย กิต (บาท)	ค่าบำรุง มหาวิทยาลัย (บาท)	ค่าบำรุง กิจกรรม นักศึกษา (บาท)	ค่าครองชีพ (บาท)	จำนวน หน่วยกิต	ค่าหน่วย กิต (บาท)	ค่าครองชีพ (บาท)	จำนวน หน่วยกิต	ค่าหน่วย กิต (บาท)	ค่าครองชีพ (บาท)	ค่าหน่วยกิต และค่าบำรุง มหาวิทยาลัย (บาท)	ค่าครองชีพ (บาท)
1	วิทยาศาสตร์การกีฬา	17	8,500	5,000	200	8,800	18	9,000	8,800	18	9,000	8,800	31,700	26,400
2	เทคโนโลยีการจัดการ	17	8,500	5,000	200	8,800	18	9,000	8,800	17	8,500	8,800	31,200	26,400
3	เทคโนโลยีสารสนเทศ	16	8,000	5,000	200	8,800	15	7,500	8,800	16	8,000	8,800	28,700	26,400
4	เทคโนโลยีการผลิตพืช	17	8,500	5,000	200	8,800	15	7,500	8,800	16	8,000	8,800	29,200	26,400
5	เทคโนโลยีการผลิตสัตว์	17	8,500	5,000	200	8,800	15	7,500	8,800	19	9,500	8,800	30,700	26,400
6	เทคโนโลยีอาหาร	17	8,500	5,000	200	8,800	17	8,500	8,800	18	9,000	8,800	31,200	26,400
7	วิศวกรรมศาสตร์	18	9,000	5,000	200	8,800	19	9,500	8,800	19	9,500	8,800	33,200	26,400
8	สาธารณสุขศาสตร์	18	9,000	5,000	200	8,800	19	9,500	8,800	20	10,000	8,800	33,700	26,400
9	แพทยศาสตร์	17	8,500	5,000	200	8,800	18	9,000	8,800	16	8,000	8,800	30,700	26,400
10	พยาบาลศาสตร์	18	9,000	5,000	200	8,800	22	11,000	8,800	19	9,500	8,800	34,700	26,400

- หมายเหตุ 1) ค่าประกันของเสียหาย 3,500 บาท นักศึกษาต้องชำระเพิ่มเติมหลังจากได้รับทุนแล้ว เพราะเรียกเก็บครั้งเดียวในภาคการศึกษาที่ 1 และคืนเมื่อสำเร็จการศึกษา
- 2) ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท นักศึกษาที่ชำระไปแล้วจะได้รับเงินคืนเมื่อมหาวิทยาลัยได้รับโอนเงินทุนกู้ยืมแล้ว โดยจะคืนเข้าบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ของนักศึกษา
- 3) ค่าครองชีพ คือ เงินค่าครองชีพที่นักศึกษากู้ยืมจาก กยศ. เป็นรายเดือน ๆ ละ 2,200 บาท

2.6 กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

กองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) เป็นกองทุนการศึกษาแบบต้องใช้คืน เน้นการให้กู้ยืมเฉพาะสาขาวิชาที่มีความต้องการหลักและมีความชัดเจนของการผลิตกำลังคนในการพัฒนาประเทศ โดยผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสมีงานทำและมีรายได้อย่างยั่งยืน ให้กู้ยืมสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551 เป็นต้นไป โดยกรอบการให้กู้ยืม รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 กรอบวงเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

ประเภท	สาขาวิชา	เงินค่าเล่าเรียน/ ค่าใช้จ่าย เกี่ยวข้อง กับการศึกษา (บาท/ปี)
1) สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์	โลจิสติกส์ อุตสาหกรรมบริการและธุรกิจอุตสาหกรรม	60,000

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ประเภท	สาขาวิชา	เงินค่าเล่าเรียน/ ค่าใช้จ่าย เกี่ยวข้อง กับการศึกษา (บาท/ปี)
2) วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	ซอฟต์แวร์และมัลติมีเดีย เคมีอุตสาหกรรม ชีวเคมี เซรามิกส์ ปีโตรเคมีและพอลิเมอร์ วัสดุศาสตร์ อัญมณี และเครื่องประดับ สถิติ วาริชศาสตร์ รังสีประยุกต์และ ไอโซโทป เครื่องเคลือบดินเผา เครื่องหนัง เทคโนโลยี ศิลปอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางไม้ เทคโนโลยีเสื้อผ้า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	70,000
3) เกษตรศาสตร์	เทคโนโลยีการเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาหาร อุตสาหกรรมศาสตร์และสิ่งทอ	70,000
4) สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์	การพยาบาล เภสัชศาสตร์ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย สหเวชศาสตร์	80,000
5) แพทยศาสตร์	แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์	150,000

2.7 การบริหารการเปลี่ยนแปลง

2.7.1 ความหมายของการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management)

ปณรต มาลากุล ณ อยุธยา (2555) กล่าวว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลง คือ การจัดการกับ
กลไกส่วนประกอบต่าง ๆ ขององค์การให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของ
สถานการณ์ภายนอกและภายในองค์การ เพื่อให้องค์การได้รับผลดีและลดผลกระทบในทางที่ไม่ดีของ
การเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะช่วยให้องค์การดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่นสามารถอยู่รอดและเจริญก้าวหน้า
ไปได้

นอกจากนี้ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคำจำกัดความของการบริหารการ
เปลี่ยนแปลงจากแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน โดยรายละเอียดสรุปดังต่อไปนี้

1) บริษัท Holland & Davis Management Consulting Service ให้ความหมายว่า
การบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็นเทคนิคที่เป็นระบบเพื่อประกันว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นไป
ตามทิศทางที่วางไว้ และก่อให้เกิดความคุ้มค่าและประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่กำหนดพร้อมทั้ง
บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

2) Wilson and Others กล่าวว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการปรับปรุงหรือ ทบทวนการออกแบบการปฏิบัติการเทคนิค หรือระบบ รวมทั้งส่วนที่เป็นโครงสร้างและไม่ใช่ โครงสร้าง เช่น กระบวนการ องค์กร การทบทวนเอกสารโดยอาศัยการวางแผนการเปลี่ยนแปลง

3) Nickols กล่าวว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลงและจัดให้มีการดำเนินไปอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และงานในส่วนที่ 2 คือ การบริหารปฏิกิริยาตอบโต้ การเปลี่ยนแปลง

อย่างไรก็ตาม ศุภชัย ยาวะประภา (2555) ได้สรุปนิยามของการบริหารการเปลี่ยนแปลง **นัยแรก** คือ งานที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกี่ยวกับงาน 2 ส่วน ได้แก่ การวางแผนการเปลี่ยนแปลงและจัดให้มีการดำเนินไปอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานใหม่ที่มี ประสิทธิภาพและงานส่วนที่ 2 คือ การบริหารปฏิกิริยาตอบโต้การเปลี่ยนแปลง **นัยที่สอง** อาณาเขต ของการปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากการบริหารเปลี่ยนแปลงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเข้ามา ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง และ **นัยที่สาม** องค์ความรู้ประกอบด้วยรูปแบบวิธีการเทคนิค เครื่องมือ ทักษะ ฯลฯ ที่ส่งเสริมการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยเมื่อใดที่แต่ละหน่วยงานมีการ ดำเนินการเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบกับบุคคลในวงแคบ หรือกว้างย่อมแสดงว่าการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นในหน่วยงานซึ่งโดยทั่วไป การตอบสนองของมนุษย์ แยกออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง 2) การไล่ตามการเปลี่ยนแปลง และ 3) การนำการเปลี่ยนแปลงมาใช้ให้เกิดประโยชน์

2.7.2 ความสำคัญของการบริหารการเปลี่ยนแปลง

2.7.2.1 องค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีจะปรับตัวได้ทันต่อปัญหา และการท้าทาย จากสภาพแวดล้อมได้ ซึ่งความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดแต่อยู่ที่ความสามารถในการปรับตัวให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลาด คู่แข่ง ลูกค้า ผู้รับบริการ และแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ

2.7.2.2 การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ดีช่วยให้องค์กรเห็นโอกาส และภัยคุกคามที่ เกิดขึ้น สามารถปรับการดำเนินงานเพื่อคว้าโอกาส และ/หรือจัดการทันกับภัยคุกคามได้อย่าง เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์

2.7.2.3 การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ดีจะช่วยให้ดำเนินงานขององค์กรเป็นไปด้วย ความราบรื่น ต่อเนื่อง ไม่ต้องติดขัด ชะงักในช่วงของการเปลี่ยนแปลง

2.7.2.4 การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ดีจะช่วยให้องค์กรไม่สับสนวุ่นวายเมื่อต้อง เผชิญกับความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนการดำเนินงาน

2.7.2.5 การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ดีช่วยให้องค์กรได้ปรับปรุงตัวเองอย่างต่อเนื่อง ในด้านต่าง ๆ และจะช่วยให้มีการนำศักยภาพที่มีอยู่ในองค์กรมาใช้ได้อย่างคุ้มค่า

2.7.3 ลักษณะของการบริหารการเปลี่ยนแปลง

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2555) สรุปแนวทางในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในองค์กรจะมีอยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่

1) การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ (Revolutionary Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่หวังผลอย่างฉับพลันทันที ซึ่งผู้บริหารมักจะใช้อำนาจและสั่งให้พนักงานปฏิบัติตามที่ตนต้องการ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกหรือความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง และมักจะเป็นการกระทำตามความต้องการของฝ่ายบริหารเพียงฝ่ายเดียว เช่น การเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ระบบงาน และโครงสร้างองค์กร เป็นต้น การปฏิวัติอาจจะมีผู้ต่อต้านมาก เพราะผลจากการเปลี่ยนแปลงอาจจะสร้างความไม่พอใจและความรู้สึกขัดแย้งระหว่างสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจ ความขัดแย้ง และไม่ให้ความร่วมมือในอนาคต

2) การเปลี่ยนแปลงแบบมีวิวัฒนาการ (Evolutionary Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปอย่างช้า ๆ ที่เรียกได้ว่าเกือบจะอยู่ตรงกันข้ามกับวิธีการปฏิวัติ โดยปกติการเปลี่ยนแปลงแบบวิวัฒนาการในองค์กรจะไม่ก่อให้เกิดความตื่นเต้นหรือประหลาดใจมากนักในหมู่สมาชิก เพราะการเปลี่ยนแปลงจะค่อย ๆ เกิดขึ้น ทำให้ผู้คนปรับตัวตามโดยไม่รู้สึกตัวว่ามีการเปลี่ยนแปลงนาน ๆ ครั้งจึงจะปรากฏว่าไปกระทบกระเทือนต่อผู้เกี่ยวข้องสักครั้ง

3) การเปลี่ยนแปลงแบบวางแผน (Planned Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทำอย่างเป็นระบบ เพราะมีการศึกษา วิเคราะห์ และวางแผนไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้องค์กรเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างเป็นขั้นตอน และมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีอื่น โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเข้ามามีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหารในการเปลี่ยนแปลง

ทั้งนี้ ในการเปลี่ยนแปลงแบบวางแผนอาจจะได้รับการต่อต้านจากบุคคลทั่วไปเหมือนกัน แต่น้อยกว่าวิธีการปฏิวัติ เนื่องจากทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบจะมีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการเปลี่ยนแปลง ประการสำคัญการวางแผนเปลี่ยนแปลงจะต้องมีผู้นำที่เข้าใจอนาคต มีวิสัยทัศน์ และคิดอย่างเป็นระบบ ตลอดจนสามารถประสานงานและสื่อความเข้าใจกับสมาชิกได้ทุกคน มิเช่นนั้นอาจเสียเวลา และทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ซึ่งจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับว่าผู้บริหารขององค์กรนั้นต้องการจะนำรูปแบบใดมาใช้ ซึ่งเขาจะต้องตัดสินใจโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้น โดยเลือกใช้การเปลี่ยนแปลงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสภาพของสิ่งแวดล้อม และปัจจัยต่าง ๆ ในองค์กร ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการตอบสนองที่ดีจากสมาชิก หรืออาจก่อให้เกิดความไม่เข้าใจ และแรงต้านต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้บริหารและตัวแทนการเปลี่ยนแปลงจะต้องทำการศึกษาถึงผลกระทบที่สะท้อนกลับมาอย่างรอบคอบ และหาแนวทางและวิธีแก้ไขเพื่อให้การเปลี่ยนแปลงองค์กรสามารถก้าวไปข้างหน้าและประสบความสำเร็จได้

นอกจากนี้ ปันรศ มาลากุล ณ อยุธยา (2555) กล่าวไว้เกี่ยวกับลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในองค์กร 3 ลักษณะ ได้แก่

1) การเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป (Gradual Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ในองค์กรเป็นระยะ ๆ ทีละส่วน ซึ่งแตกต่างจากสิ่งเดิมไม่มากนัก เช่น การปรับเปลี่ยนแผนงานโครงการในงบประมาณแผ่นดินของไทย ซึ่งค่อย ๆ เปลี่ยนทีละน้อยโดยยึดของเดิมเป็นหลัก

2) การเปลี่ยนแปลงแบบรุนแรง (Radical Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และบางครั้งเรียกว่าแบบถอนรากถอนโคน (Fundamental Change) เช่น การรื้อปรับระบบงาน เป็นต้น

3) การเปลี่ยนแปลงแบบวิกฤตการณ์ (Crisis Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและมีลักษณะที่สภาพการณ์ผกผันไปมา เช่น ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา เป็นต้น

2.7.4 ปัจจัยของการบริหารการเปลี่ยนแปลง

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2555) ได้สรุปปัจจัยของการบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยที่เป็นแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง และปัจจัยที่เป็นแรงเสริมการเปลี่ยนแปลง รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.7.4.1 ปัจจัยที่เป็นแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง โดยการต่อต้านถือเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นเสมอเมื่อต้องมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ความกลัวการสูญเสียประโยชน์ อำนาจ ความมั่นคง หรือสิ่งที่เคยมีเคยทำอยู่จนชิน
- 2) ความรู้สึกหวั่นไหวต่อความคลุมเครือ ความไม่แน่นอน อาจทำให้ตนถูกโดดเดี่ยว และจะต้องละจากแบบแผนของการใช้ชีวิตมาจนชิน
- 3) ขาดความรู้ ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการ และจุดหมายปลายทางของการเปลี่ยนแปลง
- 4) ความไม่เชื่อถือ ไว้วางใจ เชื่อใจกัน ซึ่งทำให้ขาดการสื่อสารสร้างความเข้าใจ
- 5) ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ความไม่ยืดหยุ่นของกฎระเบียบ ความยากลำบากในการสื่อสาร ฯลฯ

2.7.4.2 ปัจจัยที่เป็นแรงเสริมการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ความไม่พึงพอใจในสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่
- 2) ความสามารถในการรับรู้ข่าวสารร่วมกันในหมู่คนในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้เห็นความจำเป็นของสถานการณ์ได้ตรงกัน พร้อม ๆ กัน
- 3) ภาพลักษณ์ และการปฏิบัติตนของผู้นำที่แสดงถึงความมุ่งมั่น จริจจึงต่อการเปลี่ยนแปลง

- 4) การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มตำแหน่งผู้บริหาร
- 5) ความจำเป็นขององค์การที่ต้องใช้เทคโนโลยีการดำเนินการ และความรวดเร็วของพัฒนาการทางเทคโนโลยีประเภทที่องค์การใช้เป็นหลักในการดำเนินการ
- 6) สัมพันธภาพระหว่างบุคลากรในฝ่ายและระดับต่าง ๆ ในองค์การ รวมทั้งความไว้วางใจ และการสื่อสารที่ทั่วถึงกัน
- 7) การมีศัตรูร่วม หรือเป้าหมายร่วมที่ชัดเจน
- 8) กลไกในการประเมิน ทบทวนสภาพในองค์การ เช่น ระบบการติดตามประเมินผล
- 9) การได้ติดต่อสัมพันธ์กับภายนอกองค์การ ซึ่งทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์

ทั้งนี้ Carr, et.al (1996 อ้างถึงใน โกวิทย์ กังสนันท์, 2555) ได้เสนอการเอาชนะการต่อต้านที่เน้นยุทธศาสตร์ดังนี้

- 1) ประเมินพนักงานด้านความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลง
- 2) สื่อสารบ่อย ๆ อย่างเต็มที่และจริงจังกับฝ่ายบริหารและพนักงานเพื่ออธิบายสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง
- 3) กำจัดปัญหา อุปสรรคที่ไม่จำเป็นของการเปลี่ยนแปลง เช่น กฎระเบียบ เงื่อนไขที่ไม่เกื้อกูลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 4) ตรวจสอบ ทดสอบประสิทธิผลของการเปลี่ยนแปลง และรายงานให้ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับทราบ
- 5) สาธิตให้เห็นพันธกิจต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้นำ รวมทั้งความคาดหวังจากพนักงานและผู้บริหารระดับต่าง ๆ
- 6) รักษาความซื่อสัตย์ สุจริต และความมีหลักการที่มั่นคงต่อการเปลี่ยนแปลง
- 7) ให้พนักงานมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่การปรับทัศนคติ
- 8) พัฒนานโยบายทรัพยากรมนุษย์ที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงตามแผน
- 9) จัดให้มีการศึกษา อบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อประกันว่าพนักงานมีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง
- 10) ให้รางวัลกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์และระงับสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

2.7.5 กลยุทธ์ในการบริหารการเปลี่ยนแปลง

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2555) ได้แบ่งกลยุทธ์ในการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตของการมีส่วนร่วมของบุคลากรระดับต่าง ๆ ในองค์การ โดยแบ่งเป็น 5 กลยุทธ์ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนองค์การโดยการบัญชาการ (Commander Approach) วิธีการนี้มีผู้บริหารเป็นผู้คิดริเริ่ม และใช้อำนาจบัญชาการปรับเปลี่ยนในส่วนต่าง ๆ ขององค์การ โดยผู้ปฏิบัติมีหน้าที่ทำตามคำสั่งเท่านั้น ซึ่งอาจเกิดการต่อต้านและไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และเสี่ยงต่อความผิดพลาดจากการขาดข้อมูลเท็จจริงเนื่องจากคิดเพียงคนเดียว แต่ถือเป็นวิธีการเปลี่ยนองค์การที่รวดเร็วที่สุด

2) กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนองค์การโดยให้มีส่วนร่วมในวงจำกัด (Consultative Approach) วิธีการนี้ถือเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรที่มีความสำคัญโดยตำแหน่งหน้าที่ หรือโดยมอบอำนาจอย่างไม่เป็นทางการก็ดี ให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวางแผน และร่วมเป็นผู้นำในการปรับเปลี่ยนองค์การ เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานต่าง ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนองค์การ ซึ่งอาจจะช่วยบรรเทาการต่อต้านได้บ้าง และช่วยทำให้เกิดการระดมความคิด ความร่วมมือได้หลายฝ่าย แต่จะใช้เวลาค่อนข้างมาก และการที่มีหลายคนเข้ามามีส่วนร่วมอาจทำให้ความพยายามในการปรับเปลี่ยนองค์การเบี่ยงเบนจากเป้าหมายเดิมได้

3) กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนองค์การโดยการกระจายอำนาจ (Decentralize Approach) วิธีการนี้เปิดกว้างโดยให้โอกาสทุก ๆ คนในองค์การสามารถคิดริเริ่มและดำเนินการเปลี่ยนแปลงองค์การทั้งในส่วนที่ตนรับผิดชอบ และนอกเหนือความรับผิดชอบ เช่น การใช้การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ หรือการให้มีการจัดระบบงานกันเองในทีม เป็นต้น ซึ่งกลยุทธ์นี้ช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในจุดต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวอยู่ตลอดเวลา แต่วิธีการนี้อาจทำได้ในวงจำกัด เฉพาะกลุ่ม แผนก หรือฝ่ายงาน โดยเฉพาะองค์การที่ไม่มีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภายในที่ดีพอ และที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจไม่สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่วางไว้ และเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมปรับสร้างสิ่งใดแล้วจะเกิดความรู้สึกหวงแหนเป็นเจ้าของ

4) กลยุทธ์การปรับเปลี่ยนองค์การแบบผสม (Mixed Approach) เป็นการนำกลยุทธ์จากหลาย ๆ แบบมาใช้ร่วมกัน เช่น ใช้กลยุทธ์การสั่งการ โดยที่ผู้บริหารสูงสุดลงมาเป็นวิทยากรการบรรยาย เรื่องการปรับกลยุทธ์การดำเนินงานขององค์การด้วยตนเอง ประกอบกับการสร้างทีมงานการรื้อปรับระบบงานของสาขาต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามกลยุทธ์นั้น และเสริมด้วยวิธีการจัดกิจกรรมกลุ่มคุณภาพในระดับปฏิบัติการ ซึ่งถือเป็นการกระจายอำนาจในการเปลี่ยนแปลงขององค์การ ซึ่งจะต้องมีกลไกเพื่อประสานและบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกัน

5) กลยุทธ์การพัฒนาองค์การ (Organizational Development) ในการบริหารการเปลี่ยนแปลงโดยวิธีการพัฒนาองค์การ เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งสร้างขีดความสามารถให้แก่สมาชิกในองค์การ มองปัญหา แก้ปัญหา และเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาศัยที่ปรึกษาที่ประยุกต์ใช้ความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์ ในการสนับสนุนให้ทีมพัฒนาขีดความสามารถในการแก้ปัญหาและเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้ทีมต่าง ๆ ในองค์การมีความพร้อมที่จะจัดการกับการท้าทายและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในองค์การ

ทั้งนี้ โกวิทย์ กังสนันท์ (2555) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงองค์การ: มุมมองแนวบูรณาการกระบวนการและพฤติกรรม โดยมีข้อเสนอแนะแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงองค์การ กรณีที่ริเริ่มการเปลี่ยนแปลงโดยใช้ทฤษฎีริเริ่มการเปลี่ยนแปลงใน 4 รูปแบบ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ทฤษฎีสันทนาโน้มน้าว (The Persuasive-discussion Theory) พัฒนามาจากประสบการณ์ของ Kurt Lewin ในสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งทำการทดลองว่าคนเปลี่ยนแปลงตัวเองสำเร็จได้อย่างไร โดยมีปัจจัย 2 ประการที่เป็นส่วนสำคัญ ประการแรก คือ การสนทนานำไปสู่การมีส่วนร่วมส่วนบุคคล (Personal Involvement) ประการที่สอง คือ การสนทนาเปิดโอกาสให้ผู้นำทราบว่าผู้เป็นเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงมีจุดยืน (Stance) อย่างไร และต้องเอาชนะอุปสรรคอะไรเพื่อที่จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

2) ทฤษฎีไฟกำลังไหม้บ้าน (The Burning Platform Theory) โดยนักวิชาการหลายคนที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเปลี่ยนแปลงองค์การมักอ้างถึงและใช้ทฤษฎีนี้เป็นส่วนประกอบของรูปแบบการเปลี่ยนแปลงของตน โดยทฤษฎีนี้มีข้อโต้แย้งว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่มีความยากลำบากแต่ความล้มเหลวที่จะเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ยากลำบากมากกว่า ที่ปรึกษาด้านการจัดการกล่าวว่าการกระตุ้นให้คนมีการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนย้ายจำเป็นต้องบอกว่าไฟกำลังไหม้บ้าน ซึ่งคนส่วนใหญ่จะทำอะไรตามความเคยชินจนกว่าจะรู้สึกที่บ้านกำลังโดนไฟไหม้อยู่แล้วจึงจะเริ่มปรับตัวและเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ทฤษฎีจึงถูกนำมาใช้ในวงการทางธุรกิจ โดยเฉพาะในรูปของภัยคุกคาม (Threats) ที่กำลังเข้ามาสั่นคลอนองค์การ โดยหลักการที่สำคัญของแนวคิดนี้ คือ บทบาทของผู้นำที่ทำให้เกิดความตระหนักและรู้สึกว่าเป็นเรื่องรีบเร่ง

3) ทฤษฎีกดดันจากผู้นำ (The Leader-pressure Theory) ซึ่งเน้นความสำคัญของการมีพันธมิตรส่วนบุคคลของผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์การต่อการเปลี่ยนแปลง เมื่อผู้นำสนับสนุนและเอาใจจริงกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่ง Kotter (1992) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงจะไม่สามารถทำได้ถ้าปราศจากแรงกดดันอย่างต่อเนื่องจากผู้นำที่กระทำต่อคนระดับล่างขององค์การที่อยู่ในภาวะความลังเลว่าจะเดินไปทางใด

4) ทฤษฎีความไม่พอใจระดับปฏิบัติการ (The Front-line Discontent Theory) ความไม่พอใจระดับปฏิบัติการในองค์การอาจจะมีสาเหตุหรือเงื่อนไขหลายประการ เช่น ความต้องการเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ไม่ชอบกฎระเบียบการปฏิบัติที่ไม่สะดวกกับการทำงาน ปริมาณงานมากเกินไป ลูกค้ายินดีไม่พอใจการให้บริการ เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่กล่าวมานี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงองค์การที่สำคัญ

นอกจากนี้ โกวิทย์ กังสนันท์ (2555) ได้กล่าวถึงวิธีการเอาชนะข้อสงสัยและการวิจารณ์ โดยกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงในองค์กรรวมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเฉพาะมักสร้างความ

สงสัยและมีข้อกังขาที่มีผลกระทบต่อบุคคล กลุ่ม และองค์การ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้คนรับรู้และมีความเข้าใจในหลักการเหตุผลด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่ช่วยให้องค์กรปรับตัวและปรับปรุงดีขึ้น รวมทั้งเกิดผลประโยชน์ต่อบุคคลและกลุ่ม

2.8 ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และมติที่ประชุมต่าง ๆ

2.8.1 มติการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 2/2554

ตามที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2554 ในวาระเพื่อพิจารณาเชิงนโยบายการปรับปรุงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบระบบหน่วยกิตเป็นแบบระบบเหมาจ่าย ที่ประชุมได้มีข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และมอบหมายให้มหาวิทยาลัยนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ดังนี้

2.8.1.1 การปรับปรุงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมต้องระบุเหตุผล วัตถุประสงค์และอธิบายได้ชัดเจน เช่น ปรับเพื่อเพิ่มรายได้ ปรับเพื่อความเป็นธรรมให้สอดคล้องกับต้นทุนต่อหัวของแต่ละสาขาวิชา

2.8.1.2 การเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบระบบหน่วยกิตหรือแบบระบบเหมาจ่าย มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ควรใช้วิธีคิดที่ง่ายที่สุดเพื่อมิให้เกิดความซับซ้อนและเกิดปัญหาขึ้นภายหลัง ทั้งนี้จะต้องไม่กระทบกับโครงสร้างการบริหารการศึกษาแบบรวมบริการ ประสานภารกิจที่มีอยู่เดิม

2.8.1.3 ให้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลให้ชัดเจน เช่น

1) วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายภาพรวม แยกส่วนที่รัฐบาล มหาวิทยาลัย และนักศึกษารับผิดชอบออกจากกันให้ชัดเจน

2) ควรจัดเก็บเหมือนกันทุกหลักสูตร หรือต่างกัน พร้อมเหตุผลประกอบ

3) ผลกระทบต่อนักศึกษาจากการเปลี่ยนแปลง

4) ระยะเวลาที่ควรประชาสัมพันธ์ โดยเน้นประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับ

2.8.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับ และโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชน

2.8.1.5 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติทั้ง 9 แห่ง ควรร่วมกันผลักดันให้เกิดการสนับสนุนการวิจัยในการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งถือเป็นการผลิตนักวิจัยลักษณะหนึ่ง

2.8.2 การประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 6/2554

ตามที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 6/2554 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2554 โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้ 1) รัฐควรต้องสนับสนุนการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยการจัดสรรงบประมาณ

สำหรับบุคลากร และงบก่อสร้าง 2) นอกเหนือจากนักศึกษาที่กู้ยืมทุนการศึกษาของรัฐได้ มหาวิทยาลัยควรให้โอกาสได้เรียนแก่นักศึกษาที่ไม่สามารถกู้ทุนการศึกษาได้ ด้วยพลาตเมนต์คุณสมบัติการกู้ทุนของรัฐไปเพียงเล็กน้อย และ 3) มหาวิทยาลัยควรประกาศให้ทราบโดยทั่วกันว่า มหาวิทยาลัยจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและค่าครองชีพทุกระยะ และจะมีผลกับนักศึกษาที่เข้าใหม่เท่านั้น

2.8.3 การประชุมคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน ครั้งที่ 8/2554

ตามที่ประชุมคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน ครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2554 มีข้อสังเกตเกี่ยวกับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ความว่า “ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ให้บริการ นักศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี มหาวิทยาลัยจึงควรปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยคิดในอัตรา 5,000 บาท มาโดยตลอดระยะเวลา 20 ปี”

2.8.4 การประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 1/2554

ตามที่ประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 1/2554 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2554 เนื่องจากการพิจารณาในครั้งแรก ประเด็นต่าง ๆ จึงเป็นการระดมความคิดเห็น สรุปรอบการระดมความคิดเห็นของคณะทำงานฯ ในเบื้องต้น จำนวน 4 ประเด็น ดังนี้

2.8.4.1 ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลงบประมาณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2548–2555 จำแนกตามสำนักวิชา และตัวอย่างค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตร ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับ และมหาวิทยาลัยเอกชน

2.8.4.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการทบทวนต่อไป

2.8.4.3 การพิจารณาปัจจัยที่มีผลสำคัญเพื่อใช้ประกอบในการศึกษา และการศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง

2.8.4.4 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่ประชุมได้พิจารณาร่วมกัน โดยมีข้อเสนอแนะ และมติ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1) ขอให้ปรับวัตถุประสงค์ของการศึกษาทบทวนอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังนี้

1.1) เพื่อปรับค่าธรรมเนียมการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน สอดรับกับความเป็นจริง ทันสมัย และเป็นธรรมแก่นักศึกษา และสถาบัน โดยไม่มุ่งเน้นในการหารายได้ของมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาต้นทุนการจัดการศึกษาที่แท้จริงเป็นพื้นฐาน อาจแตกต่างกันตามหลักสูตร หากหลักสูตรใด

มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า เช่น บางหลักสูตรมีการใช้ห้องปฏิบัติการสูงและมีค่าใช้จ่ายวัสดุอุปกรณ์ปฏิบัติการที่สูง นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรนั้นควรจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาแพงมากกว่า เป็นต้น

1.2) เพื่อนำเงินรายรับที่อาจมีเพิ่มขึ้นจากการปรับค่าธรรมเนียมการศึกษาส่งคืนแก่นักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดสรรทุนการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และนักศึกษาที่มีศักยภาพสูง และการพัฒนาระบบกายภาพและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2) ข้อเสนอส่วนที่จะต้องมีการพิจารณาทบทวนค่าธรรมเนียมการศึกษามีประเด็นดังนี้

2.1) **ค่าหน่วยกิต** ในเบื้องต้นให้จัดเก็บในอัตราเดิม ได้แก่ 500 บาทต่อหน่วยกิต (แต่ขึ้นอยู่กับผลการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อหาต้นทุนที่ต้องใช้จริง)

2.2) **ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย** ให้มีการวิเคราะห์ทบทวนโดยเน้นให้เกิดความเป็นธรรมของการจัดการศึกษาที่มีต้นทุนแตกต่างกันในหลักสูตร ต่าง ๆ บนพื้นฐานของระบบ **“รวมบริการ ประสานภารกิจ”** โดยส่วนแผนงานจะดำเนินการประสานกับส่วนการเงินและบัญชีเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลที่เป็นและร่วมกันดำเนินการวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการทบทวน โดยจำแนกเป็น วิชาบรรยาย วิชาปฏิบัติการ วิชาฝึกงาน/วิชาสหกิจศึกษา และกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ (เช่น การจัดติว/การดูงาน/การพัฒนา นักศึกษา เป็นต้น) ที่หลักสูตรต้องมีและที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มี (เช่น โครงการฝึกอบรมบุคลิกภาพของนักศึกษา) นอกจากนั้นให้ทำการแยกในส่วนที่นักศึกษาต้องเรียนร่วมกัน เช่น วิชาศึกษาทั่วไปออกจากในส่วนที่เป็นวิชาเฉพาะ/วิชาชีพด้วย

2.3) **ค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา** โดยส่วนแผนงานจะขอปรึกษากับส่วนกิจการนักศึกษาเพิ่มเติม และจะนำเสนอต่อที่ประชุมในการประชุมครั้งต่อไปภายในเดือนกรกฎาคม ทั้งนี้ เกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1) ค่าประกันของเสียหายทั่วไป 3,500 บาท (เรียกเก็บครั้งเดียวและคืนให้เมื่อออกจากมหาวิทยาลัย)

2.3.2) ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท/ปี

2.3.3) ค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา 200 บาท/ปี

2.3.4) ค่าหน่วยกิต หน่วยกิตละ 500 บาท

หมายเหตุ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย หมายถึง ค่าลงทะเบียนแรกเข้า ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ค่าประกันสุขภาพ ค่าบำรุงห้องสมุด ค่าบำรุงกีฬา ฯลฯ

3) แนวทางเบื้องต้นในการวิเคราะห์ค่าธรรมเนียมการศึกษา ควรพิจารณาแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.1) องค์ประกอบส่วนที่ 1: ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนได้ประโยชน์เท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน โดยในทุกหลักสูตรต่างได้รับบริการใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงควรจัดเก็บในจำนวนที่เท่าเทียมกัน โดย

ค่าใช้จ่ายเพื่อจัดให้บริการในส่วนนี้ เช่น ค่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย ค่าจ้างแม่บ้าน ค่าเช่ารถโดยสารให้บริการภายในมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการให้บริการห้องสมุด ค่าใช้จ่ายการให้บริการคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3.2) องค์ประกอบส่วนที่ 2: ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนได้ประโยชน์ต่างกัน ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละหลักสูตร โดยมีต้นทุนที่แตกต่างกันไม่เท่ากันในหลักสูตรต่าง ๆ เช่น การใช้ห้องปฏิบัติการที่แตกต่างกัน ค่าใช้จ่ายด้านวัสดุอุปกรณ์ปฏิบัติการที่มีต้นทุนสูงต่างกัน จำนวนสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาที่แตกต่างกันตามข้อกำหนดของหลักสูตร เป็นต้น

4) ขอให้ศึกษาผลกระทบการเปลี่ยนแปลงและแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลง เพื่อเสนอที่ประชุมร่วมระดมความคิดเห็นในการประชุมครั้งต่อไป

5) ข้อมูลอื่น ๆ ที่จะได้นำมาประกอบการวิเคราะห์ในภายหลัง

5.1) กรณีของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เนื่องจากได้มีเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพื่อสนับสนุนการผลิตแพทย์ต่อหัวต่อปีด้วย ดังนั้น เมื่อคำนวณค่าธรรมเนียมการศึกษาที่หลักสูตรนี้ควรจะต้องจ่ายแล้ว ให้เอาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมาประกอบการพิจารณาด้วยว่านักศึกษาควรจ่ายในสัดส่วนเท่าใดจากตัวเลขผลการคำนวณเต็ม

5.2) กรณีของหลักสูตรใหม่ เช่น หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ซึ่งต้องอาศัยเวลาในการสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จัก ดังนั้น การปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมการศึกษาอาจมีผลกระทบต่อจำนวนผู้เข้าเรียนได้ จึงเห็นควรนำเรื่องนี้มาประกอบการพิจารณาในภายหลังจากที่ได้ตัวเลขผลการศึกษาในเบื้องต้นแล้วต่อไป

2.8.5 การประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาฯ ครั้งที่ 2/2554

ตามที่ประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาฯ ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2554 โดยที่ประชุมมีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และมติ ดังนี้

ข้อสังเกต

1) ในประเด็นอัตราค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ควรนำมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะเป็น Residential University ที่คล้าย ๆ กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมาเปรียบเทียบให้มากขึ้น

2) ควรมีการแยกต้นทุนคงที่กับต้นทุนแปรผันออกจากกัน และแสดงตารางเปรียบเทียบการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เพิ่มในอัตราตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 5,000 บาท ระยะเวลา 5 ปี เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้สามารถพิจารณาอัตราใหม่ที่เหมาะสมต่อการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

3) อาจมีการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันของอัตราจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัย 5,000 บาท ที่จัดเก็บมาแล้ว 22 ปี

4) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา มหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจต่อผู้ปกครองและนักเรียน โดยอาจอธิบายให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1) ในประเด็นวิธีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา และการกำหนดอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่เหมาะสม

1.1) ควรพิจารณาทบทวนอัตราการจัดเก็บที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันในทุก ๆ 5 ปี โดยเริ่มต้นในปีงบประมาณ 2556-2560 เป็นการทบทวนครั้งแรก

1.2) ควรพิจารณาอัตราการจัดเก็บในระดับบัณฑิตศึกษาว่าควรเป็นสัดส่วนเท่าใดกับระดับปริญญาตรี

1.3) ควรแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของมหาวิทยาลัยที่จัดให้นักศึกษา โดยอาจเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในมุมมองของนักศึกษาที่แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

มติที่ประชุม เห็นชอบโดยหลักการตามข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ โดยให้มีการพิจารณาปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปีการศึกษา 2556 และขอให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำไปประกอบการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการพิจารณาวิธีการจัดเก็บและอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสำหรับการพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารมย์ เพชรชื่น (2547) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความต้องการศึกษาต่อและไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น 2) เพื่อศึกษาความสำคัญของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของสถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาหลักสูตรพาณิชยการและบริหารธุรกิจที่กำลังศึกษาหลักสูตรพาณิชยการและบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จากโรงเรียนเอกชน 8 โรงเรียน ในเขตจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา รวม 4,866 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้กลุ่มตัวอย่าง 408 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ถามภูมิหลังของนักเรียน

ตอนที่ 2 ถ้ามความสำคัญของตัวแปรความต้องการที่เกี่ยวพันกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ตอนที่ 3 ถ้ามลักษณะของสถานศึกษาและลักษณะการบริหารจัดการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ สรุปลผลการวิจัยดังนี้

นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ปีที่ 3 ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยระหว่าง 18-19 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยส่วนมากอยู่ในระดับพอใช้ได้ หรือปานกลาง รายได้ของครอบครัวส่วนมากค่อนข้างต่ำ บิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง หลังจบการศึกษาระดับ ปวช. แล้ว ส่วนมากต้องการศึกษาต่อ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคือ ต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการพัฒนาทางอาชีพ ต้องการตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง และต้องการพัฒนาสถานภาพทางสังคมตามลำดับ

ปัจจัยของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยของสถานศึกษาคือ ปัจจัยด้านโรงเรียนที่สำคัญได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอน ที่ตั้งของโรงเรียน ภาพพจน์ของโรงเรียน ตามลำดับ และปัจจัยการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ ความรู้ความสามารถและการปฏิบัติตนของครู ระบบการจัดการภายในสภาพแวดล้อมและระบบการแนะแนวและจัดหางาน ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยสถาบัน เรื่อง ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) เพื่อศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย รายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ข้อมูลค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย

3.1.1.1 ข้อมูลของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3.1.1.2 ข้อมูลของมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสาขาวิชาที่มีความใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3.1.1.3 ข้อมูลของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1.1.4 ข้อมูลของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยกรณีศึกษาที่เลือกมีความครอบคลุมทั้งมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยวิจัย ตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ที่ประชุม

สภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2554 และมติที่ประชุมคณะกรรมการทบทุนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 3/2554 เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2554

3.1.2 ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างปีงบประมาณ 2552–2554

3.1.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาและแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยเป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non – Probability Sampling) ด้วยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

3.1.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สำหรับรับฟังความคิดเห็น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบสำรวจรายการค่าบำรุงมหาวิทยาลัย โดยศึกษากับมหาวิทยาลัยกรณีศึกษารายละเอียดปรากฏในภาคผนวก

3.2.2 แบบสัมภาษณ์/ประเด็นการสนทนา อย่างมีโครงสร้าง เกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษา และสวัสดิการที่นักศึกษามีความต้องการจำเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีข้อคำถาม ดังนี้

- 1) นักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะเหตุใด
- 2) เหตุผลอะไรบ้างที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา
- 3) ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 4) ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 5) จากการรับรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับอะไรบ้าง
- 6) นักศึกษาคิดว่าสวัสดิการเรื่องใดที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเหตุใด

3.2.3 แบบสัมภาษณ์/ประเด็นการสนทนาอย่างมีโครงสร้างเกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา และผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยศึกษากับมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ประกอบด้วย

3.2.3.1 วิธีการคิด วิเคราะห์อัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา

1) มหาวิทยาลัยของท่านมีวิธีการคิด การคำนวณ ที่มาของตัวเลขสำหรับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาอย่างไรบ้าง

2) มหาวิทยาลัยได้นำต้นทุนต่อหัวนักศึกษา มาคิดเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3) มหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานในการคำนวณ การวิเคราะห์การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาในแต่ละหลักสูตรเหมือนกันหรือไม่ มีวิธีการวิเคราะห์การคำนวณอย่างไร

3.2.3.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

1) หลังจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษา ผู้ปกครอง หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวของมหาวิทยาลัย มีเสียงสะท้อนอย่างไรบ้าง

2) หลังจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา การบริหารงานต่าง ๆ เป็นอย่างไร เช่น การจัดสวัสดิการให้นักศึกษา การประมาณการรายได้ ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ เป็นต้น

3) หลังจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่

4) หลังจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา รายได้ของมหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลง แนวโน้มเป็นอย่างไร เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น

5) หลังจากการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา มีผลต่อจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

3.2.3.3 แนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา

1) มหาวิทยาลัยเริ่มดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาอย่างไร

2) ในแต่ละสำนักวิชา/คณะ มีอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3) กรณีที่มหาวิทยาลัยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา มีวิธีการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งนักศึกษา อย่างไรบ้าง

4) กรณีที่มหาวิทยาลัยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา มหาวิทยาลัยใช้เวลาในการดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร มีระยะเวลานานหรือไม่

5) ผลกระทบที่เกิดขึ้น มหาวิทยาลัยมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร

3.2.3.4 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 รวบรวมข้อมูลอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี กับมหาวิทยาลัย กรณีศึกษา ช่วงปีการศึกษา 2552–2554 จากกระเปาะการคัดเลือกนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 รวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี ระหว่างปีการศึกษา 2551–2554

3.3.3 สัมภาษณ์/สนทนา กับกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสวัสดิการที่นักศึกษาที่มีความต้องการ จำเป็นและการรับรู้เกี่ยวกับอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี

3.3.4 สัมภาษณ์/สนทนากับกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงในการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษา และผลกระทบที่เกิดขึ้น

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

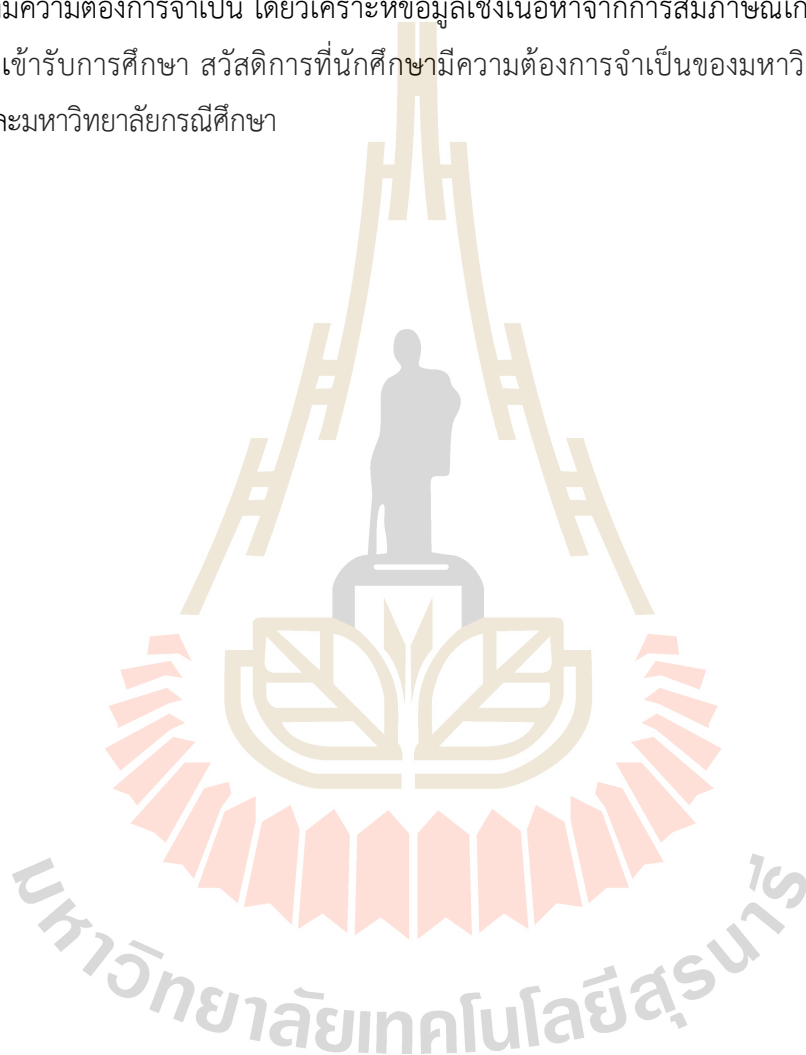
สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทำการแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย

3.4.1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลอัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม 2) การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับ อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ใน ภูมิภาค มีลักษณะ Residential University 3) การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี 4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และ 5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัด อันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัย เอกชน โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

3.4.2 การวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่ 1) มูลค่าปัจจุบันของ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 – 2556 และ 2) ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ช่วงปีงบประมาณ 2552–2554 โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

3.4.3 การวิเคราะห์แนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา และผลกระทบที่เกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University

3.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงและสวัสดิการที่นักศึกษามีความต้องการจำเป็น โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษา สวัสดิการที่นักศึกษาที่มีความต้องการจำเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) ศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา โดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

- 4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 1
- 4.2 ผลการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 2
- 4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 3
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงและสวัสดิการที่นักศึกษามีความต้องการจำเป็น

4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

ในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา เป็นข้อมูลอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ช่วงปีงบประมาณ 2552–2554 ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเพื่อตอบในวัตถุประสงค์ที่ 1 จำนวน 23 แห่ง ได้แก่ 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยมหิดล 3) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 5) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 6) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 7) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 8) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 9) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 10) มหาวิทยาลัยนเรศวร 11) มหาวิทยาลัยบูรพา 12) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 13) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 14) มหาวิทยาลัยทักษิณ 15) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 16) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 17) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

18) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ 19) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 20) มหาวิทยาลัยรังสิต 21) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 22) มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ 23) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ในการนี้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาบางแห่งมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่าย/หรือไม่แสดงรายการของการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นไปตามข้อจำกัดดังปรากฏในบทที่ 1 ข้อที่ 5 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา จำนวน 17 แห่ง ที่นอกเหนือข้อจำกัดที่ระบุข้างต้น โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 หัวข้อ ประกอบด้วย

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

4.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 17 แห่ง พบว่า มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่าง 800–26,900 บาท เมื่อพิจารณาเป็นผลรวมกับค่าธรรมเนียมเรียกเก็บพิเศษของแต่ละมหาวิทยาลัย ได้แก่ 1) ค่าบำรุงห้องสมุด 2) ค่าบำรุงห้องพยาบาล 3) ค่าบำรุงและพัฒนาการกีฬา 4) ค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา 5) กิจกรรมเสริมหลักสูตร 6) ค่าบำรุงสารสนเทศ 7) ค่าประกันอุบัติเหตุ/ประกันชีวิต 8) ค่ากระแสไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศห้องเรียน 9) ค่าธรรมเนียมกองทุนสวัสดิภาพนักศึกษา 10) ค่าใช้บริการเครือข่าย 11) ค่าธรรมเนียมเฉพาะหลักสูตร 12) ค่าบำรุงโครงการพิเศษ และ 13) ค่าบำรุงคณะ ซึ่งเป็นรายการที่แต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาเรียกเก็บต่อ 1 ภาคการศึกษา และมีอัตราแตกต่างกัน พบว่า มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่าง 3,100–27,050 บาท รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.1

เมื่อพิจารณาการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 17 แห่ง คำนวณจากผลรวมอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและค่าธรรมเนียม เรียกเก็บพิเศษของแต่ละมหาวิทยาลัย โดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด และเป็นหลักสูตรที่มีในสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มในภาพรวม เท่ากับ 12,491.76 บาท โดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 27,050 บาท และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 3,100 บาท เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 15 จากทั้งหมด 17 แห่ง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 3) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 4) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 5) มหาวิทยาลัยบูรพา และ 6) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 11 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยรังสิต 2) มหาวิทยาลัยศรีปทุม 3) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 4) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 5) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 6) มหาวิทยาลัยมหิดล 7) มหาวิทยาลัยทักษิณ 8) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 9) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 10) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และ 11) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม ปีการศึกษา 2554

อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มหาวิทยาลัยกรณีศึกษา	ประเภทของ มหาวิทยาลัย	อัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	ค่าธรรมเนียม เรียกเก็บพิเศษ 1 ปีการศึกษา (บาท)	รวม
1. มหาวิทยาลัยมหิดล*	ม.วิจัย	5,000	1,200	6,200
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*	ม.ภูมิภาค และ ม.วิจัย	2,000	3,400	5,400
3. มหาวิทยาลัยบูรพา*	ม.ภูมิภาค	800	8,600 – 18,600	9,400 – 19,400
4. มหาวิทยาลัยทักษิณ	ม.ภูมิภาค	6,000		6,000
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี*	ม.วิทยาศาสตร์ฯ และ ม.วิจัย	24,000	200	24,200
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*	ม.วิทยาศาสตร์ฯ และ ม.วิจัย	5,000	200	5,200
7. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*	ม.วิจัย	900	19,370	20,270
8. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*	ม.วิจัย	2,000	1,100	3,100
9. มหาวิทยาลัยขอนแก่น*	ม.ภูมิภาคและ ม.วิจัย	1,000	4,100 – 7,100	5,100 – 8,100
10. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*	ม.ภูมิภาค	6,000	4,000 – 16,000	10,000 22,000*
11. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ม.ภูมิภาค	10,000	-	10,000

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มหาวิทยาลัยกรณีศึกษา	ประเภทของ มหาวิทยาลัย	อัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	ค่าธรรมเนียม เรียกเก็บพิเศษ 1 ปีการศึกษา (บาท)	รวม
12. มหาวิทยาลัยแม่โจ้*	ม.ภูมิภาค	1,400	3,600	5,000
13. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	2,000	13,840	15,840
14. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ*	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	26,900	150	27,050
15. มหาวิทยาลัยรังสิต	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	12,000		12,000
16. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	10,000	1,200	11,200
17. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	11,400		11,400

หมายเหตุ * มหาวิทยาลัยมีการเรียกเก็บเป็นค่าบำรุงมหาวิทยาลัยรายการพิเศษเพิ่มเติม โดยแบ่งอยู่ในค่าบำรุงมหาวิทยาลัยประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ค่าบำรุงห้องสมุด และ/หรือค่าบำรุงห้องพยาบาล และ/หรือค่าบำรุงและพัฒนากิจการกีฬา และ/หรือค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา และ/หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ/หรือค่าบำรุงสารสนเทศ และ/หรือค่าประกันอุบัติเหตุ/ประกันชีวิต และ/หรือค่ากระแสไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศห้องเรียน และ/หรือค่าธรรมเนียมกองทุนสวัสดิภาพนักศึกษา และ/หรือค่าใช้บริการเครือข่าย และ/หรือค่าธรรมเนียมเฉพาะหลักสูตร และ/หรือค่าบำรุงโครงการพิเศษ และ/หรือค่าบำรุงคณะ รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก

ตารางที่ 4.2 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม
ปีการศึกษา 2554

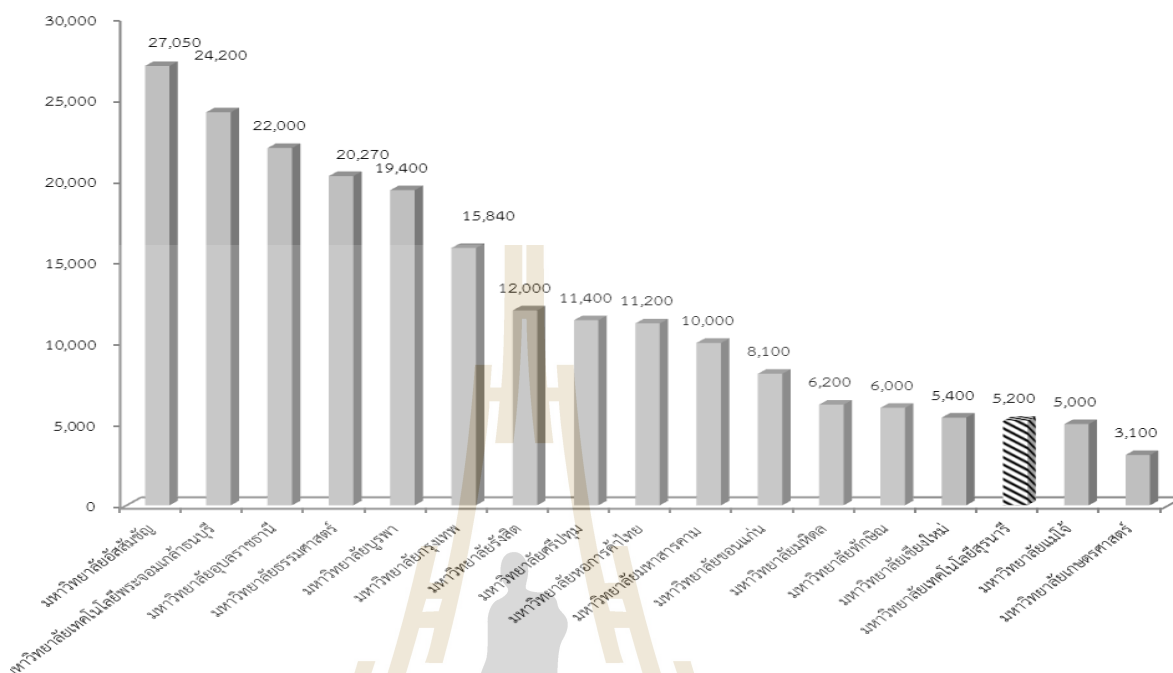
การจัดอันดับอัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัยในภาพรวม	ประเภทของ มหาวิทยาลัย	อัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
1. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	27,050	สูงกว่า
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี*	ม.วิทยาศาสตร์ฯและ ม.วิจัย	24,200	สูงกว่า
3. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*	ม.ภูมิภาค	22,000	สูงกว่า
4. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ม.วิจัย	20,270	สูงกว่า
5. มหาวิทยาลัยบูรพา*	ม.ภูมิภาค	19,400	สูงกว่า
6. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	ม.วิทยาศาสตร์ฯ	15,840	สูงกว่า
7. มหาวิทยาลัยรังสิต	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	12,000	ต่ำกว่า
8. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	11,400	ต่ำกว่า

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การจัดอันดับอัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัยในภาพรวม	ประเภทของ มหาวิทยาลัย	อัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
9. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	ม.เอกชนและ ม.วิทยาศาสตร์ฯ	11,200	ต่ำกว่า
10. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ม.ภูมิภาค	10,000	ต่ำกว่า
11. มหาวิทยาลัยขอนแก่น*	ม.ภูมิภาคและ ม.วิจัย	8,100	ต่ำกว่า
12. มหาวิทยาลัยมหิดล*	ม.วิจัย	6,200	ต่ำกว่า
13. มหาวิทยาลัยทักษิณ	ม.ภูมิภาค	6,000	ต่ำกว่า
14. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ม.ภูมิภาคและ ม.วิจัย	5,400	ต่ำกว่า
15. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	ม.วิทยาศาสตร์ฯ และ ม.วิจัย	5,200	ต่ำกว่า
16. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	ม.ภูมิภาค	5,000	ต่ำกว่า
17. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ม.วิจัย	3,100	ต่ำกว่า
ค่าความเบ้ (Skewness)	0.615		
ค่าความโด่ง (Kutosis)	-0.940		
การทดสอบการกระจายโค้งปกติ	0.689		

หมายเหตุ * ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาเรียกเก็บไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบโดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุดและเป็นหลักสูตรที่มีในสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาพที่ 4.1 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University จำนวน 8 แห่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,137.50 บาท โดยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 22,000 บาท และมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 5,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 8 แห่ง

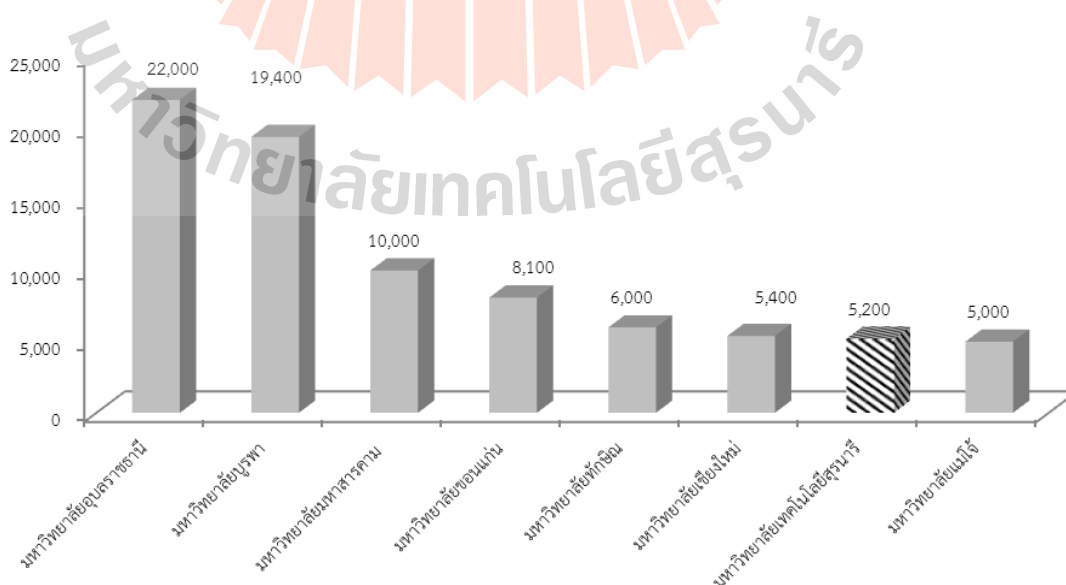
เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ 2) มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 3) มหาวิทยาลัยทักษิณ 4) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 6) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ
กลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University

การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ กลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University	อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
1. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*	22,000	สูงกว่า
2. มหาวิทยาลัยบูรพา*	19,400	สูงกว่า
3. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	10,000	ต่ำกว่า
4. มหาวิทยาลัยขอนแก่น*	8,100	ต่ำกว่า
5. มหาวิทยาลัยทักษิณ	6,000	ต่ำกว่า
6. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	5,400	ต่ำกว่า
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	5,200	ต่ำกว่า
8. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	5,000	ต่ำกว่า
ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$)	10,137.50	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	6,771.99	
ค่าความเบ้ (Skewness)	1.240	
ค่าความโด่ง (Kutosis)	-0.129	
การทดสอบการกระจายโค้งปกติ	0.661	

หมายเหตุ *ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาเรียกเก็บไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบโดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุง
มหาวิทยาลัยสูงสุดและเป็นหลักสูตรที่มีในสาขาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาพที่ 4.2 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ
กลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 7 แห่ง พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 15,270 บาท โดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 27,050 บาท และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 5,200 บาท เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 7 แห่ง

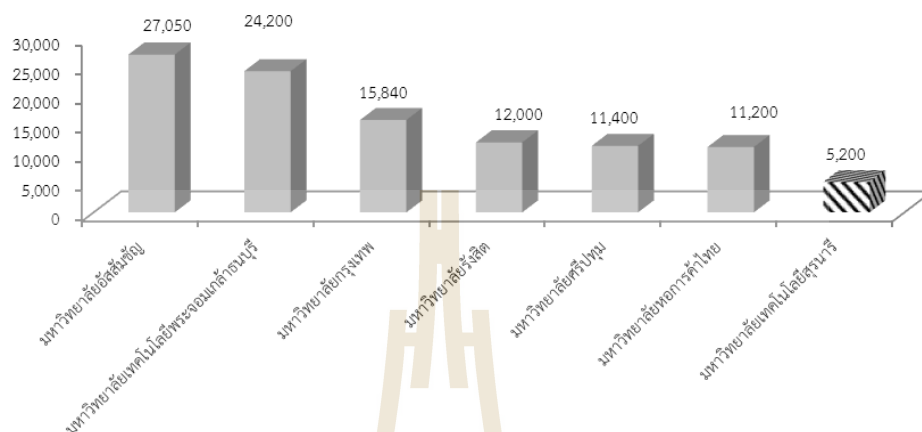
เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และ 3) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยรังสิต 2) มหาวิทยาลัยศรีปทุม 3) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การจัดอันดับอัตราค่าบำรุง มหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
1. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	27,050	สูงกว่า
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี*	24,200	สูงกว่า
3. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	15,840	สูงกว่า
4. มหาวิทยาลัยรังสิต	12,000	ต่ำกว่า
5. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	11,400	ต่ำกว่า
6. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	11,200	ต่ำกว่า
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	5,200	ต่ำกว่า
ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$)	15,270	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	7,772.58	
ค่าความเบ้ (Skewness)	0.579	
ค่าความโด่ง (Kutosis)	-0.731	
การทดสอบการกระจายโค้งปกติ	0.836	

หมายเหตุ *ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาเรียกเก็บไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบโดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุดและเป็นหลักสูตรที่มีในสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาพที่ 4.3 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,352.86 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 24,200 บาท และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 3,100 บาท เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อยู่ในอันดับที่ 6 จากทั้งหมด 7 แห่ง

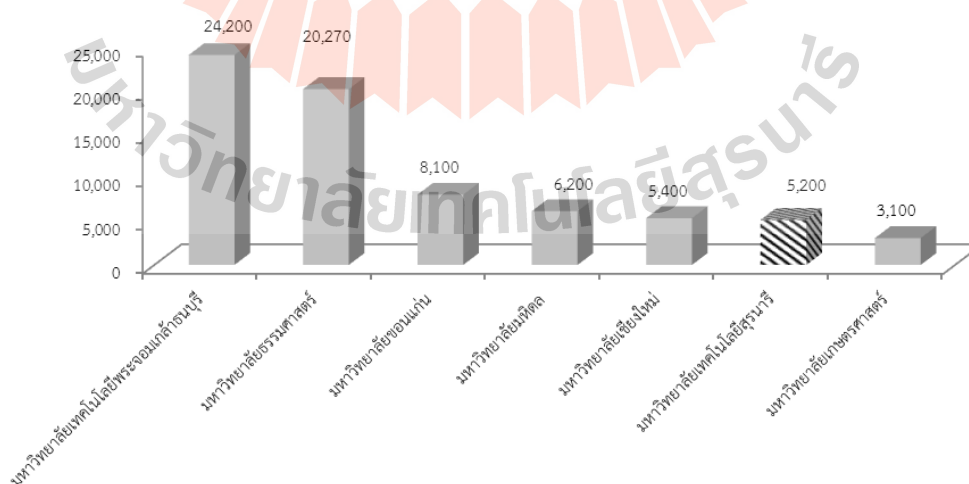
เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และ 2) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2) มหาวิทยาลัยมหิดล 3) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 5) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ
กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ	อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี*	24,200	สูงกว่า
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	20,270	สูงกว่า
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น*	8,100	ต่ำกว่า
4. มหาวิทยาลัยมหิดล*	6,200	ต่ำกว่า
5. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	5,400	ต่ำกว่า
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	5,200	ต่ำกว่า
7. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3,100	ต่ำกว่า
ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$)	10,352.86	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	8,327.68	
ค่าความเบ้ (Skewness)	1.175	
ค่าความโด่ง (Kutosis)	-0.467	
การทดสอบการกระจายโค้งปกติ	0.467	

หมายเหตุ *ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาเรียกเก็บไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบโดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุง
มหาวิทยาลัยสูงสุดและเป็นหลักสูตรที่มีในสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาพที่ 4.4 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบ
กับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

4.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 6 แห่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 13,781.67 บาท โดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 27,050 บาท และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 5,200 บาท เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6 จากทั้งหมด 6 แห่ง

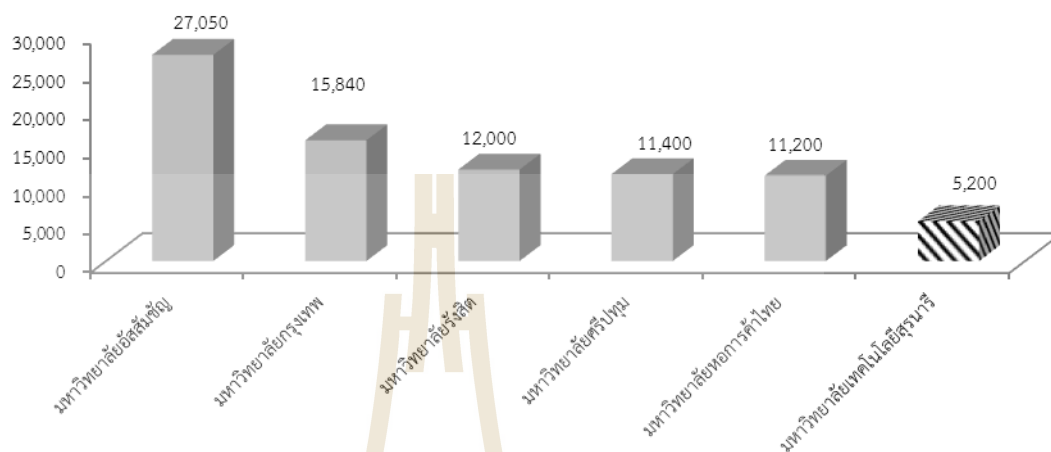
เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม พบว่า มหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ 2) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยที่มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยรังสิต 2) มหาวิทยาลัยศรีปทุม 3) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน

การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ของกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน	อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 1 ปีการศึกษา (บาท)	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
1. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	27,050	สูงกว่า
2. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	15,840	สูงกว่า
3. มหาวิทยาลัยรังสิต	12,000	ต่ำกว่า
4. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	11,400	ต่ำกว่า
5. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	11,200	ต่ำกว่า
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	5,200	ต่ำกว่า
ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$)	13,781.67	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	7,340.87	
ค่าความเบ้ (Skewness)	1.271	
ค่าความโด่ง (Kurtosis)	2.553	
การทดสอบการกระจายโค้งปกติ	0.803	

หมายเหตุ * ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาเรียกเก็บไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบโดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุดและเป็นหลักสูตรที่มีในสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาพที่ 4.5 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับ
กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน

4.2 ผลการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ในการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย 1) มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 – 2556 และ 2) ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ช่วงปีงบประมาณ 2552 – 2554

4.2.1 ผลการวิเคราะห์มูลค่าในปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี ที่อัตราเงินเฟ้อธนาคารแห่งประเทศไทย

ในการวิเคราะห์มูลค่าในปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เป็นการคำนวณหาค่าเฉลี่ย
ของอัตราเงินเฟ้อ เทียบกับช่วงระยะเวลาที่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2555
ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เท่ากับ ร้อยละ 3.45 (อ้างอิงจากธนาคารแห่งประเทศไทย, เดือน
กุมภาพันธ์ 2555) รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณามูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุง
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า ในภาพรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2560 อยู่ระหว่าง
2,140–4,835 บาท ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2554-2555 มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัย
คงเหลือเพียง 2,625 และ 2,535 บาท ตามลำดับ คิดเป็นส่วนที่คงเหลือร้อยละ 52.50 และ 50.7
ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.7 อัตราการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเฟ้อ ระหว่างปี พ.ศ. 2536–2555

ปี พ.ศ.	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546
อัตราเงินเฟ้อ	3.40	5.01	5.79	5.90	5.60	8.07	0.31	1.60	1.60	0.70	1.80
ปี พ.ศ.	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555*		
อัตราเงินเฟ้อ (ต่อ)	2.70	4.50	4.70	2.30	5.50	-0.90	3.30	3.81	3.38		

หมายเหตุ * คำนวณช่วงเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 2555

ตารางที่ 4.8 มูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

พ.ศ.	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มทส. ที่เรียกเก็บ (1)	อัตรา ค่าเงินที่ ลดลง (DF) (2)	มูลค่า ปัจจุบัน (PV) (1)*(2)	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่มี มูลค่าเท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536
2536	5,000	0.967	4,835	5,171
2537	5,000	0.934	4,670	5,353
2538	5,000	0.903	4,515	5,537
2539	5,000	0.873	4,365	5,727
2540	5,000	0.844	4,220	5,924
2541	5,000	0.816	4,080	6,127
2542	5,000	0.789	3,945	6,337
2543	5,000	0.762	3,810	6,562
2544	5,000	0.737	3,685	6,784
2545	5,000	0.712	3,560	7,022
2546	5,000	0.689	3,445	7,257
2547	5,000	0.666	3,330	7,508
2548	5,000	0.643	3,215	7,776
2549	5,000	0.622	3,110	8,039
2550	5,000	0.601	3,005	8,319
2551	5,000	0.581	2,905	8,606
2552	5,000	0.562	2,810	8,897
2553	5,000	0.543	2,715	9,208
2554	5,000	0.525	2,625	9,524
2555	5,000	0.507	2,535	9,862
2556	5,000	0.491	2,455	10,183
2557	5,000	0.474	2,370	10,549

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พ.ศ.	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มทส. ที่เรียกเก็บ	อัตรา ค่าเงินที่ ลดลง (DF)	มูลค่า ปัจจุบัน (PV)	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่มี มูลค่าเท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536
2558	5,000	0.458	2,290	10,917
2559	5,000	0.443	2,215	11,287
2560	5,000	0.428	2,140	11,682

4.2.2 ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ช่วงปีงบประมาณ 2552-2554

ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ช่วงปีงบประมาณ 2552-2554 ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 หัวข้อ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนเพื่อพัฒนา ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2554

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา โดยทำการวิเคราะห์จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนเพื่อพัฒนา ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2560

4.2.2.3 ผลการวิเคราะห์ประมาณการรายรับที่คำนวณได้จากการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในอัตราต่าง ๆ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2560

4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย กับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ระหว่างปีงบประมาณ 2556-2560

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนเพื่อพัฒนา ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2554

จากการวิเคราะห์ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตาม **ต้นทุนผันแปร** ได้แก่ ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามจำนวนนักศึกษา เช่น ค่าใช้จ่าย ในการให้บริการ ห้องสมุด ค่าใช้จ่ายในการให้บริการของสถานพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการประกันสุขภาพ เป็นต้น **ต้นทุนคงที่** ได้แก่ ต้นทุนที่ไม่ผันแปรตามจำนวนนักศึกษา เช่น ค่าจ้างเหมารถโดยสารประจำทาง ค่าจ้างเหมารักษาความปลอดภัย ค่าจ้างเหมารักษาความสะอาด เป็นต้น และ**ต้นทุนเพื่อพัฒนา** เป็น

ค่าใช้จ่ายสำหรับยกระดับความเป็นอยู่ของนักศึกษาให้ดีขึ้น เช่น ค่าก่อสร้างและค่าปรับปรุงอาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552–2554 พบว่าต้นทุนของมหาวิทยาลัยที่จัดให้กับนักศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่จัดเก็บในปัจจุบัน ระดับปริญญาตรี 5,000 บาท/คน/ปี ระดับบัณฑิตศึกษา 10,000 บาท/คน/ปี มีรายละเอียด ดังนี้

1) **ปีงบประมาณ 2552** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษาโดยตรง 109,951,689 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 40,215,873 บาท ต้นทุนคงที่ 65,173,816 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 4,562,000 บาท

2) **ปีงบประมาณ 2553** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษาโดยตรง 117,079,162 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 39,997,130 บาท ต้นทุนคงที่ 74,427,032 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 2,655,000 บาท

3) **ปีงบประมาณ 2554** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับนักศึกษาโดยตรง 118,973,846 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 40,654,443 บาท ต้นทุนคงที่ 76,084,503 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 2,234,900 บาท
รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนเพื่อพัฒนา ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552–2554

ลำดับ	รายการ	ค่าใช้จ่าย		
		ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
รวมทั้งสิ้น		109,951,689	117,079,162	118,973,846
ต้นทุนผันแปร		40,215,873	39,997,130	40,654,443
1	บริการห้องสมุด	29,783,675	29,365,034	29,000,105
1.1	ค่าวัสดุห้องสมุด-ค่าหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ	16,055,522	16,055,522	28,642,891
1.2	ค่าวัสดุห้องสมุด-ค่าวารสารวิชาการ/นิตยสารภาษาไทยและต่างประเทศ	8,858,747	8,187,845	
1.3	ค่าวัสดุห้องสมุด-ค่าสื่อโสตทัศน วัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	102,493	46,194	
1.4	ค่าวัสดุห้องสมุด-ค่าบอกรับฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์	3,473,665	4,596,238	
1.5	ค่าวัสดุห้องสมุด-หน่วยการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (ELRU)	49,942	49,999	49,990
1.6	ค่าวัสดุกิจกรรมบริการห้องสมุด	1,243,306	429,237	299,655
1.7	ค่าวัสดุกิจกรรมบริการสารสนเทศ	-	-	7,569

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ค่าใช้จ่าย		
		ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
2	บริการสถานกีฬา	8,253,622	7,994,432	8,279,818
2.1	ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์-กีฬา	106,924	65,666	148,698
2.2	ค่าใช้จ่ายงานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา	5,326,064	4,522,195	4,499,348
2.3	ค่าใช้จ่ายกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกสำหรับนักศึกษา	-	456,839	1,088,422
2.4	วัสดุการกีฬา	784,941	793,461	528,250
2.5	ค่าเวชภัณฑ์กีฬา	26,394	-	57,000
2.6	ครุภัณฑ์กีฬา	2,009,300	2,156,271	1,958,100
3	Learning Space	75,400	294,899	649,997
4	รักษาพยาบาล + ประกันสุขภาพ	2,103,176	2,342,764	2,724,524
ต้นทุนคงที่		65,173,816	74,427,032	76,084,503
5	จ้างเหมารถโดยสารประจำทาง	8,194,981	11,236,448	11,467,768
6	จ้างเหมารักษาความปลอดภัย	1,361,544	1,093,950	1,148,648
7	จ้างเหมารักษาความสะอาด (คิด 75%)	11,855,763	11,676,820	12,574,060
8	สาธารณูปโภค (คิด 75%)	42,165,394	48,193,417	48,689,623
9	ค่า Internet รายเดือนสำหรับหอพักนักศึกษา (คิด 5%)	148,351	142,323	148,350
10	ค่าเช่าคอมพิวเตอร์สำหรับหอพักนักศึกษา	304,500	522,000	522,000
11	ค่าปรับปรุงภูมิทัศน์ (คิดจากพื้นที่ที่ให้บริการนักศึกษาเท่านั้น)	1,143,283	1,562,074	1,534,054
ต้นทุนเพื่อพัฒนา		4,562,000	2,655,000	2,234,900
12	ค่าซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา	4,562,000	2,655,000	2,234,900
12.1	โรงอาหารหอพักสุรนินเวศ 15	2,992,000	-	-
12.2	ลานจอดรถจักรยานยนต์อาคารเรียนรวม	1,570,000	-	-
12.3	ปรับปรุงซ่อมแซมบำรุงผิวจราจร	-	1,155,000	-
12.4	ก่อสร้างโรงสูบน้ำดิบริมอ่างสุระ 1	-	1,500,000	-
12.5	ปรับปรุงพื้นที่อาคารบรรณสารและสื่อการศึกษา 1	-	-	239,900
12.6	ปรับปรุงอาคารกีฬาภิรมย์	-	-	745,000
12.7	ปรับปรุงถนนทางเข้าสุรนินเวศ 16	-	-	275,000
12.8	ป้ายชื่อสุรนินเวศ 16	-	-	975,000

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และต้นทุนเพื่อพัฒนา ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560

จากการประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา โดยจำแนกเป็นต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ และ
ต้นทุนเพื่อพัฒนา โดยการประมาณการใช้ฐานของผลการใช้จ่ายจริงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โดยมี
ต้นทุน ผันแปรวงเงิน 3,400 บาทต่อหัวนักศึกษา และต้นทุนคงที่คิดเพิ่มร้อยละ 5 ต่อปี และต้นทุนเพื่อ
พัฒนาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560 ประมาณการปีละ 3,000,000 บาท ผลเป็นดังนี้

1) **ปีงบประมาณ 2556** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับ
นักศึกษาโดยตรง 131,807,365 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 44,924,200 บาท ต้นทุนคงที่
83,883,165 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 3,000,000 บาท

2) **ปีงบประมาณ 2557** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับ
นักศึกษาโดยตรง 147,826,723 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 56,749,400 บาท ต้นทุนคงที่
88,077,323 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 3,000,000 บาท

3) **ปีงบประมาณ 2558** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับ
นักศึกษาโดยตรง 160,458,589 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 64,977,400 บาท ต้นทุนคงที่
92,481,189 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 3,000,000 บาท

4) **ปีงบประมาณ 2559** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับ
นักศึกษาโดยตรง 172,906,048 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 72,800,800 บาท ต้นทุนคงที่
97,105,248 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 3,000,000 บาท

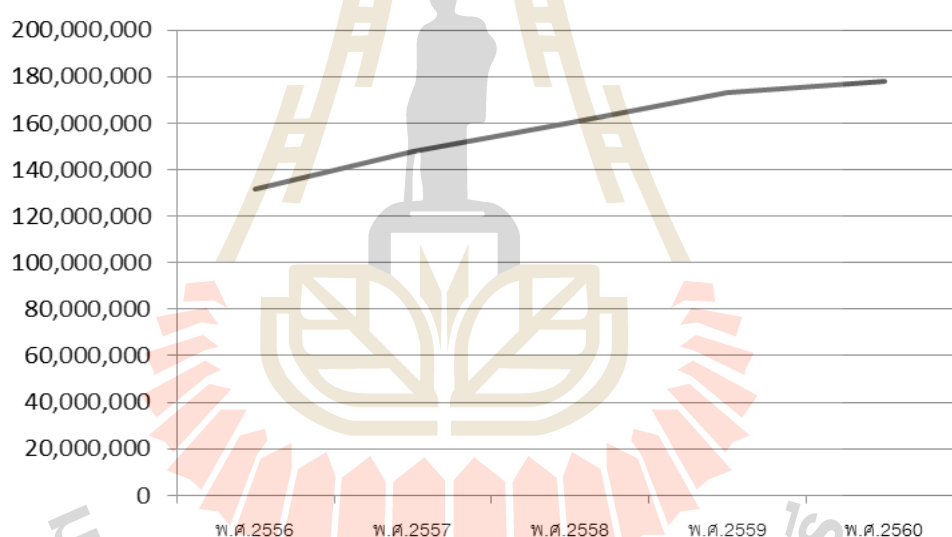
5) **ปีงบประมาณ 2560** ค่าใช้จ่ายที่จัดสำหรับเป็นสวัสดิการและสวัสดิภาพให้กับ
นักศึกษาโดยตรง 178,125,111 บาท จำแนกเป็นต้นทุนผันแปร 73,164,600 บาท ต้นทุนคงที่
101,960,511 บาท และต้นทุนเพื่อพัฒนา 3,000,000 บาท

รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.6

ตารางที่ 4.10 ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560

รายการ	ต้นทุนต่อปี 54	ต้นทุนต่อปี 56	ต้นทุนต่อปี 57	ต้นทุนต่อปี 58	ต้นทุนต่อปี 59	ต้นทุนต่อปี 60
ต้นทุนผันแปร	40,654,443	44,924,200	56,749,400	64,977,400	72,800,800	73,164,600
วงเงินต่อหัว	3,400	3,400	3,400	3,400	3,400	3,400
จำนวน นศ.	11,936	13,213	16,691	19,111	21,412	21,519
ต้นทุนคงที่	76,084,503	83,883,165	88,077,323	92,481,189	97,105,248	101,960,511
ต้นทุนเพื่อพัฒนา	2,234,900	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000
รวมต้นทุน	118,973,846	131,807,365	147,826,723	160,458,589	172,906,048	178,125,111

ภาพที่ 4.6 ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษาปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560

4.2.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการรายรับที่ได้จากการปรับค่าธรรมเนียมการศึกษาในอัตราต่าง ๆ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560

การวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการรายรับได้ประมาณการรายรับโดยมีการเปรียบเทียบค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ ในอัตราค่าธรรมเนียมระดับปริญญาตรี 5,000–10,000 บาท และค่าธรรมเนียมระดับปริญญาตรี 10,000–20,000 บาท ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560 โดยจากผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

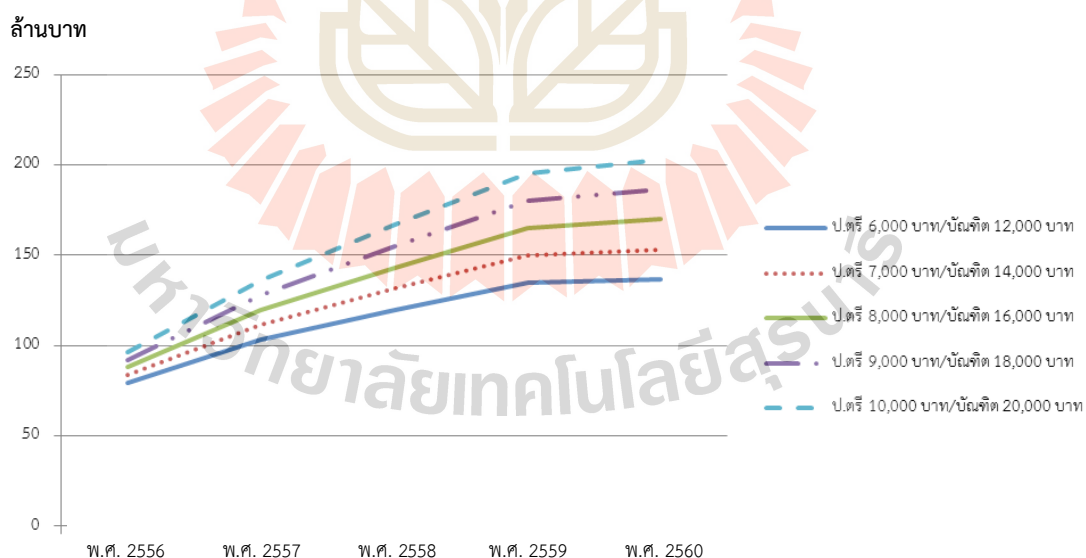
- 1) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จะมีรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาอยู่ในช่วง 75,475,000 บาท ถึง 96,220,000 บาท
- 2) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จะมีรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาอยู่ในช่วง 94,824,050 บาท ถึง 135,756,550 บาท
- 3) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จะมีรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาอยู่ในช่วง 107,834,438 บาท ถึง 166,736,363 บาท
- 4) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จะมีรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาอยู่ในช่วง 119,553,712 บาท ถึง 195,390,646 บาท
- 5) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จะมีรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาอยู่ในช่วง 120,117,630 บาท ถึง 203,069,919 บาท

ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.11 และภาพที่ 4.7

ตารางที่ 4.11 ประมาณการรายรับที่ได้จากการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ ระหว่าง
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560

รวมรายได้	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ป.ตรี 5,000 บาท/คน/ปี บัณฑิต 10,000/คน/ปี	75,475,000	94,824,050	107,834,438	119,553,712	120,117,630
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ป.ตรี 6,000 บาท/คน/ปี บัณฑิต 12,000/คน/ปี	79,624,000	103,010,550	119,614,823	134,721,099	136,708,088
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ป.ตรี 7,000 บาท/คน/ปี บัณฑิต 14,000/คน/ปี	83,773,000	111,197,050	131,395,208	149,888,486	153,298,546
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ป.ตรี 8,000 บาท/คน/ปี บัณฑิต 16,000/คน/ปี	87,922,000	119,383,550	143,175,593	165,055,873	169,889,004
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ป.ตรี 9,000 บาท/คน/ปี บัณฑิต 18,000/คน/ปี	92,071,000	127,570,050	154,955,978	180,223,259	186,479,462
ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ป.ตรี 10,000 บาท/คน/ปี บัณฑิต 20,000/คน/ปี	96,220,000	135,756,550	166,736,363	195,390,646	203,069,919

ภาพที่ 4.7 ประมาณการรายรับที่ได้จากการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ ระหว่าง
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560

4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560

จากผลการวิเคราะห์ประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และประมาณการค่าใช้จ่าย สามารถเปรียบเทียบผลการประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5,000 บาท และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 10,000 บาท ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560 จะมีรายรับอยู่ในช่วง 75,475,000 บาท ถึง 120,117,630 บาท ตามลำดับ และรายจ่ายอยู่ในช่วง 131,807,365 บาท ถึง 178,125,111 บาท ตามลำดับ ในส่วนของส่วนต่างระหว่างรายรับและรายจ่าย ติดลบอยู่ในช่วงต่ำสุด 52,624,151 บาท และสูงสุด 58,007,481 บาท รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.12 เมื่อพิจารณาการประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ระหว่าง 6,000–10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ระหว่าง 10,000–20,000 บาทต่อปีต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับประมาณการรายจ่ายที่จะเกิดขึ้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560 พบว่า ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2557 ยังมีรายจ่ายมากกว่ารายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย โดยจะมีรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เริ่มใกล้เคียงหรือเท่ากับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา 2 ช่วง ได้แก่

1) ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2557–2558 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 20,000 บาทต่อปีต่อคน

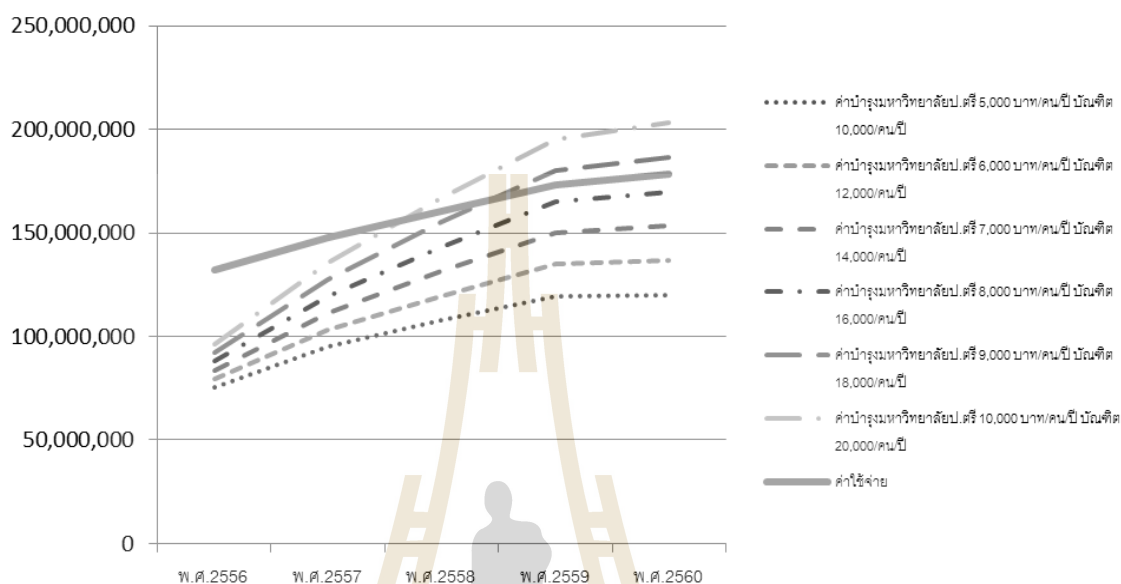
2) ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2558–2559 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 9,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 18,000 บาทต่อปีต่อคน

รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.8

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560

ลำดับ	รายการ	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
1	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	13,213	16,691	19,111	21,412	21,519
2	รายรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่อปี (ป.ตรี 5,000 บาท/ป.บัณฑิต 10,000 บาท)	75,475,000	94,824,050	107,834,438	119,553,712	120,117,630
3	รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	131,807,365	147,826,723	160,458,589	172,906,048	178,125,111
4	ส่วนต่างรายรับ และรายจ่าย	-56,332,365	-53,002,673	-52,624,151	-53,352,336	-58,007,481

ภาพที่ 4.8 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ กับ ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ระหว่าง ปีงบประมาณ 2556–2560

4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย

ในการวิเคราะห์แนวทางบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เป็นการวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัยการศึกษาที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา และ/หรือมีการปรับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยมาก่อน โดยผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 4) มหาวิทยาลัยทักษิณ และ 5) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ประกอบด้วย

4.3.1 แนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัยการศึกษา สรุปเป็นประเด็นที่น่าสนใจ จำนวน 4 ประเด็น ดังนี้

4.3.1.1 การเตรียมความพร้อม/ความเป็นมาของการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย สรุปได้ว่า มีการจัดตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตามที่คณะ/สำนักวิชาเสนอค่าใช้จ่ายเข้ามา การเน้นพิจารณาเกี่ยวกับต้นทุนของแต่ละคณะและทุน กรอ. กยศ. ประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม และมีการเทียบเคียงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษากับสถาบันอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยตนเอง รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

“...ตัวเลขของแต่ละคณะจะไม่เท่ากัน ซึ่งมีการคำนวณมาแล้วจากคณะส่วนหนึ่ง แล้วอีกส่วนหนึ่งมีการพิจารณาจากส่วนกลางโดยมีกรรมการพิจารณาร่วมกัน โดยมีฝ่ายวิชาการเป็นผู้ทำการศึกษาข้อมูลสำหรับประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งคณะกรรมการก็จะพิจารณาข้อมูลปัจจุบันประกอบด้วย...”

(บุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สัมภาษณ์. 2555)

“...ตัวเลขอัตราต่าง ๆ ทางคณะจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ไปคำนวณแล้วส่งมาให้ส่วนกลางพิจารณาและวิเคราะห์เพื่อให้มีความเหมาะสม...”

(ผู้บริหารคนที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...ถ้ามหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะขึ้นค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิตกับนักศึกษาใหม่นั้นก็อยู่ที่ความพร้อมของเราต้องมีการประชุมมีการร่างอัตราใหม่แล้วเชิญคณบดีหรือผู้แทน กองคลัง กองกิจการนักศึกษา และนิสิตนักศึกษามาร่วมกันจนได้เป็นร่างฉบับหนึ่งออกมา...”

(ผู้บริหารคนที่ 2 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...ที่นี้เวลาจะปรับเราก็จะถามถึงแต่ละสาขาซึ่งของเราจะค่อนข้างแตกต่าง ค่าธรรมเนียมของเราในแต่ละสาขาเราจะถามไปแต่ละสาขา ดูต้นทุนประกอบ ยกตัวอย่าง สายวิทยาศาสตร์จะมีต้นทุนสูง ต้องเก็บในระดับที่เหมาะสมกับสิ่งที่เราลงทุนไปซึ่งในส่วนนี้ถือเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ เมื่อก่อนเราแยกกันระหว่างนักศึกษาภาคเรียนปกติจะเรียนในวันธรรมดาเวลาราชการ และภาคพิเศษจะเรียนหลัง 16.30-20.00 น. การเข้ามาก็แตกต่างค่าหน่วยกิตก็แตกต่างกัน เป็นต้น เราจะกระจายให้คณะต่าง ๆ คิดต้นทุนมาเรียบร้อยแล้วเสนอเข้าสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วมีการพิจารณาร่วมกันว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมหารือกันจนกระทั่งได้ข้อยุติ แล้วออกประกาศใช้...”

(ผู้บริหารคนที่ 3 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...ตัวเลขนี้จะเชื่อมโยงกับกองแผน กองทะเบียน เรื่องของคณะว่าจะวางแผนเก็บ ค่าธรรมเนียมต้องมีความสมดุลกันและยึดถือตามระเบียบของมหาวิทยาลัย เรามีคู่มือและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอยู่ ซึ่งหากคณะผู้วิจัยไปสัมภาษณ์หลาย ๆ หน่วยงานก็จะพบว่าหน่วยงานสามารถแจ้งได้ว่ามีระเบียบไหนบ้าง เช่น ประกาศเพิ่มค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ของกลุ่มปริญญาตรี เป็นต้น ซึ่งได้ทำตามขั้นตอนและเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ...”

(ผู้บริหารคนที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...ในการเปลี่ยนแปลงมหาวิทยาลัยก็จะดูว่าค่าเล่าเรียนของนักศึกษาใน 4 ปี มีค่าใช้จ่ายเท่าไรและใช้เป็นฐานในการคิด และพิจารณาการได้รับทุนของนักศึกษาในแต่ละสาขาว่า กรอ. และ กยศ.เป็นหลักด้วยว่าวงเงินที่ได้เป็นเท่าไร เราดูมหาวิทยาลัยที่อยู่ภูมิภาคเดียวกันว่ามีค่าเทอมเท่าไร เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นต้น...”

(ผู้บริหารคนที่ 1 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2555)

“...มหาวิทยาลัยใช้วิธีการคำนวณโครงสร้างให้เห็นชัดเจนว่าของเดิมกับของใหม่ ไม่มีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนแปลงและมีการขำเลียงมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อดูว่าเก็บเท่าไรและมีวิธีการเก็บอย่างไร...”

(ผู้บริหารคนที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สัมภาษณ์. 2555)

“...ในเชิงผู้บริหารเราพิจารณาว่าเด็กต้องไม่เป็นภาระเท่านั้น ดังนั้น เราจึงนำมาคิด และไม่ทำให้เด็กเป็นภาระ เราใช้เวลาในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงประมาณครึ่งปีกว่าจะผ่าน คณะกรรมการย่อย แล้วเข้าสภามหาวิทยาลัยต่อไป...”

(ผู้บริหารคนที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ, สัมภาษณ์. 2555)

4.3.1.2 การประชาสัมพันธ์ สรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยกรณีศึกษาใช้วิธีการประชาสัมพันธ์โดยประกาศอยู่ในระเบียบการเข้ารับศึกษา เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และได้มีการแจ้งให้กับนักเรียนทราบล่วงหน้าโดยผ่านครูแนะแนวในแต่ละโรงเรียน และมีการอธิบายกับนักศึกษาเข้าใหม่เพิ่มเติมถึงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงระบบ รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

“...เราจะมี การอธิบายสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงว่าเราไม่ได้ขึ้นจำนวนเงิน แต่เป็นการเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บแทนที่จะจ่ายแต่ละรายการแยกใบสำคัญรับเงินหลาย ๆ ฉบับ ก็ทำให้เห็นว่าหนึ่งใบสำคัญรับเงินเมื่อจ่ายผ่านระบบธนาคารออนไลน์ เมื่อเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยก็จะมีเพียงใบสำคัญรับเงินเพียงหนึ่งฉบับที่เขียนเป็นรายการเดียวเลย...”

(บุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สัมภาษณ์. 2555)

“...เมื่อผู้บริหารทำประกาศร่างอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาใหม่ แล้วสภามหาวิทยาลัยอนุมัติแล้วนั้น ก็จะมีการฝากงานแนะแนวประชาสัมพันธ์แจ้งให้นักเรียนได้ทราบซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่านักเรียนได้ทราบล่วงหน้ามาก่อน การประชาสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะการสื่อสารกับผู้ปกครองเพื่อแจ้งให้ทราบ การทำคู่มือแจกผู้ปกครองล่วงหน้า และเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ และประชาสัมพันธ์รูปแบบอื่นทุกช่องทาง...”

(บุคลากร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...มหาวิทยาลัยมหาสารคามจะเรียนเชิญผู้ปกครองมาประชุมทุก ๆ ปี มีการชี้แจงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือผลงานที่เกิดขึ้นเพื่อสะท้อนให้เห็นภาพของมหาวิทยาลัย โดยผู้ปกครองที่มีรายได้มากส่วนใหญ่จะไม่ได้ให้ความสำคัญประเด็นนี้ เราหน้าที่ของมหาวิทยาลัยคือจะต้องแสดงให้เห็นให้ผู้ปกครองเห็นว่าส่วนที่จ่ายไปนั้นมีอะไรบ้าง เหตุผลชี้ให้เห็นคุณภาพ เราจัดการศึกษาเพื่อให้บริการ ไม่ใช่เพื่อกำไร...”

(ผู้บริหารคนที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...วิธีการ คือ เราจ้างเฉพาะเด็กใหม่ ซึ่งเด็กที่เข้ามาเรียนใหม่นั้นเราได้จ้างล่วงหน้าตั้งแต่สมัครเข้าเรียนแล้วว่าค่าเทอมของเราเป็นอย่างไร โดยเรามีโครงการร่วมกับศูนย์บริการการศึกษาที่ใช้สำหรับประชาสัมพันธ์ เช่น การจัด Road Show ตามโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งมันก็ได้ผลในระดับหนึ่ง...”

(ผู้บริหารคนที่ 2 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์นักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย โดยรายละเอียดกล่าวไว้ว่า

“...ในการจ่ายเงินผมรู้มาก่อนแล้ว เพราะมีคณะของมหาวิทยาลัยออกมาประชาสัมพันธ์ตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อไปแนะนำโควตาในแต่ละหลักสูตร และในเรื่องนี้ก็จะแนะนำก่อนในเบื้องต้นครับ...”

(นักศึกษาสาขาเทคนิคการแพทย์คนที่ 1 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

4.3.1.3 การกำหนดอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย/หรือการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มหาวิทยาลัยมีมาตรการประกาศใช้เฉพาะกับนักศึกษารุ่นปีการศึกษาใหม่ โดยนักศึกษาเก่ายังคงเก็บในอัตราเดิม รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

“...มหาวิทยาลัยของเราไม่ได้มีการเรียกเก็บระบบเหมาจ่ายกับเด็กเก่า เด็กเก่ายังคงใช้ระบบหน่วยกิตดังเดิม ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงมหาวิทยาลัยประกาศใช้กับนักศึกษารุ่นปีการศึกษาใหม่เลย...”

(บุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สัมภาษณ์. 2555)

“...มหาวิทยาลัยใช้กับนิสิตใหม่เลย ส่วนนิสิตเก่าไม่เกี่ยวแต่ที่คุยกับเด็กเก่าคือจะมีปัญหาเรื่องข่าวลือต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้เด็กสับสนเท่านั้น โดยหลักสูตรใหม่ที่ทำขึ้นมากจะมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยใหม่เลย ทั้งนี้ ภาพลักษณ์ที่แสดงออกมาก็จะถือว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ทำให้เด็กและผู้ปกครองรับได้ แต่หน่วยกิตยังคงอัตราเดิม...”

(ผู้บริหารคนที่ 5 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...เราเปลี่ยนทุกหลักสูตรเลย ไม่ได้เปลี่ยนเฉพาะหลักสูตรใด หลักสูตรหนึ่ง แต่จะมีผลกระทบกับเฉพาะนักศึกษาใหม่เท่านั้น นักศึกษาเก่ายังคงใช้ระบบเดิม...”

(ผู้บริหารคนที่ 3 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

4.3.1.4 การลดแรงต้าน มหาวิทยาลัยใช้วิธีการบริหารการเปลี่ยนแปลงแบบค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้น มหาวิทยาลัยยังมีระบบช่วยเหลือนักศึกษา เช่น การให้ยืมเงินกู้ยืมเงินฉุกเฉิน การแบ่งจ่ายชำระ เป็นต้น รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

“...เรามีวิธีเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา 2 แบบ คือ เรียกเก็บเป็นรายการและเรียกเก็บแบบหน่วยกิต ซึ่งสมัยท่านรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเดิมใช้วิธีการบริหารแบบค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง ซึ่งปัจจุบันจะเห็นว่าแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยมีอัตราการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่เท่ากัน...”

(บุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สัมภาษณ์. 2555)

“...เงื่อนไขของการช่วยเหลือนักศึกษา คือ เราจะมีการลงทะเบียน 2 ช่วง ถ้าไม่ลงตามนี้จะต้องจ่ายค่าปรับ 300 บาท หลักการคือ เมื่อไม่มีเงินแต่ลงทะเบียนไปแล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย มหาวิทยาลัยจะกำหนดวันชำระก่อนสอบกลางภาคประมาณ 2 สัปดาห์ โดยจะต้องจ่ายถึงจะมีสิทธิ์สอบ และต้องมีลายเซ็นอาจารย์ผู้สอนวิชานั้น ๆ ว่าเข้าเรียนครบร้อยละ 80 เมื่อจ่ายเงินแล้วก็สามารถเข้าสอบได้ ถ้าหลังจากนั้นไม่ได้ เว้นแต่ว่าผู้ปกครองมาทำบันทึกข้อความไว้ว่าจะมาจ่ายวันไหน ๆ ก็ให้โอกาส ถ้าไม่จ่ายค่าเทอมตามกำหนด กองทะเบียนจะถอนแต่ละรายวิชาออกมาเด็กก็ไม่มีสิทธิ์ เพราะถูกถอนรายวิชาออกมาแล้ว เด็กต้องไปจ่ายเงินแล้วเราก็คืนรายวิชาไปให้...”

(ผู้บริหารคนที่ 6 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม เป็นการวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University คล้ายคลึงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา และ/หรือมีการปรับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยมาก่อน โดยผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ประกอบด้วย 1) ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง และ 2) สวัสดิการที่นักศึกษามีความต้องการจำเป็น

4.4.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงระบบและอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ไม่มีผลกระทบต่อทางเลือกเข้ารับการศึกษาระดับสถาบัน เนื่องจาก นักศึกษาตัดสินใจเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเปิด

หลักสูตรตามที่ต้องการ เป็นมหาวิทยาลัยที่ไผ่ฝืน และอยู่ในภูมิลำเนาของตนเอง นอกจากนี้แล้ว ยังพบว่านักศึกษามีความไผ่ฝืนที่จะเข้าสถาบันอยู่เดิมแล้วและสถาบันที่เข้ารับการศึกษามีชื่อเสียง

“...สำหรับมหาวิทยาลัยของเรายังไม่ปรากฏเรื่องอัตราการเข้ารับการศึกษาลดลง สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาของเราอยู่ในระดับต่ำ...”

(บุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น, สัมภาษณ์. 2555)

“...ในการประกาศรับนักศึกษาใหม่ พบว่าไม่มีผลกระทบกับจำนวนของนักศึกษาที่ต้องการเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยสามารถตอบได้ชัดเจนว่ามีการปรับเปลี่ยนค่าธรรมเนียมและมีประกาศไว้ล่วงหน้าแล้ว...”

(ผู้บริหารคนที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สัมภาษณ์. 2555)

“...ถามว่าเด็กที่เข้ามาเรียนหรือเข้ามาสัมภาษณ์นั้น ไม่มีใครถามถึงเลยว่าค่าเทอมเท่าไร ยกตัวอย่างกรณีของคณะเภสัชศาสตร์ ค่าเทอมแพงก็ยังมีคนแย่งเข้ามาเรียนเพราะเป็นสาขาที่มีความต้องการสูง เป็นต้น ซึ่งเหตุผลในการเข้ารับการศึกษานี้ขึ้นอยู่กับโอกาสของเด็กในการเลือกมากกว่า ส่วนใหญ่พอเด็กกู้ยืมเงินได้ก็ไม่ได้มองถึงประเด็นนี้ หรือให้ความสนใจเลย เพราะคิดว่ามีเงินเรียนแน่นอน...”

(ผู้บริหารคนที่ 1 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

ทั้งนี้ จากการให้สัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัยการศึกษา พบว่า มีความสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของนักศึกษาโดยได้กล่าวว่า อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าบำรุงมหาวิทยาลัยไม่ส่งผลต่อการเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

“...สำหรับผู้ปกครองก็โอเคนะ เพราะว่า เรามองที่หลักสูตรกับสาขาที่เราเรียนมากกว่ามองแล้วคุ้มค่าหรือไม่ ตั้งแต่เรียนมาหนูไม่ได้รับผลกระทบอะไร เพราะว่า ทางมหาวิทยาลัยมีระยะเวลาที่กำหนดจ่ายว่าอยู่ระหว่างเดือนนี้ถึงเดือนนี้ วันที่เท่าไรถึงเท่าไร สมมติว่าคนที่มีปัญหาจริง ๆ ก็จะไปยื่นคำร้องผ่อนผันการจ่ายได้ ก็ไม่มีปัญหาอะไร...”

(นักศึกษาสาขาเทคนิคการแพทย์คนที่ 2 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

“...สำหรับทางบ้านถามว่ามีผลกระทบอะไรกับที่บ้านหรือไม่ สำหรับหนูก็ถือว่าไม่แพงเกินไป เพราะว่าต้องเรียนวิชาปฏิบัติการกับอาจารย์ใหญ่ด้วย อีกอย่างมหาวิทยาลัยจะมีให้กู้เงินฉุกเฉิน ก็คือถ้านักศึกษามีปัญหาเรื่องเงินทองก็สามารถไปกู้ได้ที่กิจการนักศึกษาก็จะได้ทันทีที่บ้านก็ไม่มีปัญหาอะไรและยังบอกว่าถูกมากถ้าเทียบกับมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยรังสิต ถ้าเรียนวิชาปฏิบัติการหรือกับอาจารย์ใหญ่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม...”

(นักศึกษาสาขากายภาพบำบัดคนที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สัมภาษณ์. 2554)

“...ที่บ้านไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมแบบไหน เท่าไหร่ เพราะเข้าใจว่า ทุกที่ส่วนใหญ่ก็เก็บค่าธรรมเนียมอยู่แล้ว...”

(นักศึกษาสาขาการจัดการคนที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สัมภาษณ์. 2554)

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามปัจจัยในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยนักศึกษามีการตัดสินใจเลือกเข้ารับการศึกษา เพราะมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง การเรียนการสอนมีความน่าเชื่อถือ เป็นสถาบันที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีและทันสมัยอยู่เสมอ สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาคือ อยู่ใกล้บ้าน เดินทางสะดวก ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 31.58 รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.13

เมื่อพิจารณาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาของนักศึกษา มีผู้ตอบจำนวน 45 คน จากทั้งหมด 47 คน พบว่า **ไม่มีผลในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 65.96** โดยให้เหตุผลประกอบ ดังนี้ 1) มีทุนต่าง ๆ ที่สามารถลดภาระได้ คิดเป็นร้อยละ 62.79 2) ผู้ปกครองสามารถเบิกได้ คิดเป็นร้อยละ 18.60 3) คำนึงถึงเหตุผลอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง มีความต้องการเข้ารับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.95 และ 4) ไม่ได้ศึกษาข้อมูลมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 4.65 **มีผลในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04** โดยให้เหตุผลประกอบ ดังนี้ 1) หากมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่าย สูงเกินไปจะทำให้กระทบกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 73.33 2) หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสูงมากเกินไป ก็จะพิจารณาเลือกสถาบันอื่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 20.00 3) ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 6.67 รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย

รายการ	จำนวน (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง การเรียนการสอนมีความน่าเชื่อถือเป็นสถาบันที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีและทันสมัยอยู่เสมอ	35	36.84
2. อยู่ใกล้บ้าน เดินทางสะดวกทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย	30	31.58
3. ประหยัดค่าใช้จ่าย/ค่าเทอมไม่แพง	12	12.63
4. ครอบครัว/อาจารย์แนะแนว แนะนำให้เลือก	10	10.53
5. อยู่ในภูมิลำเนาเดิมของตนเองทำให้ไม่ต้องปรับตัว	5	5.26
6. มีความใฝ่ฝันที่จะเข้าสถาบัน	3	3.16
รวม	95	100.00

ตารางที่ 4.14 อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการเข้ารับการศึกษา

รายการ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ไม่มีผลเข้ารับการศึกษา (จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 65.96)		
1.1 มีทุนต่าง ๆ ที่สามารถลดภาระได้	27	62.79
1.2 ผู้ปกครองสามารถเบิกได้	8	18.60
1.3 คำนึงถึงเหตุผลอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง มีความต้องการเข้ารับการศึกษา	6	13.95
1.4 ไม่ได้ศึกษาข้อมูลมาก่อน	2	4.65
รวม	43	100.00
2. มีผลเข้ารับการศึกษา (จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04)		
2.1 หากมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายสูงเกินไปจะทำให้กระทบกับ ครอบครัว	11	73.33
2.2 หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสูงมากเกินไป ก็จะพิจารณาเลือกสถาบัน อื่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง	3	20.00
2.3 ไม่ระบุเหตุผล	1	6.67
รวม	15	100.00

ทั้งนี้ มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย
กรณีศึกษาที่กล่าวไว้ว่า

“...ไม่รู้ว่าจะเก็บอะไรเท่าไร และเก็บอย่างไร ขอแค่รู้ว่าตัวเองเลือกและชอบที่จะมา
เรียน ดังนั้น จึงไม่สนใจว่ามหาวิทยาลัยจะเรียกเก็บเท่าไร...”

(นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, สัมภาษณ์. 2554)

“...ก่อนมาเรียนที่นี่ไม่ทราบมาก่อนว่าจะต้องมีค่าใช้จ่ายเท่าไร แต่ที่นี่มีทุนให้ เช่น
ยศ. พ่อแม่ก็ไม่รู้ว่าการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมแบบไหน อย่งไรบ้าง ซึ่งเราก็ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้กัน
เมื่อถึงเวลาก็ให้เงินมาเลยละ...”

(นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ, สัมภาษณ์. 2554)

“...ตั้งใจที่จะเรียนสาขานี้อยู่แล้ว ดังนั้น จะจ่ายแบบไหน หนูก็เลือกเรียนค่ะ...”

(นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, สัมภาษณ์. 2554)

“...หนูตัดสินใจเลือกสาขานี้แล้วก่อนที่จะทราบเรื่องการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม แต่ก็ไม่ได้มีผลอะไรเพราะหนูตัดสินใจเลือกเรียน ตั้งใจที่จะมาเรียนในสาขาวิชานี้อยู่แล้ว และอีกเหตุผลหนึ่ง คือนำเป็นคนแนะนำให้เรียนสาขานี้เพราะงานดี รุ่นพี่ที่จบไปแล้วก็บอกว่าสาขานี้ดีนะ แล้วในสาขาที่หนูเรียนก็มีคนเลือกมาเรียนเป็นจำนวนมากอยู่แล้วนะคะ ก็ดูจากภาพรวมนักศึกษามหาวิทยาลัยก็จะมีจำนวนเยอะกว่าสาขาอื่นนะ คนนิยมเรียนกันค่ะ...”

“...ตอนแรกที่เข้ามาเรียนก็ยังไม่รู้ว่าแต่ละสาขาย่อยเท่าไร ตัวหนูที่ได้สาขานี้เพราะเลือกพ่วงท้ายไว้ แล้วมาติดที่นี่...”

(นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

“...ตอนที่เข้าเรียนในตอนแรก คือ ดูที่หลักสูตรของการเรียนมากกว่า เราไม่ได้ดูที่ว่าจะจ่ายยังไง แต่เราที่ดูว่าในการที่เราจะมาเรียนหลักสูตรนี้ ค่าเทอมประมาณนี้มันก็ไม่ได้แพงจนเกินไป และพอมาเรียนจริงๆ ก็พบว่ามหาวิทยาลัยก็ให้อะไรเรากลับมาเยอะเหมือนกัน ถ้าถามผมว่าเคยเอาไปเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นไหมแบบเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ไม่เคย แต่ก็มองว่ารวม ๆ แล้วหลักสูตรมันก็โอเคเมื่อเทียบกับหลักสูตรเรากับ ม.อื่น เราอาจจะดูแพงไปนิด ๆ เพราะเรา 3 เทอม แต่ถ้าเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยเอกชนในสาขาเดียวกันนี้ ค่าใช้จ่ายของเราน้อยกว่าเยอะมาก แล้วอีกอย่างหนึ่งที่เราไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเพิ่มเติมอีกแล้ว และมีแหล่งเงินทุนอีกหลาย ๆ แห่ง เช่น กยศ. กรอ. ที่มาให้เรากู้เงิน อีกอย่างมีเงินทุนที่เราไปทำงานพิเศษที่ต่าง ๆ เช่น ปี 1 ได้ชั่วโมงละ 40 บาท และชั่วโมงละ 30 บาท สำหรับนักศึกษาปีอื่น ๆ...”

(นักศึกษาสาขาเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, สัมภาษณ์. 2554)

“สำหรับหนูไม่มีผลกับการเข้ามาเรียนในสาขานี้ เพราะตั้งใจที่จะเรียนอยู่แล้ว และทางบ้านก่อนที่จะเลือกเรียนในคณะ ก็จะดูว่าแต่ละคณะจะต้องเรียนอะไรบ้าง ต้องจ่ายเท่าไร จบมาแล้วได้งานอะไรบ้าง โดยศึกษาข้อมูลรวมทั้งค่าใช้จ่ายแต่ละเทอม”

(นักศึกษาสาขากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สัมภาษณ์. 2554)

4.4.2 สวัสดิการที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทสัมภาษณ์และแบบสอบถามเกี่ยวกับสวัสดิการที่นักศึกษามีความต้องการ โดยเก็บข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รายละเอียดดังต่อไปนี้

เมื่อพิจารณาบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับการรับรู้และสวัสดิการที่ได้รับของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบสวัสดิการที่ได้รับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยนักศึกษา กล่าวว่า ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่มีความทันสมัย โอเฌ และมีเทคโนโลยีทันสมัย ซึ่งบางมหาวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยราชภัฏบางแห่งมีวิธีการยืม-ส่งคืนหนังสือเป็นแบบดั้งเดิม สถานที่คับแคบ วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้บางส่วนชำรุดและไม่ทันสมัย เป็นต้น เมื่อพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามทางเว็บไซต์ของนักศึกษาเกี่ยวกับสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยควรจัดให้สำหรับนักศึกษา จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 445 คน เมื่อพิจารณาสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยควรจัดให้สำหรับนักศึกษา โดยเรียงลำดับตามผลรวมของคะแนนที่นักศึกษาให้ความสำคัญ คำนวณจากผลคูณของค่าน้ำหนักคะแนนแต่ละอันดับกับความถี่ในการตอบของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 คือ การปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่งภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถและความถี่ในการให้บริการ โดยมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 14.95 และคิดเป็นร้อยละ 16.80 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 2 คือ การปรับปรุงระบบ Internet ให้มีความเร็วสูงขึ้น โดยมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 9.99 และคิดเป็นร้อยละ 11.22 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 3 คือ การสร้าง Community Mall หรือ University Complex สำหรับทำกิจกรรมและช้อปปิ้ง โดยมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 7.77 และคิดเป็นร้อยละ 8.73 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 4 คือ การทำหลังคาสำหรับลานจอดรถมอเตอร์ไซด์ให้เพียงพอ โดยมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 7.70 และคิดเป็นร้อยละ 8.65 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 5 คือ ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่มีกลิ่น และไม่เหลือ โดยมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 5.39 และคิดเป็นร้อยละ 6.06 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การจัดอันดับความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยควรจัดให้สำหรับนักศึกษา

การจัดอันดับสวัสดิการที่นักศึกษาให้ความสำคัญ	คะแนน ถ่วง นน. เฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับความสำคัญ (ความถี่)/ค่าน้ำหนักคะแนน				
			1 (0.30)	2 (0.25)	3 (0.20)	4 (0.15)	5 (0.10)
1. ปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่ง ภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้ มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถ และความถี่ในการให้บริการ	14.95	16.80	135	81	42	22	23
2. ปรับปรุงระบบ Internet ให้มี ความเร็วสูงขึ้น	9.99	11.22	73	44	50	33	21
3. สร้าง Community Mall หรือ University Complex สำหรับทำ กิจกรรมและช้อปปิ้ง	7.77	8.73	39	31	36	42	59
4. ทำหลังคาสำหรับลานจอดรถ มอเตอร์ไซค์ให้เพียงพอ	7.70	8.65	41	30	51	42	22
5. ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่ มีกลิ่น และไม่เหลือทิ้ง	5.39	6.06	20	35	24	32	26
6. ปรับปรุงหอพักให้ใหม่ทันสมัย และ สวยงาม	5.06	5.69	19	29	24	29	32
7. เพิ่มอุปกรณ์ออกกำลังกายสำหรับ ฟิตเนส	4.30	4.84	19	21	23	25	22
8. จัดให้มีร้านอาหารที่นิยม เช่น KFC Swensens ฯลฯ	4.14	4.65	27	29	10	15	11
9. บริการตรวจสุขภาพประจำปี สำหรับนักศึกษา	3.78	4.25	12	20	21	24	25
10. สร้างปั้มน้ำมัน	3.52	3.96	7	10	34	20	32
11. จัดเครื่องทำน้ำอุ่นให้มีทุกห้องพัก	3.40	3.82	15	14	19	18	25
12. ปรับปรุงอาคารและสิ่งก่อสร้างให้ สวยงาม	2.90	3.26	9	16	13	22	19
13. สร้างสวนออกกำลังกายกลางแจ้ง	2.58	2.90	4	11	17	21	24
14. เพิ่มโต๊ะรับประทานอาหารที่ โรงอาหารเรียนรวม	2.58	2.90	6	16	13	20	15
15. ปรับปรุงห้องเรียนให้สมบูรณ์น่าเรียน เช่น เครื่องปรับอากาศ เก้าอี้	2.58	2.90	5	11	16	21	23

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

การจัดอันดับสวัสดิการที่นักศึกษาให้ ความสำคัญ	คะแนน ถ่วง นน. เฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับความสำคัญ (ความถี่)/ค่าน้ำหนักคะแนน				
			1 (0.30)	1 (0.30)	1 (0.30)	1 (0.30)	1 (0.30)
16. ปรับปรุงห้องน้ำเรียนรวม 1	2.18	2.45	3	16	13	12	16
17. เพิ่มลานจอดรถมอเตอร์ไซด์	1.54	1.73	3	11	8	13	5
18. เพิ่มคอมพิวเตอร์หอพักให้เพียงพอ	1.39	1.56	5	6	9	7	11
19. สร้างสระว่ายน้ำ 50 เมตร	0.94	1.06	2	4	6	8	7
20. ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในมหาวิทยาลัย ให้สวยงาม	0.88	0.99	-	5	5	9	8
21. ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์	0.87	0.98	1	4	4	7	12
22. เพิ่มความถี่จำนวนรอบการให้บริการ รถเมล์วิ่งภายในมหาวิทยาลัยให้ เหมาะสมกับเวลา	0.56	0.63	-	1	7	3	7
รวมทั้งสิ้น	89.00	100.00					

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) ศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ข้อมูลค่าบำรุงการศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา 2) ข้อมูลค่าใช้จ่ายสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างปีงบประมาณ 2552–2554 3) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 4) ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา โดยรายละเอียดผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) สรุปได้ 5 ประเด็น รายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาในภาพรวม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 17 แห่ง พบว่า มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่าง 800–26,900 บาท เมื่อพิจารณาจากการคำนวณผลรวมอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและค่าธรรมเนียมเรียกเก็บพิเศษของแต่ละมหาวิทยาลัย โดยอ้างอิงจากอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด และเป็นหลักสูตรที่มีในสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยกรณีศึกษามีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย

อยู่ระหว่าง 3,100–27,050 บาท มีค่าเฉลี่ยอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เท่ากับ 12,491.76 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดอยู่ในอันดับที่ 15 จากทั้งหมด 17 แห่ง รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.1

เมื่อพิจารณาปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากเดิม 5,000 บาทต่อปีการศึกษา เป็นอัตราใหม่ ตั้งแต่ 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา พบว่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังคงมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม** โดยจัดอยู่ในอันดับที่ 12 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 6,000–7,000 บาทต่อปีการศึกษา) อันดับที่ 11 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 8,000–9,000 บาทต่อปีการศึกษา) และอันดับที่ 10 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 10,000 บาทต่อปีการศึกษา) รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.2

5.1.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University จำนวน 8 แห่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,137.50 บาท โดยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 22,000 บาท และมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 5,000 บาท เมื่อเปรียบเทียบการจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 8 แห่ง รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.1

เมื่อพิจารณาปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากเดิม 5,000 บาทต่อปีการศึกษา เป็นอัตราใหม่ ตั้งแต่ 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา พบว่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังคงมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม** โดยจัดอยู่ในอันดับที่ 5 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 6,000–7,000 บาทต่อปีการศึกษา) อันดับที่ 4 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 8,000–9,000 บาทต่อปีการศึกษา) และอันดับที่ 3 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 10,000 บาทต่อปีการศึกษา) รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.2

5.1.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 7 แห่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 15,270 บาท โดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 27,050 บาท และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 5,200 บาท

เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 7 แห่ง รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.1

เมื่อพิจารณาปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากเดิม 5,000 บาทต่อปีการศึกษา เป็นอัตราใหม่ ตั้งแต่ 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา พบว่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังคงมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยยังคงจัดอยู่ในอันดับที่ 7 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา)** รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.2

5.1.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,352.86 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 24,200 บาท และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 3,100 บาท เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6 จากทั้งหมด 7 แห่ง รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.1

เมื่อพิจารณาปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากเดิม 5,000 บาทต่อปีการศึกษา เป็นอัตราใหม่ ตั้งแต่ 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา พบว่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังคงมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยจัดอยู่ในอันดับที่ 4 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 6,000–7,000 บาทต่อปีการศึกษา) และอันดับที่ 3 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 8,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา)** รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.2

5.1.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 6 แห่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 13,781.67 บาท โดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุด จำนวน 27,050 บาท และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำสุด จำนวน 5,200 บาท เมื่อเปรียบเทียบจัดอันดับของกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6 จากทั้งหมด 6 แห่ง รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.1

เมื่อพิจารณาปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากเดิม 5,000 บาทต่อปีการศึกษา เป็นอัตราใหม่ ตั้งแต่ 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา พบว่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังคงมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยยังคงจัดอยู่ในอันดับที่ 6 (กรณีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 6,000–10,000 บาทต่อปีการศึกษา)** รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.1 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณศึกษา ระดับปริญญาตรี
ปีการศึกษา 2554 จำแนกตามประเภทกลุ่มมหาวิทยาลัย

กลุ่ม ในภาพรวม M = 12,491.76 บาท	กลุ่ม ม. Residential University M = 10,137.50 บาท	กลุ่ม ม. ด้านวิทยาศาสตร์ฯ M = 15,270 บาท	กลุ่ม ม.วิจัยแห่งชาติ M = 10,352.86 บาท	กลุ่ม ม.เอกชน M = 13,781.67 บาท
1. ม.อัสสัมชัญ	1. ม.อุบลฯ	1. ม.อัสสัมชัญ	1. ม.พระจอมเกล้าธนบุรี	1. ม.อัสสัมชัญ
2. ม.พระจอมเกล้าธนบุรี	2. ม.บูรพา	2. ม.พระจอมเกล้าธนบุรี	2. ม.ธรรมศาสตร์	2. ม.กรุงเทพ
3. ม.อุบลฯ	3. ม.มหาสารคาม	3. ม.กรุงเทพ	3. ม.ขอนแก่น	3. ม.รังสิต
4. ม.ธรรมศาสตร์	4. ม.ขอนแก่น	4. ม.รังสิต	4. ม.มหิดล	4. ม.ศรีปทุม
5. ม.บูรพา	5. ม.ทักษิณ	5. ม.ศรีปทุม	5. ม.เชียงใหม่	5. ม.หอการค้าฯ
6. ม.กรุงเทพ	6. ม.เชียงใหม่	6. ม.หอการค้าฯ	6. ม.เทคโนโลยีสุรนารี	6. ม.เทคโนโลยีสุรนารี
7. ม.รังสิต	7. ม.เทคโนโลยีสุรนารี	7. ม.เทคโนโลยีสุรนารี	7. ม.เกษตรฯ	
8. ม.ศรีปทุม	8. ม.แม่โจ้			
9. ม.หอการค้าฯ				
10. ม.มหาสารคาม				
11. ม.ขอนแก่น				
12. ม.มหิดล				
13. ม.ทักษิณ				
14. ม.เชียงใหม่				
15. ม.เทคโนโลยีสุรนารี				
16. ม.แม่โจ้				
17. ม.เกษตรฯ				

--- หมายถึง เส้นแบ่งกลุ่มระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย สูงกว่า/ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 5.2 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ 5,000–10,000 บาท จำแนกตามประเภทกลุ่มมหาวิทยาลัย

อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ตั้งแต่ 5,000 – 10,000 บาท)	การจัดอันดับและการเปรียบเทียบอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มทส. กับค่าเฉลี่ยของกลุ่ม				
	กลุ่มในภาพรวม (จำนวน 17 แห่ง)	กลุ่ม ม. Residential University (จำนวน 8 แห่ง)	กลุ่ม ม. ด้านวิทยาศาสตร์ (จำนวน 7 แห่ง)	กลุ่ม ม. วิชาชีพ (จำนวน 7 แห่ง)	กลุ่ม ม. เอกชน (จำนวน 6 แห่ง)
กรณี 5,000 บาท	M = 12,491.76 ● อยู่ในอันดับที่ 15 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,137.50 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 15,270.00 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,352.86 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 13,781.67 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)
กรณี 6,000 บาท	M = 12,550.59 ● อยู่ในอันดับที่ 12 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,262.50 ● อยู่ในอันดับที่ 5 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 15,412.86 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,495.71 ● อยู่ในอันดับที่ 4 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 13,948.33 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)
กรณี 7,000 บาท	M = 12,609.41 ● อยู่ในอันดับที่ 12 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,387.50 ● อยู่ในอันดับที่ 5 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 15,555.71 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,638.57 ● อยู่ในอันดับที่ 4 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 14,115.00 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)
กรณี 8,000 บาท	M = 12,668.24 ● อยู่ในอันดับที่ 11 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,512.50 ● อยู่ในอันดับที่ 4 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 15,698.57 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,781.43 ● อยู่ในอันดับที่ 3 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 14,281.67 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)
กรณี 9,000 บาท	M = 12,727.06 ● อยู่ในอันดับที่ 11 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,637.50 ● อยู่ในอันดับที่ 4 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 15,841.43 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,924.29 ● อยู่ในอันดับที่ 3 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 14,448.33 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)
กรณี 10,000 บาท	M = 12,785.88 ● อยู่ในอันดับที่ 10 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 10,762.50 ● อยู่ในอันดับที่ 3 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 15,984.29 ● อยู่ในอันดับที่ 7 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 11,067.14 ● อยู่ในอันดับที่ 3 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	M = 14,615.00 ● อยู่ในอันดับที่ 6 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)

5.1.2 ผลการวิเคราะห์อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน เป็นการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สรุปได้ 2 ประเด็น รายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.2.1 ผลการวิเคราะห์มูลค่าในปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่อัตราเงินเฟ้อธนาคารแห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์มูลค่าในปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย เป็นการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เทียบกับช่วงระยะเวลาที่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2555 โดยมีค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เท่ากับ ร้อยละ 3.45 (อ้างอิงจากธนาคารแห่ง

ประเทศไทย, เดือนกุมภาพันธ์ 2555) เมื่อพิจารณามูลค่าปัจจุบันอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2560 อยู่ระหว่าง 2,140–4,835 บาท ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2554–2555 มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัยคงเหลือเพียง 2,625 บาท และ 2,535 บาท ตามลำดับ คิดเป็นส่วนที่คงเหลือร้อยละ 52.50 และ 50.70 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 ตัวอย่างดังปรากฏในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.3 ตัวอย่างมูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

พ.ศ.	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มทส. ที่เรียกเก็บ	อัตรา ค่าเงินที่ ลดลง (DF)	มูลค่า ปัจจุบัน (PV)	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่มี มูลค่าเท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536
	(1)	(2)	(1)*(2)	
2536	5,000	0.967	4,835	5,171
...	...	...	...	...
...	...	...	...	...
2554	5,000	0.525	2,625	9,524
2555	5,000	0.507	2,535	9,862
2556	5,000	0.491	2,455	10,183

5.1.2.2 ข้อมูลการเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560

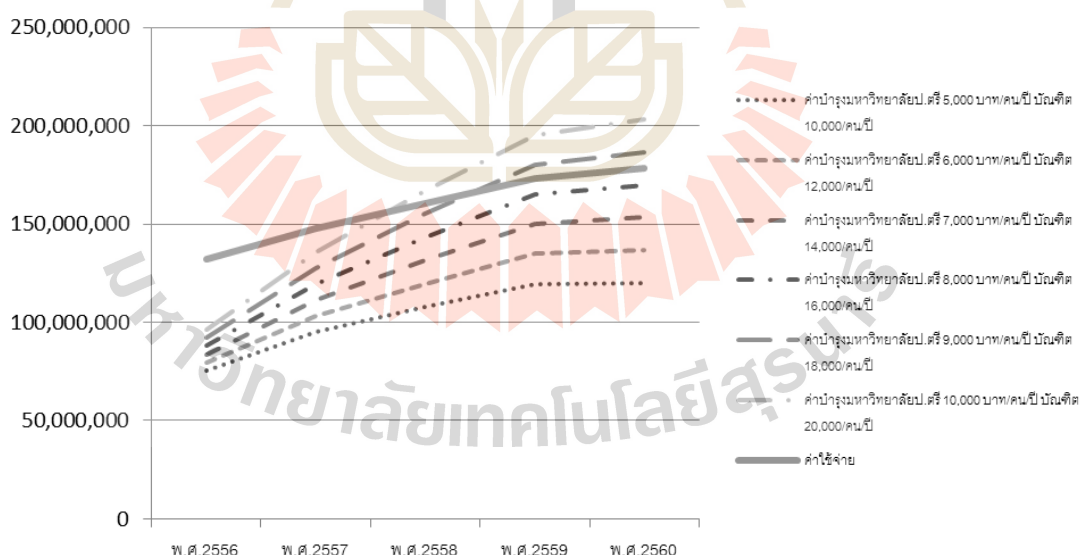
จากการเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่คาดว่าจะได้จากการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560 พบว่า ประมาณการรายรับจะอยู่ในช่วง 75,475,000–120,117,630 บาท และประมาณการรายจ่ายจะอยู่ในช่วง 131,807,365–178,125,111 บาท โดยมีส่วนต่างระหว่างประมาณการรายรับและประมาณการรายจ่าย ติดลบอยู่ในช่วงต่ำสุด 52,624,151 บาท และสูงสุด 58,007,481 บาท เมื่อพิจารณาประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ระหว่าง 5,000–10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ระหว่าง 10,000–20,000 บาทต่อปีต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับประมาณการรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556–2560 พบว่า ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ยังมีประมาณการรายจ่ายมากกว่าประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย โดยจะมีประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เริ่มใกล้เคียงหรือเท่ากับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา โดยมีจุดตัด 2 ช่วง ได้แก่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุง

มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 20,000 บาทต่อปีต่อคน 2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 9,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 18,000 บาทต่อปีต่อคน รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.3 และแผนภาพที่ 5.1

ตารางที่ 5.4 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560 (กรณียังไม่มีเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย)

ลำดับ	รายการ (ประมาณการ)	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
1	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	13,213	16,691	19,111	21,412	21,519
2	รายรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่อปี (ป.ตรี 5,000 บาท/ป.บัณฑิต 10,000 บาท)	75,475,000	94,824,050	107,834,438	119,553,712	120,117,630
3	รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	131,807,365	147,826,723	160,458,589	172,906,048	178,125,111
4	ส่วนต่างรายรับ และรายจ่าย	-56,332,365	-53,002,673	-52,624,151	-53,352,336	-58,007,481

ภาพที่ 5.1 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ กับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ระหว่างปีงบประมาณ 2556-2560

5.1.3 แนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย โดยเป็นการวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University และเป็นมหาวิทยาลัยที่มี

การเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา และ/หรือมีการปรับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยมาก่อน จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 4) มหาวิทยาลัยทักษิณ และ 5) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งได้พบประเด็นที่น่าสนใจ จำนวน 4 ประเด็นดังนี้

5.1.3.1 การเตรียมความพร้อม/ความเป็นมาของการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย สรุปได้ว่าการจัดตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตามที่คณะ/สำนักวิชาเสนอค่าใช้จ่ายเข้ามา การพิจารณาจะเน้นนำข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของแต่ละคณะและทุน กรอ. กยศ. มาประกอบการพิจารณา และมีการเทียบเคียงอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษากับสถาบันอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยตนเอง

5.1.3.2 การประชาสัมพันธ์ สรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยกรณีศึกษาใช้วิธีการประชาสัมพันธ์โดยประกาศอยู่ในระเบียบการเข้ารับศึกษา เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และได้มีการแจ้งให้กับนักเรียนทราบล่วงหน้าโดยผ่านครูแนะแนวในแต่ละโรงเรียน และมีการอธิบายกับนักศึกษาเข้าใหม่เพิ่มเติมถึงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงระบบ

5.1.3.3 การกำหนดอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย/หรือการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มหาวิทยาลัยมีมาตรการประกาศใช้เฉพาะกับนักศึกษารุ่นปีการศึกษาใหม่ โดยนักศึกษาเก่ายังคงเก็บในอัตราเดิม

5.1.3.4 การลดแรงต้าน มหาวิทยาลัยใช้วิธีการบริหารการเปลี่ยนแปลงแบบค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้น มหาวิทยาลัยยังมีระบบช่วยเหลือนักศึกษา เช่น การให้ยืมเงินกู้ยืมเงินฉุกเฉิน การแบ่งจ่ายชำระ เป็นต้น

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม สรุปได้ 2 ประเด็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.4.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งพบว่า มีความสอดคล้องกัน โดยสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงระบบและอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่มีผลกระทบต่อการเลือกเข้ารับการศึกษานักศึกษาของสถาบัน เนื่องจากนักศึกษาตัดสินใจเข้ารับการศึกษโดยพิจารณาเลือกสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดหลักสูตรตามความสนใจเป็นมหาวิทยาลัยที่ใฝ่ฝัน และอยู่ในภูมิภานาของตนเอง

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ปัจจัยในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 47 คน พบว่า นักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้ารับการศึกษ เพราะมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง การเรียนการสอนมีความน่าเชื่อถือ เป็นสถาบันที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีและทันสมัยอยู่เสมอสูงสุด รองลงมาคือ อยู่ใกล้บ้าน เดินทางสะดวกทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย

เมื่อพิจารณาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษานักศึกษา มีผู้ตอบจำนวน 45 คน จากทั้งหมด 47 คน พบว่า **ไม่มีผลในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษ** จำนวน **31 คน คิดเป็นร้อยละ 65.96** โดยให้เหตุผลประกอบ ดังนี้ 1) มีทุนต่าง ๆ ที่สามารถลดภาระได้ จำนวน 21 คน 2) ผู้ปกครองสามารถเบิกได้ จำนวน 5 คน 3) คำนึงถึงเหตุผลอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง มีความต้องการเข้ารับการศึกษ จำนวน 4 คน และ 4) ไม่ได้ศึกษาข้อมูลมาก่อน จำนวน 1 คน **มีผลในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษ** จำนวน **14 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04** โดยให้เหตุผลประกอบ ดังนี้ 1) หากมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายสูงเกินไปจะทำให้กระทบกับครอบครัว จำนวน 11 คน 2) หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสูงมากเกินไป ก็จะพิจารณาเลือกสถาบันอื่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง จำนวน 3 คน 3) ไม่ระบุ จำนวน 1 คน

5.1.4.2 สวัสดิการที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา เมื่อพิจารณาทรรศนะเกี่ยวกับการรับรู้และสวัสดิการที่ได้รับของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบสวัสดิการที่ได้รับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยนักศึกษา กล่าวว่า **ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่มีความทันสมัย โอ่โถง และมีเทคโนโลยีทันสมัย** ซึ่งบางมหาวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยราชภัฏบางแห่ง มีวิธีการยืม-ส่งคืนหนังสือเป็นแบบดั้งเดิม สถานที่คับแคบ วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้บางส่วนชำรุดและไม่ทันสมัย เป็นต้น เมื่อพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามทางเว็บไซต์ของนักศึกษาเกี่ยวกับสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยควรจัดให้สำหรับนักศึกษา จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 445 คน เมื่อพิจารณาสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยควรจัดให้สำหรับนักศึกษา โดยเรียงลำดับตามผลรวมของคะแนนที่นักศึกษาให้ความสำคัญ คำนวณจากผลคูณของค่าน้ำหนักคะแนนแต่ละอันดับกับความถี่ในการตอบของนักศึกษาในแต่ละระดับและนำมาหารค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 คือ การปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่งภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถและความถี่ของการให้บริการให้เพิ่มขึ้น คิดเป็นคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 14.95 และเป็นร้อยละ 16.80 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 2 คือ การปรับปรุงระบบ Internet ให้มีความเร็วสูงขึ้น คิดเป็นคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 9.99 และเป็นร้อยละ 11.22 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 3 คือ การสร้าง Community Mall หรือ University Complex สำหรับทำกิจกรรมและช้อปปิ้ง คิดเป็นคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 7.77 และเป็นร้อยละ 8.73 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 4 คือ การทำหลังคาสำหรับลานจอดรถมอเตอร์ไซค์ให้เพียงพอ คิดเป็นคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 7.70 และเป็นร้อยละ 8.65 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

อันดับที่ 5 คือ ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่มีกลิ่น และไม่เหม็น คัดเป็นคะแนนถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 5.39 และเป็นร้อยละ 6.06 ของคะแนนรวมของรายการที่นักศึกษาเลือกทั้งหมด

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากผลการวิจัย เมื่อพิจารณาจัดอันดับของอัตราการเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรณีศึกษา จำแนกตามลักษณะของมหาวิทยาลัย 4 ประเภท ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค มีลักษณะ Residential University กลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จัดอยู่มหาวิทยาลัยที่มีอัตราการเรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทุกประเภท และจะอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของการเรียงอันดับจากมากไปน้อยของแต่ละกลุ่มที่ศึกษา**

เมื่อพิจารณากับผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพของการเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ในอัตรา 5,000 บาท นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการมหาวิทยาลัยจนถึงปีการศึกษา 2554 รวมเป็นระยะเวลา 19 ปี จะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. 2554-2555 มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัยคงเหลือเพียง 2,625 บาท และ 2,535 บาท ตามลำดับ คิดเป็นส่วนที่คงเหลือร้อยละ 52.50 และ 50.70 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของอัตราเงินเฟ้อที่กล่าวว่า สภาพทางเศรษฐกิจที่ระดับราคาและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วผิดปกติ หรือเป็นสถานะที่ค่าของหน่วยเงินตราลดลงไปเรื่อย ๆ เป็นเหตุให้เงินจำนวนเดียวกันนี้ไม่สามารถจะซื้อสินค้าและบริการจำนวนเดียวกันได้เมื่อเวลาผ่านไป กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือปริมาณเงินมากกว่าปริมาณสินค้า

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า มูลค่าของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่ต่ำลงทำให้มหาวิทยาลัยมีข้อจำกัดในการนำเงินมาพัฒนามหาวิทยาลัยลดลงไปเรื่อยๆ กอปรกับเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายที่จัดเป็นสวัสดิภาพและสวัสดิการสำหรับนักศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2554 เมื่อรวมทุกต้นทุน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ร้อยละ 4.91 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ร้อยละ 1.28 เมื่อจำแนกตามต้นทุนผันแปร การใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สูงขึ้นกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เนื่องจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวแปรผันตามความจำเป็น และกำลังงบประมาณที่มีเพื่อการใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณ ในส่วนของต้นทุนคงที่ที่มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นค่าจ้างเหมาและสาธารณูปโภค ที่มหาวิทยาลัยต้องจ่ายและสูงขึ้นตามอัตราเงินเฟ้อ และต้นทุนเพื่อพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เนื่องจากเป็นไปตามกำลังของงบประมาณที่มีเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยใน

แต่ละปี ซึ่งมีความสอดคล้องกับมานิต บุญประเสริฐ (2544) กล่าวว่าสาเหตุหลักของสถาบันที่ค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงสุด คือ จำนวนนักศึกษาซึ่งมีปริมาณที่น้อย ในขณะที่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อาจเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า จำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายให้มีปริมาณสูง แต่จำนวนนักศึกษาน้อยส่งผลทำให้ในการคำนวณค่าใช้จ่ายต่อหัวสูง

อย่างไรก็ตาม รายได้ที่เกิดขึ้นมีส่วนต่างกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นมาก มหาวิทยาลัยจึงได้นำเงินรายได้จากส่วนอื่นมาเพิ่มเติมเพื่อให้มีระดับการบริการที่ดี และมีความเหมาะสม แต่การใช้เงินอื่นมาสมทบดังกล่าวนี้ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีภารกิจอื่น ๆ ที่จะต้องดำเนินการ เช่น ภารกิจจัดการเรียนการสอน ภารกิจการวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา พบว่าหากมหาวิทยาลัยจะจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราที่เหมาะสมและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงโดยพิจารณาจากจุดตัดของเส้นประมาณการรายรับจากการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่างๆ และเส้นประมาณการรายจ่าย พบว่า มีอยู่ 2 อัตรา ที่เส้นประมาณการรายรับสามารถสัมผัสกับเส้นประมาณการรายจ่าย คือ 1) เส้นอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่ 10,000 บาท ในระดับปริญญาตรี และ 20,000 บาท ในระดับบัณฑิตศึกษา และ 2) เส้นอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่ 9,000 บาทในระดับปริญญาตรี และ 18,000 บาทในระดับบัณฑิตศึกษา

ทั้งนี้ หากพิจารณาด้านมิติเวลา พบว่า จุดที่จะทำให้สมดุลได้นั้นมีความแตกต่างกัน โดยเส้นการเรียกเก็บอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 10,000 บาท จะเริ่มเข้าสู่จุดสมดุลได้ในปี 2557 และเส้นการเรียกเก็บอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 9,000 บาท จะเริ่มเข้าสู่จุดสมดุลได้ในปี 2558 ซึ่งถือเป็นประเด็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องพิจารณาว่าจะต้องมีการจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราเท่าไร จึงจะเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเพิ่มสวัสดิภาพที่ดีให้แก่นักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอว่า หากจะมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม ควรจะเป็น 9,000–10,000 บาท ในระดับปริญญาตรี และ 18,000–20,000 บาท ในระดับบัณฑิตศึกษา โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรสมทบงบประมาณลดลงจากจำนวนเฉลี่ยที่เคยสมทบไว้เดิม แม้จะมีการปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัยแล้วก็ตาม ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถมีกรอบเงินให้บริการจัดสวัสดิภาพ สวัสดิการให้แก่นักศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น ดังปรากฏในแผนภาพที่ 5.2 ซึ่งจะเห็นว่า ภาพก่อนมีการปรับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจะมีขนาดเล็กกว่าหลังจากการปรับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย โดยส่วนที่สูงขึ้น คือ ส่วนที่มหาวิทยาลัยเคยจัดให้นักศึกษาอยู่แล้วก็จะไม่ได้ลดลงซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการให้กับนักศึกษาได้เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 5.2 โครงสร้างแหล่งเงินที่นำมาจัดสรรสวัสดิการให้นักศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง

ก่อนปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย	หลังปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัย
	แหล่งเงินที่ได้จากเงินสมทบอื่น
แหล่งเงินที่ได้จากเงินสมทบอื่น	แหล่งเงินที่ได้จากเงินสมทบอื่น
แหล่งเงินที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย	แหล่งเงินที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตาม กรณีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระหว่าง 9,000–10,000 บาท จะเห็นได้ว่าเมื่อคำนวณค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแล้ว พบว่า ยังไม่เกินกับกรอบเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแก่นักศึกษาและผู้ปกครอง ทั้งนี้ มีความสอดคล้องกับ ศศิวิมล แสนเมือง (2554) ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยพบว่ามีเพียงปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ด้านหลักสูตร และเหตุผลส่วนบุคคลเท่านั้น ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ดังนั้น จึงถือเป็นการยืนยันและสนับสนุนได้ว่าหากมหาวิทยาลัยได้มีการพิจารณาปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียน รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.4 และ 5.5

ตารางที่ 5.5 ค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี กรณีที่มีการปรับเป็น 9,000–10,000 บาท จำแนกตามสำนักวิชา

สำนักวิชา	จำนวน หน่วยกิต	รายการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร								
		ค่าหน่วยกิต (500บาท/หน่วยกิต)	ค่าบำรุง กิจกรรม ของ นักศึกษา	ค่า ประกัน ของ เสียหาย	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยต่อปี การศึกษา (บาท)			รวมค่าใช้จ่าย (บาท)		
					5,000 (ก)	9,000 (ข)	10,000 (ค)	กรณี (ก)	กรณี (ข)	กรณี (ค)
1. วิทยาศาสตร์	183	91,500	800	3,500	20,000	36,000	40,000	115,800	131,800	135,800
2. เทคโนโลยีสังคม	177	88,500	800	3,500	20,000	36,000	40,000	112,800	128,800	132,800
3. เทคโนโลยีการ เกษตร	183	91,500	800	3,500	20,000	36,000	40,000	115,800	131,800	135,800
4. วิศวกรรมศาสตร์	195	97,500	800	3,500	20,000	36,000	40,000	121,800	137,800	141,800
5. แพทยศาสตร์ (6ปี)	289	144,500	1,200	3,500	30,000	54,000	60,000	179,200	203,200	209,200
6. พยาบาลศาสตร์	181	90,500	800	3,500	20,000	36,000	40,000	114,800	130,800	134,800

ตารางที่ 5.6 ค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี เปรียบเทียบกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่
ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

สำนักวิชา	ค่าเฉลี่ยต่อปี			ทุน กยศ.	ทุน กรอ.
	กรณีค่าบำรุง (5,000 บาท)	กรณีค่าบำรุง (9,000 บาท)	กรณีค่าบำรุง (10,000 บาท)		
1. วิทยาศาสตร์	28,950	32,950	33,950	70,000	70,000
2. เทคโนโลยีสังคม	28,200	32,200	33,200	70,000	70,000
3. เทคโนโลยีการเกษตร	28,950	32,950	33,950	70,000	70,000
4. วิศวกรรมศาสตร์	30,450	44,450	35,450	70,000	70,000
5. แพทยศาสตร์ (6 ปี)	29,867	33,867	34,867	200,000	150,000
6. พยาบาลศาสตร์	28,700	32,700	33,700	90,000	80,000

5.2.3 สำหรับการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากหลาย
สถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน โดยพบว่ามีปัจจัยที่ต้องดำเนินการ ได้แก่

5.2.3.1 การสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นให้เกิด
กระบวนการรับรู้ และยอมรับกติกา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย

5.2.3.2 การใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงตัวนักศึกษาได้ซึ่งเป็นช่องทางที่มหาวิทยาลัยมี
อยู่แล้ว เช่น ครูแนะแนว การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสัญญา หรืออื่น ๆ มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว

5.2.3.3 การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเริ่มเปลี่ยนแปลงตั้งแต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าใหม่เท่านั้น ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ จะคงใช้ระบบเดิมจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ซึ่งแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากการศึกษามีความสอดคล้องกับปณิธานมาลากุล ณ อยุธยา (2555) ที่กล่าวว่า การบริหารการเปลี่ยนแปลง คือ การจัดการกับกลไกส่วนประกอบต่าง ๆ ขององค์การให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายนอกและภายในองค์การ เพื่อให้องค์การได้รับผลดีและลดผลกระทบในทางที่ไม่ดีของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะช่วยให้องค์การดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่นสามารถอยู่รอดและเจริญก้าวหน้าไปได้ นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกับศุภชัย ยาวะประภาส (2555) ที่กล่าวว่า แนวทางในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในองค์กรประเภทการเปลี่ยนแปลงแบบวางแผน (Planned Change) จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทำอย่างเป็นระบบ เพราะมีการศึกษา วิเคราะห์ และวางแผนไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้องค์การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างเป็นขั้นตอน และมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีอื่น โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเข้ามามีส่วนร่วมกับฝ่ายบริหารในการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาว่าหากเงินที่ได้รับเพิ่มขึ้นนี้ มีสิ่งใดที่นักศึกษามีความต้องการให้มหาวิทยาลัยนำไปสนับสนุน และสามารถพัฒนาให้เกิดผลได้งานอย่างแท้จริง ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษา พบว่า สิ่งที่นักศึกษามีความต้องการ เรียงตามลำดับ 1-5 ได้แก่

อันดับที่ 1 คือ การปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่งภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถและความถี่ของการให้บริการ **อันดับที่ 2** คือ การปรับปรุงระบบ Internet ให้มีความเร็วสูงขึ้น **อันดับที่ 3** คือ การสร้าง Community Mall หรือ University Complex สำหรับทำกิจกรรมและช้อปปิ้ง **อันดับที่ 4** คือ การทำหลังคาสำหรับลานจอดรถมอเตอร์ไซค์ให้เพียงพอ และ**อันดับที่ 5** คือ ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่มีกลิ่น และไม่เหลือ

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานสัมภาษณ์และสอบถามนักศึกษามีความสอดคล้องกับโกวิท กังสนันท์ (2555) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับทฤษฎีการสนทนาโน้มน้าว (The Persuasive-Discussion Theory) โดยมีปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ ที่ถือเป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลง คือ การสนทนาเพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมส่วนบุคคล (Personal Involvement) และเพื่อเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยทราบความต้องการของนักศึกษา ที่จะนำไปสู่วิธีการเอาชนะข้อสงสัยและการวิจารณ์ ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงในองค์กรรวมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเฉพาะมักสร้างความสงสัยและมีข้อกังขาที่มีผลกระทบต่อบุคคล กลุ่ม และองค์การ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้คนรับรู้และมีความเข้าใจในหลักการเหตุผลด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่ช่วยให้องค์การปรับตัวและปรับปรุงดีขึ้น รวมทั้งเกิดผลประโยชน์ต่อบุคคลและกลุ่มอย่างเป็นรูปธรรม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 จากผลการศึกษาข้อ 1 จะเห็นได้ว่าอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับที่อื่น และค่อนข้างอยู่ในลำดับท้าย ๆ เมื่อได้มีการจัดลำดับภายในกลุ่ม ดังนั้น การทบทวนปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจึงมีเหตุผลที่จะสามารถชี้แจงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ได้

5.3.1.2 จากผลการศึกษา พบว่า กรณีที่จะมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยใหม่ควรปรับเพิ่มให้อยู่ในช่วง 9,000–10,000 บาทตามสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ซึ่งการปรับดังกล่าวจะทำให้เพิ่มมูลค่าปัจจุบันที่ลดลงให้ใกล้เคียงกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 และเมื่อพิจารณาคำนวณค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแล้ว พบว่า ยังไม่เกินกับกรอบวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อค่านักศึกษาและผู้ปกครองมากนัก และหากได้ปรับเพิ่มแล้วโดยมหาวิทยาลัยไม่ควรสมทบงบประมาณลดลงจากจำนวนเฉลี่ยที่เคยสมทบไว้เดิม ถึงแม้จะมีการปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมแล้วก็ตาม ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถมีกรอบวงเงินเพิ่มเพื่อการจัดให้บริการสวัสดิภาพและสวัสดิการแก่นักศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจะมีมูลค่าลดลงตามสภาวะเศรษฐกิจถึงแม้มหาวิทยาลัยจะปรับเพิ่มในครั้งนี้อีกก็ตาม แต่ด้วยปัจจัยจากภายนอกในการพิจารณาปรับเพียงครั้งเดียวอาจจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และมหาวิทยาลัยจะกลับมาสู่ปัญหาข้อจำกัดเดิมในการจัดให้บริการสวัสดิภาพและสวัสดิการแก่นักศึกษาที่ยังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ควรดำเนินการเช่นเดิม ดังนั้น อาจจะต้องมีการพิจารณาทบทวนปรับเพิ่มในอัตราที่เหมาะสม ทุก 3–5 ปี ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการนำเงินที่ได้รับมาจัดสรรคืนให้แก่ค่านักศึกษาในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ค่านักศึกษา ซึ่งแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับปณิธาน มลากุล ณ อยุธยา (2555) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในองค์การแบบค่อยเป็นค่อยไป (Gradual Change) โดยทำการเปลี่ยนแปลงแบบค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ในองค์การเป็นระยะ ๆ ทีละส่วน ซึ่งแตกต่างจากสิ่งเดิมไม่มากนัก และช่วยลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นรวมทั้ง เป็นการลดแรงต้านที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามแนวคิดของคุชชีย์ ยาวะประภาส (2555) โดยสรุปปัจจัยของการบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ปัจจัยที่เป็นแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง และ 2) ปัจจัยที่เป็นแรงเสริมการเปลี่ยนแปลง

5.3.1.3 ในส่วนของบัณฑิตศึกษาซึ่งตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยเคยใช้ ได้แก่ มีการเรียกเก็บ ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 2 เท่าของระดับปริญญาตรี เช่น ปัจจุบันนักศึกษาระดับปริญญาตรีเรียกเก็บ 5,000 บาท ระดับบัณฑิตศึกษาเรียกเก็บ 10,000 บาท เพราะฉะนั้น หากมีการเลือก

เกณฑ์ใดในการจัดเก็บอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของระดับปริญญาตรีแล้ว จึงควรให้เกณฑ์เดิมในการเรียกเก็บกับบัณฑิตศึกษาเป็น 2 เท่า ซึ่งจะได้รับบริการที่เท่าเทียมกันกับระดับปริญญาตรี

5.3.1.4 หากมหาวิทยาลัยจะมีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยแล้วอาจจะต้องนำแนวทาง วิธีการของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ได้จากผลการวิจัยมาประกอบการพิจารณา วางแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความสำเร็จให้แก่ผู้ปกครองตั้งแต่แรกก่อนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะพิจารณาเลือกมหาวิทยาลัยมากกว่าการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความนิยมและความชื่นชอบในสาขาที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยมีสาขาใดที่เป็นที่นิยมและเป็นที่ต้องการเข้าเรียนของนักศึกษาในปัจจุบันก็ควรที่จะต้องเน้นเรื่องการรักษาคุณภาพและยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยมีปัจจัยบวกในการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้ดียิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น

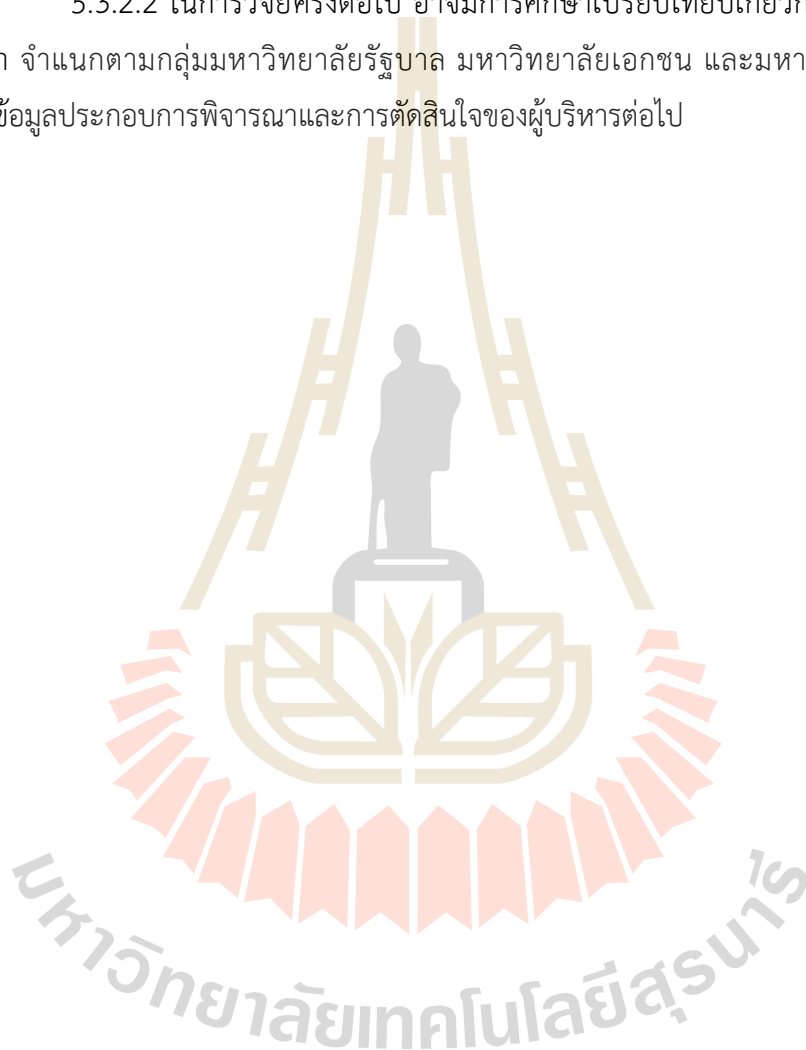
ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้หารือในที่ประชุมคณะทำงานทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 1/2555 เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2555 โดยที่ประชุมมีข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ การชี้แจงให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับเหตุผลของการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสำหรับจัดเป็นค่าใช้จ่ายที่จัดเป็นสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษา รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาเมื่อเทียบกับกรอบเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

5.3.1.5 นอกจากเรื่องค่าบำรุงมหาวิทยาลัย หากจะมีการปรับเพิ่มจะสามารถใช้ในส่วนของการจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่ศึกษาเท่านั้น แต่ในส่วนของการบริการหลักของมหาวิทยาลัย เช่น การจัดการเรียนการสอน การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หรือการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเช่นกัน ดังนั้น อาจจะต้องมีการศึกษาทบทวนของการเก็บค่าหน่วยกิตว่าปัจจุบันมีความสอดคล้องกับความเป็นจริงด้วยหรือไม่

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

5.3.2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย รวมทั้ง รายการที่แต่ละมหาวิทยาลัยเรียกเก็บเพิ่มเติมในเชิงลึก โดยเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารีกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทุก 3-5 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้มีข้อมูลที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

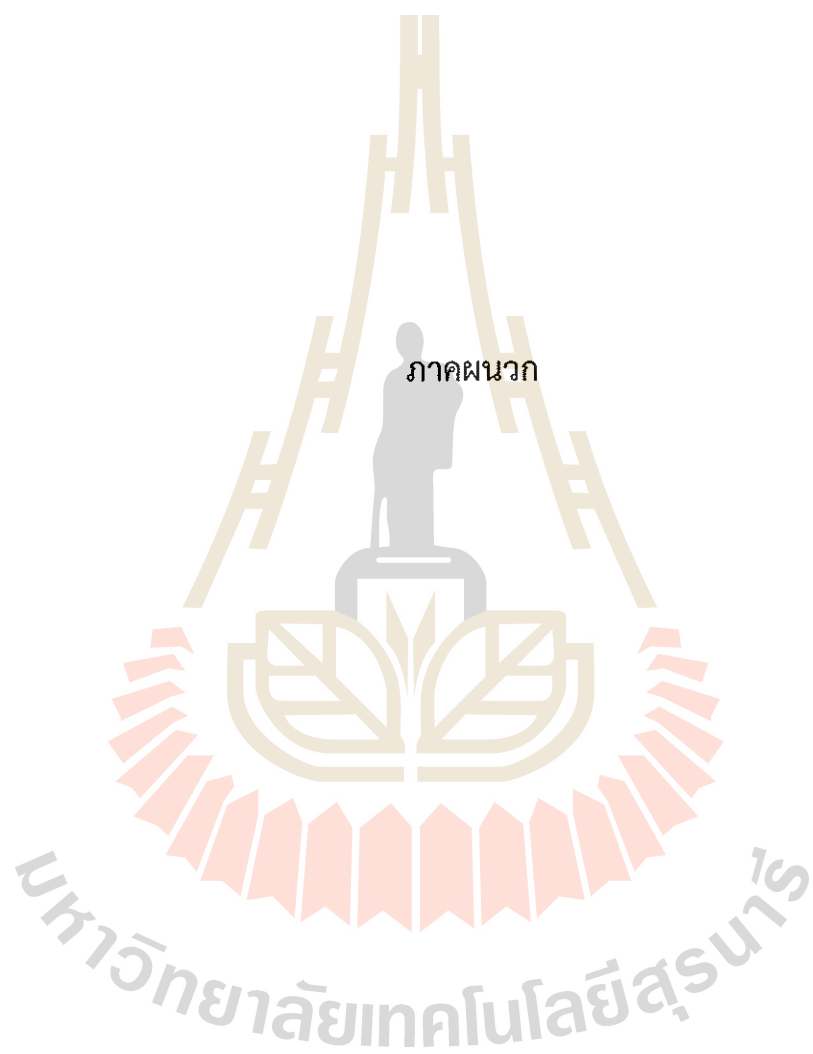
5.3.2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไป อาจมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับต้นทุนค่าใช้จ่าย นักศึกษา จำแนกตามกลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยในกำกับ เพื่อให้มีข้อมูลประกอบการพิจารณาและการตัดสินใจของผู้บริหารต่อไป

รายการอ้างอิง

- โกวิท กังสนันท์. (2555). การบริหารการเปลี่ยนแปลงองค์การ: มุมมองแนวบูรณาการกระบวนการ และพฤติกรรม [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.kpi.ac.th/kpith/pdf/วารสาร/53/01/50%2006.การบริหารการเปลี่ยนแปลง-โกวิท.pdf>
- คณะกรรมการประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2543). รายงานการประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ครั้งที่ 6/2543 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2543 [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.cupt-thailand.net/home.php>
- คู่มือการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. (2555) [ออนไลน์]. ได้จาก: http://lpn.nfe.go.th/web_lpn8/unit8.htm
- จรัส สุวรรณมาลา และคณะ. (2541). การศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา: รายงานผลการศึกษาฉบับสมบูรณ์. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- เทียนฉาย กีระนันท์. (2534). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- ปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชุกิ. (2555). เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (ศ.372) [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.econ.tu.ac.th/class/archan/Patamawadee/discount%20rate.doc>
- ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา. (2555). การบริหารการเปลี่ยนแปลง [ออนไลน์]. ได้จาก: http://www.opdc.go.th/oldweb/Mission/File_download/22_12_47/ChangeManagement.pdf
- มานิต บุญประเสริฐ และคณะ. (2544). รายงานการศึกษาวิจัยสภาพทางการเงินและงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2554). มูลค่าปัจจุบัน [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://th.wikipedia.org/wiki/มูลค่าปัจจุบัน>
- วันเพ็ญ ผ่องกาย. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา. คุรุศาสตร์ดุขภูมิตต การวัดและประเมิน การศึกษา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิวิมล แสนเมือง. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- ศุภชัย ยาวะประภา. (2555). การบริหารการเปลี่ยนแปลง [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://advisor.anamai.moph.go.th/download/MChange.pdf>

- สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554). การประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 2/2554 [ออนไลน์]. (หน้า 6). ได้จาก: <http://www.sut.ac.th/ouc/DocFile/mt-54-2.pdf>
- สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554). การประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 6/2554 [ออนไลน์]. (หน้า 4). ได้จาก: <http://www.sut.ac.th/ouc/DocFile/mt-54-6.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2528). ค่าใช้จ่ายและการลงทุนในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชน. กรุงเทพมหานคร.
- ส่วนการเงินและบัญชี. (2554). รายงานการประชุมคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2554. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ส่วนแผนงาน. (2554). รายงานการประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 1/2554 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2554. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- ส่วนแผนงาน. (2554). รายงานการประชุมคณะทำงานทบทวนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2554. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- อารมย์ เพชรชื่น. (2547). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษา เอกชน [ออนไลน์]. ได้จาก: http://www.edu.buu.ac.th/journal/Journal%20Edu/Link_Journal%20edu_15-2_6.pdf

ภาคผนวก

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

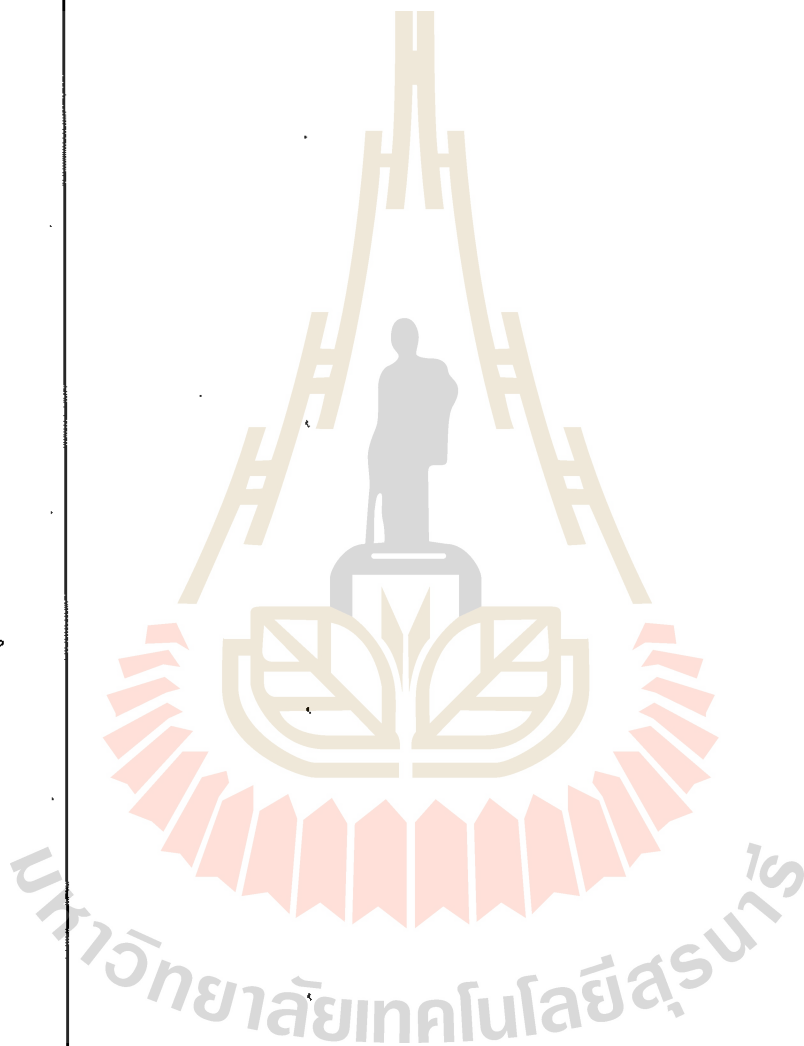
- แบบสำรวจรายการและอัตราค่าบำรุงการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา
- แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ตัดสินใจเข้ารับการศึกษาด้านการจัดสวัสดิการสำหรับนักศึกษา
- แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้สำหรับนักศึกษา (ประเภทออนไลน์)

[illegible]

ที่	รายการ	มหาวิทยาลัย																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
36	6.3 ใบแปลสิทธิบัตร (ต่อ 1 ฉบับ)																							
37	7. อื่น ๆ เช่น ค่าบริการจัดส่งเอกสารสำคัญทางการศึกษา																							

ขึ้นอยู่กับจำนวน และวิธีการจัดส่งภายในหรือภายนอกประเทศ

แบบสอบถาม

เรื่อง เหตุผลการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาด้านการจัดสวัสดิการสำหรับนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุผลในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยคำตอบของนักศึกษาจะไม่มีผลกระทบทั้งต่อตนเองและต่อมหาวิทยาลัย มหาสารคาม ซึ่งข้อมูลที่ได้จากนักศึกษาจะเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนามหาวิทยาลัยและการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

1.2 ชั้นปีที่กำลังศึกษา

☐ 1) ปีที่ 1 ☐ 2) ปีที่ 2 ☐ 3) ปีที่ 3 ☐ 4) ปีที่ 4 ☐ 5) อื่น ๆ.....

1.3 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ใน

สาขาวิชา..... คณะ.....

ตอนที่ 2 เหตุผลในการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.1 นักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 เหตุผลอะไรบ้างที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ก่อนเข้ารับการศึกษา อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ เพราะเหตุใด

p

2.4 ก่อนเข้ารับการศึกษา การจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยมีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.5 จากการรับรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามจัดสวัสดิการให้นักศึกษาเกี่ยวกับอะไรบ้าง

2.6 จากข้อ 2.5 นักศึกษาคิดว่าสวัสดิการเรื่องใดที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเหตุใด

[illegible]

**แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้
สำหรับนักศึกษา**

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสวัสดิการที่จัดสำหรับนักศึกษา โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีกำลังจะปรับปรุงและพัฒนารั้วใหญ่ และคาดว่าจะสามารถปรับปรุงให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลา 3 ปี ดังนั้น ทุกความคิดเห็นของนักศึกษาถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป โดยรายละเอียดของการตอบแบบสอบถามมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาให้ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 2 ระดับความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดให้คะแนนในแต่ละรายข้อคำถามทุกข้อ โดยคำนึงถึงงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดและพิจารณาตามความต้องการจำเป็นมากที่สุด ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรพัฒนามากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งควรพัฒนามาก

ระดับ 3 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การจัดอันดับความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษา

ค่าชี้แจง ไบรด์เลือกประเด็นเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษา พิจารณาจากความต้องการจำเป็นและสิ่งที่ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าควรนำมาปรับปรุงและพัฒนา โดยเรียงตามอันดับความสำคัญจาก 1 - 5

* จำเป็น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป *

รหัสนักศึกษา

LWA *

ฝ่าย

☐ หญิง

အာဇာနည် *

ชั้นปีที่กำลังศึกษา *

สาขาวิชา *

วิทยาศาสตร์การกีฬา

ព្រះបាទសីហនុ ៩ *

ตอนที่ 2 ระดับความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษา *

ตอนที่ 3 การจัดอันดับความสำคัญเกี่ยวกับสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษา

ให้นักศึกษาจัดลำดับความสำคัญของการปรับปรุงสวัสดิการที่สำคัญที่สุด 5 อันดับแรก โดยเรียงตามลำดับ

กรุณาเลือก...อันดับที่ 1 *

เพิ่มความถี่จำนวนรอบการให้บริการรถเมลวิ่งภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับเวลา (สี่สัปดาห์)

กรุณาเลือก...อันดับที่ 2 *

เพิ่มความถี่จำนวนรอบการให้บริการรถเมลวิ่งภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับเวลา (สี่สัปดาห์)

กรุณาเลือก...อันดับที่ 3 *

เพิ่มความถี่จำนวนรอบการให้บริการรถเมลวิ่งภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับเวลา (สี่สัปดาห์)

กรุณาเลือก...อันดับที่ 4 *

เพิ่มความถี่จำนวนรอบการให้บริการรถเมลวิ่งภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับเวลา (สี่สัปดาห์)

กรุณาเลือก...อันดับที่ 5 *

เพิ่มความถี่จำนวนรอบการให้บริการรถเมลวิ่งภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับเวลา (สี่สัปดาห์)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ສົ່ງ

สับสนุนโดย [Google Documents](#)

รายงานการละเมิด - ข้อกำหนดในการให้บริการ - ข้อกำหนดเพิ่มเติม

ประวัติผู้วิจัย

1. นายศราวุธ ป้อมสินทรัพย์ (หัวหน้าโครงการ)

Mr.Sarawuth Pomsinshap

ระดับการศึกษา:

ปริญญาตรี ด้านเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปริญญาโท ด้านการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา:

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีแบบ Balanced Scorecard
2. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์วิทยพัฒน์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
3. แผนพัฒนาศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
4. แผนพัฒนาส่วนอาคารสถานที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
5. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน ICT เทศบาลบางพระ จังหวัดชลบุรี
6. การพัฒนาระบบการถ่ายทอดแผนสู่การปฏิบัติ โดยใช้ Log fram
7. จัดทำระบบ ICT เพื่อการประมวลผลแบบ Online 24 ชั่วโมง
8. แผนแม่บทการบริหารจัดการความรู้ ปี 2551 – 2554 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
9. แผนปฏิบัติการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
10. การพัฒนาโมเดลวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
11. การพัฒนาโมเดลสำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ตามรูปแบบ Balanced Scorecard เป็นต้น

ประสบการณ์ด้านการวิจัย:

- 1) โครงการศึกษาความต้องการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมส่วนภูมิภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี) (ผู้ร่วมโครงการ – ทุนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.))

ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่:

- 1) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวหอมมะลิ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่ 1 (ข้าวหอมมะลินครชัยบุรินทร์) ช่วงระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2555-2559) (ที่ปรึกษา - สำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มจังหวัดตอนล่าง 1)
- 2) แผนยุทธศาสตร์กองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555-2559

สถานที่ติดต่อ:

ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

โทรศัพท์ 0 4422 4051 โทรสาร 0 4422 4050

2. นางเพ็ญพรรณ ปิয়ারมย์ (ผู้ร่วมวิจัย)

Mrs.Penpan Piyarom

ระดับการศึกษา: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการ
แนะแนว) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์ในการทำงาน: หัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา มทส.

ประสบการณ์ด้านการวิจัย:

ดำเนินการแล้วเสร็จ

- 1) ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางรายวิชาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2) การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและรายได้ของหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 3) กิจกรรมนักศึกษาและการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 4) พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551
- 5) พฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2553

สถานที่ติดต่อ: ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โทรศัพท์ 0 4422 3111 โทรสาร 0 4422 3119

3. นางสาวจุไรรัตน์ วิสัยดี (ผู้ร่วมวิจัย)

Miss. Churairat Wisaidee

ระดับการศึกษา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประสบการณ์ด้านการวิจัย:

ดำเนินการแล้วเสร็จ

- 1) ศักยภาพและความพร้อมของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ (ผู้ร่วมวิจัย – พูนวิชัย สกว.)
- 2) ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาและอาจารย์ที่ปรึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา 2547 (ผู้ร่วมวิจัย – พูนวิชัยสถาบัน มทส.)
- 3) ธรรมชาติภาพ ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองท้องถิ่น กรณีศึกษา เทศบาลนครนครราชสีมา (ผู้ร่วมวิจัย – พูนวิชัย สสส.)

- 4) การประเมินคุณภาพบริการห้องสมุด ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ผู้ร่วมวิจัย – ทุนวิจัยสถาบัน มทส.)

ผลงานวิจัยที่พิมพ์ออกเผยแพร่:

1. ศักยภาพและความพร้อมของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้:
<http://research.trf.or.th>
2. ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาและอาจารย์ที่ปรึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี รุ่นปีการศึกษา 2547 (ผู้ร่วมวิจัย – ทุนวิจัยสถาบัน มทส.)
3. การประเมินคุณภาพบริการห้องสมุด ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ผู้ร่วมวิจัย – ทุนวิจัยสถาบัน มทส.)

สถานที่ติดต่อ:

ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โทรศัพท์ 0 4422 4053 โทรสาร 0 4422 4050

4. นางสาวฐินิดา ประมวลทรัพย์ (ผู้ร่วมวิจัย)

Miss.Thinida Pramaulsap

ระดับการศึกษา: วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การจัดการ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประสบการณ์ในการทำงาน: เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนแผนงาน

ประสบการณ์ด้านการวิจัย: -

สถานที่ติดต่อ: ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โทรศัพท์ 0 4422 4057 โทรสาร 0 4422 4050

5. นางสาวจงชญา วีระชัย (ผู้ร่วมวิจัย)

Miss.Chongchaya Werachai

ระดับการศึกษา: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยการศึกษา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์ในการทำงาน: เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนแผนงาน

ประสบการณ์ด้านการวิจัย: -

สถานที่ติดต่อ: ส่วนแผนงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โทรศัพท์ 0 4422 4053 โทรสาร 0 4422 4050